

O	X	3	O	#	દ	વ	=	ગ	S
=	□	≠	-	૧	૮	૦	+	૫	૯
÷	X	૪	૨	૩	૭	૯	T	૮	૭
+							E		
૧	૫						V	૪	
૮							+	C	
૦							O	૦	
૨								૩	
							S	X	
							૫	૧	B

ગણિતમાં આહોશ કણાપણારો

* ટ્રામ ગ્રંથ *

સાહિત્ય શાળા વિદ્યાલય કેડેક
શ્રી ધીરજ લાલ શા

સાહિત્ય

પ્રકાશક :

નરેન્દ્રહુમાર ડી. શાહ
 બવરથાપક . અના પ્રકાશન મન્ડિર
 લંધાલાઈ ગુણપત્ર ફીફ્ડીગ,
 ચોયથ દર, સુઅઈ-૮

પહેલી આવૃત્તિ

“સને ૧૯૬૬ વિ. સ. ૨૦૨૨

દ્વિજ આવૃત્તિ

સને ૧૯૬૮ વિ. સ. ૨૦૨૪

મૂલ્ય રૂપિયા પાંચ

આ પુસ્તકના સર્વ છક્ક લેખકને સ્વાક્ષરીન છે

સુધીક :

મહેશીલાલ છગનલાલ શાહ
 નવપ્રભાત પ્રિન્ટીગ પ્રેસ
 ઘીકાંડા રોડ - અમદાવાદ

પ્રકાશકીય

સને ૧૯૬૫ ના પ્રારંભમાં ગણિત-ચયમતકારનું પ્રકાશન થયું; સને ૧૯૬૬ ના જૂન માસમા ગણિત-રહસ્યનું પ્રકાશન થયું, અને સને ૧૯૬૬ ના ઓક્ટોબર માસમા ગણિત-સિદ્ધિનું પ્રકાશન થયું. આ વખતે ગણિત-ચયમતકાર તથા ગણિત-રહસ્યની ખીજુ આવૃત્તિએ પણ પ્રકટ થવા પામી ત્યારથાદ માત્ર પછે માસના ગાળામા ગણિત-સિદ્ધિની આ ખીજુ આવૃત્તિ પ્રકટ થઈ રહી છે, તેના પરથી આ પુસ્તકોની ઉપગ્રહિતા તથા લોકપ્રિયતા સમજુ શકાશે.

સર સયાજીવરાવ હીરકમહાત્માવ અને સમારકનિધિના ટ્રસ્ટી સાહેભોએ પ્રચારથોર્ચું આ પુસ્તકની ૫૦૦ નક્કેલો ખરીદી ન હોતું તો આ આવૃત્તિ આઠલી વહેચી પ્રકટ થઈ રહી ન હોત, તેથી આ પ્રસંગે અમે આ ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી મહાશયોને આભાર માનીએ છીએ અને લવિષ્યમા પણ તેમના તરફથી આ પ્રકારનો સહકાર મળતો રહેશે, એવી આશા પ્રકટ કરીએ છીએ.

મુખ્ય ખાતે ગોનયેલ ગણિત-ચયમતકારના પ્રકાશન-સમારોહને શ્રીમંતુ મહારાજા શ્રી ઇંદેહસિંહરાવ ગાયકવાડે શાલાભ્યો હતો અને ગણિત-રહસ્યના પ્રકાશન-સમારોહને સન્માનનીય શ્રી કે. કે. શાહે શાલાભ્યો હતો કે જેએ આજે ભારત સરકારના માહિતી ખાતાના પ્રધાનપદે બિરાજે છે. ત્યારથાદ અમદાવાદ-ટાઉનહોલ ખાતે ગોનયેલ ગણિત-સિદ્ધિના પ્રકાશન-સમારોહને ગુજરાત રાજ્યના મુખ્ય પ્રધાન શ્રી હિતેન્દ્ર દેસાઈ તથા ભારત સરકારના આજના ઉપવડાપ્રધાન શ્રી મોદીનું દેસાઈએ શાલાભ્યો હતો. આ વખતે ગુજરાતરાજ્યના ખીજ પ્રધાનો પણ હાજર હતા, તેમજ શ્રી જયકૃષ્ણનું ઉર્ધ્વિલખભાસ, ખીજ અગ્રગણ્ય ઉદ્ઘોગપતિએ, જૂદા જૂદા અનુરના પ્રમુખો, પત્રકારો તથા વિદ્યાનોએ પણ સારી સંખ્યામા હાજરી આપી હતી.

આ સમારોહતું મુજબ આકર્ષણું આ અથવા લેખક વિદ્યા—
ભૂપળું ગણિનદિનમણિસાહિત્યવારિધિ શતાવધાની પણિન શ્રી ધીરજી
લાલ શાહુના ગણિન—સિદ્ધિના ચમટારિક પ્રયોગો દના, એમ
કહીએ તો અનુચ્છિત નથી આ પ્રયોગોએ જનતાને ઘૂણ જ પ્રમા-
વિત કરી હતી અને વર્તમાનપત્રોએ તેને ચોણ પ્રસિદ્ધ આપનાં
ગણિતનો મહિસા શુજરાતમણમાં સારી રીતે પ્રસરો દનો

તાનખાદ સને ૧૯૬૬ ના જન્મુઆરી માસમાં પહિયના
ગણિન—સિદ્ધિના પ્રયોગો મુના એજ રાઉન ડોકમાં વધારે પ્રમાણુમા
થયા દના તે વખતે સમારોહતું સ્થાન શુજરાત રાજ્યના વારન—
વ્યવદાર નથા પચાયતખાતાના પ્રમુખ શ્રી વજુલ્લાઈ શાહે
શેલાંધુ હતુ અને અતિધિવિશેષ તરીકે શુજરાત રાજ્યના રાન્ય-
પાલ શ્રી નિતયાનંદ કાલુનગો પદ્ધાર્યા દના આ વખતે ગણિન—
સિદ્ધિ—સમારિકાનું પ્રકાશન થયુ હતુ અને તેણે પ્રસ્તગતી ગોસામાં
અલિવ્ટ્રિક કરી હતી

તારણાન અમદાવાદ શેડ ચીમનલાલ નગરિનદાસ વિદ્યાવિદાર,
શાયપુર, સુઅર્ટ, ખંલાત, જોંધરા ચાહિ સ્થળોએ પણ પહિયના
ગણિન—સિદ્ધિના ચમટારિક પ્રયોગો થયા છે અને ડાકમાં સુરત શહેરે
આ પ્રયોગો વિશાળ પાયે કરાવવાની ચોજના હાથ ધરી છે.

આ બધા પ્રસગો ગણિતની મહત્વાનો પ્રચાર કરવામાં સહાય-
ભૂત થયા છે અને તેણે ઉક્ત ત્રણેય પુસ્તકોની લોકપ્રિયતા વધારી
આપી છે.

અમારી આ પ્રકાશન—પ્રવૃત્તિમા જેએ એક થા બીજુ રીતે
મદ્દગાર થયા છે, તે સહુનો આ સ્થળે આલાર ભાનીએ છીએ.

પ્રગા પ્રકાશન મંદ્રસની અન્ય સાહિત્ય—પ્રવૃત્તિઓનો જ્યાં
આ અથવા પાછળ આપેલાં વિજ્ઞાપનો પરદી આવી શકશે

भारत सरकारना उपवडा प्रधान
सन्माननीय श्री मोरारजु हेसाई

સમર્પણ

ગુજરાતના ગૌરવરૂપ
સત્તમાનનીય શ્રી મોરારજ દેસાઈને,
નેમની
સત્યનિધા, ગ્રાનિત્રની નિર્મલતા
તથા
હીર્દી દેશસેવાચે
મને
પ્રભાવિત કર્યો છે.

શ્રીરજલાલ શાહ

વિધ્યાનુકૂળ

ક્રમાંક	વિપુલ	પૃષ્ઠ-સંખ્યા
	અ ક-આશ્રેણા પ્રલેતા શ્રી શાદ ડે. જ્યલિલભુ	
	ગણુતસિદ્ધિના સાત પ્રયોગો	
	પ્રત્યે	
	ગણુતશાસ્ત્રની શક્તિનો જાહુમય રીતે પરંયો	
૧	ઉપકૂળ	૩
૨	દ્રશ્યનો પાયો	૮
૩	સરવાળાની આચીન અને અવાચીન પદ્ધતિ	૧૨
૪	સરવાળામાં ઝડપ કેમ કેમ આવે ?	૧૬
૫	સરવાળાની ટૂકડી અને સહેલી રીતો	૨૨
૬	સરવાળાની ચકાસાણી	૨૦
૭	સરવાળાનો એક સુંદર પ્રયોગ	૨૭
૮	આદ્યાર્થી અગે કેટલું	૩૨
૯	આદ્યાર્થીના નથું પ્રયોગો	૩૪
૧૦	શુદ્ધાકાર અગે પ્રાથમિક નૈયારી	૪૫

૧૧	ગુણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો [ગુચ્છ પહેલુ]	૧૦
૧-	પાંચ વડે ગુણવાની રીતો	૧૦
૨-	પંદ્ર વડે ગુણવાની રીતો	૧૧
૩-	સાડા સાત વડે ગુણવાની રીતો	૧૦
૪-	સાડા ખાર વડે ગુણવાની રીતો	૧૩
૫-	નવ વડે ગુણવાની રીતો	૧૬
૬-	અગિયાર વડે ગુણવાની રીતો	૧૮
૧૨	ગુણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો [ગુચ્છ બીજુ]	૧૨
૧-	પચાશ વડે ગુણવાની રીતો	૧૨
૨-	પચીશ વડે ગુણવાની રીતો	૧૨
૩-	પચોતેર વડે ગુણવાની રીતો	૧૬
૪-	એકસો પચોસ વડે ગુણવાની રીતો	૧૮
૫-	એકસો ને સાડાખાર વડે ગુણવાની શીન	૧૮
૬-	પીસ્તાલીશ વડે ગુણવાની રીત	૧૦૦
૭-	પચાવન વડે ગુણવાની રીત	૧૦૨
૮-	પાત્રીશ વડે ગુણવાની રીત	૧૦૩
૯-	નવાણુ આદિ વડે ગુણવાની રીત	૧૦૫
૧૦-	એક સો એક આદિ વડે ગુણવાની રીત	૧૦૭
૧૧-	અટાર, સત્તાવીશ, છત્રીસ આદિ વડે ગુણવાની રીત	૧૦૮
૧૩	ગુણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો [ગુચ્છ ત્રીજુ]	૧૧૨
૧-	છેડે અરધાવાળી સખ્યાઓને ગુણવાની શીન	૧૧૨
૨-	અવયવો વડે ગુણવાની શીન	૧૧૪

૩-વિશિષ્ટ અંક રચનાવાળી સંખ્યાઓને ગુણવાની રીત	૧૧૬
૪-એકમનો સરવાળો ૧૦ થતો હોય અને દશક કે સો	
સરખા જ હોય તેવી એ સંખ્યા ગુણવાની રીત	૧૨૧
૧૪ ખડુ મોટા ગુણુકારો કરવાની સહેલી રીત	૧૨૪
૧૫ ગુણુકાર અંગે વિશેષ	૧૨૬
૩-જવાય ગેડી કે બેઢી ?	૧૨૮
૨-ગુણ્ય અને ગુણુકના પરિવર્તનથી જવાયમાં ફરક પડે નહિ ૧૩૦	
૩-વિલાગપદ્ધતિ	૧૩૧
૪-અતુદૃષ્ટના પર ખાસ ધ્યાન આપો.	૧૩૩
૧૬ ગુણુકારની ચકાસણી	૧૩૬
૧૭ ભાગાકારની ભૂણ ભૂમિકા	૧૪૪
૧૮ ભાગાકારની દૂંઘી અને સહેલી રીતો	૧૪૦
૧૯ ભાગાકાર અંગે વિશેષ	૧૬૬
૨૦ ભાગાકારનો સંક્ષેપ અને ચકાસણી	૧૭૬
૨૧ ગણિન અને ગણુતરો	૧૮૪
શ્રી ધીરજલાલ શાહનું સાહિત્યસર્જન	૧૮૬

અંક આશ્ર્યોના પ્રણેતા શ્રી શાહ

મરે લહુકા લોશ અખર હે રહા હૈ ખુદ !
મૈયાદ કહાં છુપાતા હૈ ઇસલે બહારકે !

[ગુજરાતના સુપ્રચિદ્ધ લેખક શ્રી જ્યલિષ્યામુને ગુજરાત સમાચારના તા. ૧૩-૧૦-૫૫ ના અક્ટૂબર દિન અને છીમારતના ડોલમા પોતાની લાક્ષણિક શૈલિએ શ્રી ધીરજલાલ શાહનો પરિચય આપેલો, તે અહી સાલાર ઉજ્જૃત કરવામાં આવે છે]

લેખક : જ્યલિષ્યામુ

વિદ્યા એ ડલા છે.

વિજ્ઞાન એ કરામત છે.

ગમે તેવી માસુલી વિદ્યાને જ્યારે વિજ્ઞાનનો રૂપર્થ થાય છે, ત્યારે એ ઇલિમ અની જય છે. ઇલિમ શાળા આજે જરાક અપરિચિત લાગે છે. સંસારનું એક આશ્ર્ય અની જય છે, એમ કહેવું ઉચિત થશે.

આવાં જ્ઞાન-વિજ્ઞાનનાં આશ્ર્યોની એક મંજુષા લઈને, એક દહુડો ગુજરાતના પનોતા પુત્ર શ્રી. કે. લાલ અમદાવાદને આંગણે આવ્યા હતા.

અમહાવાહે—ગુજરાતે ડાહ્યા હીકરાએને હેશાવર ઐડવા આપ્યા છે. લાંખા હેશાવરેથી નહિ, પણ કલકારા, સિંધ, હૈદરાબાદ ને ભારતના ધીન પ્રાંતોમાં પર્યાટન કરીને ગુજરાતના એક ધીન લાડીલા પુત્ર આજ આપણે આંગણે આંથ્યા છે.

એ વિક્રાન પુત્રનું નામ છે શ્રી ધીરજલાલ શાહ. એ પોતાની સાથે અંકવિદ્યાની અદ્ભુત કરામતો લાવ્યા છે. શતાવધાની એમની પદ્ધતિ છે. ગણિતહિનમણિ એમનું બિનું છે. જનતાના એ આહમી છે, ને જનતાએ હૈયાના ઉમળકાથી એ બિનું હોની નવાજેશ કરી છે.

કે. લાલ પાસે વસ્તુનું મેળુક હતું.

શ્રી. શાહ પાસે મેથે—મેળુક છે. આંકડાના આંક્રોં છે. ભારતવર્ષમાં આ પ્રકારના અંકશાસ્કના આંક્રોં ખતાવનાર ગણ્યાગંધ્યા કલાકારોમાં એમનું નામ છે, અને બહુ ઊંચું નામ છે।

આંકડાશાસ્કનાં અદ્ભુત આંક્રોંમા એક પ્રચોગ એવો છે કે :

એક જણું ત્રણુથી વાર અંકની સંખ્યા લખે. પછી અનુકૂળે છત્રીસ સંખ્યાઓ લખે.

એ છત્રીશ સંખ્યામાથી છ સંખ્યા પસંદ કરે. એને સરવાળો કલાકાર પોતે નહિ કહે.

અદેશથ ધંટનાદ થશે,

ડંકા એનો ભરવાળો કહેશે.

ચાલો, બીજો એક પ્રયોગ !

કોટિ વિકુલપવાળી એક સંખ્યા લખો !

તેમાં જનતાએ લખેલી ૨૮ સંખ્યાઓ ઉમેરો

શ્રીડું ગણિત કરો.

પ્રક્ષકારોના હૃથમાં રહેલી વિવિધ વસ્તુઓ એનો જવાબ આપશો.

ચાલો, સો પુસ્તકોમાથી તમે એક નામ પસંદ કરો.

કલાકાર પોતાની ગણિત-પ્રફિયાથી એ પુસ્તકનું નામ કહી આપશો.

આવા અનેક આશ્ર્યકારી અંકપ્રયોગો કલાકાર શ્રી. શાહ તા. ૧૬મી (એક્ટોઅર)ના રોજ અમદાવાદમાં ટાઉન-હોલ ખાતે ધતાવવાના છે, કે જેશે તે જાણુશે. અહીં તેની તપસીલ આપવી નથી. પણ શ્રી. શાહ ગુજરાતના એ પનોત્તા પુત્ર છે. ને એથીય વધુ જીવનનું સ્વયં નિર્માણ કરનાર જાનની અનેક શાખાઓને સ્વસાધ્ય કરનાર કર્મદં ગુરુપોમાના છે, તેની ગુજરાતને ઓછી ખખર છે.

ઓછી ખખર ઓછી કફરની જનેતા છે. ગુજરાતના સપુત્રો પરપ્રાંતમાથી નામના રજીને આવે ત્યારે ગુજરાત તાળીઓ પાડવા તૈયાર રહે છે. ને છાતી કુલાવી ગવોન્નત સુખે કહે છે કે, આ અમારા ગ્રાન્ટનું રતન છે. પ્રાંતીયતાને અભિષેક ગુજરાતને ધણો છે.

શ્રી. ધીરજલાલ શાહ સૌરાષ્ટ્રમા આવેલા દ્વારાવાડા નામના નાનાશા ગામડાના વતની છે- એમનો જન્મ તા. ૧૮મી માર્ચ ૧૯૦૬ના રોજ સામાન્ય જૈન કુટુંખમાં થયો હતો પિતાનું નામ ટોકરશીલાઈ, માતાનું નામ મણિષેન.

પિતા ગામડા ગામમાં નાનીશી હાટડી ચલાવતા હતા. શ્રી. શાહ આડ વર્ષના હતા ત્યારે તેમના પિતાનું દ્વાર્દી માંહગીમાં એકએક અવસાન થયું સપત્તિમાં ખાસ કંઈ નહોનું. હુકાનમા તો હેલું નીકળ્યું.

જીવનની વિષમ કઠિનાઈએમા માતા મણિષેનની સરકારાથાસા શ્રી શાહનું પાલન-પોષણ થયું ગળાડાપુ ગરી-આઈ એવી હતી કે નાના-મોટા તમામ અમ શ્રી શાહને કરવા પડ્યા. હુંખની શાળા ને અમની મહાશાળામાં એ તૈયાર થયા.

માતાએ દળણું દળી દીકરાને મોટો કર્યો. માતા પીસી નાખે એવી મુશ્કેલીમા જીવતી હતી છતા તેણે દીકરાને ‘અમ કરને ને ધર્મ આચરને’ નું સૂત્ર હમેશા રટાયું મળ્યું તો ખાંધુ, ન મળ્યું તો નહિ હું ખાલ્યાસની આ નિશાળે શ્રી. શાહની કેળવણીના પાયા નાખ્યાયા.

હુંખના પાપાણુ-કુંગરા હૈવતના અરા વહુવે છે. ઈ. ઈ. સ. ૧૯૧૭મા શ્રી. શાહ સૌરાષ્ટ્ર છોડી અમદાવાદ આવ્યા અને સી. એન્. છાગ્રાલયમાં જોડાયા. આ સંસ્થા કિશોરેના જીવનઘડતર માટે ખૂબ વિખ્યાત હતી. એનું ચારિન્યઘડતર ને કાયા-કેળવણીનું ચણુતર આને પણ એવું ને એવું છે.

શ્રી. શાહને જોતનોતામાં રાષ્ટ્રીય અળવણનો રંગ લાગ્યો ગયો। એ વખતે પૂ. ગાંધીજી અમદાવાદમાં હતા, અમદાવાદ રાષ્ટ્રીય અળવણનું કેન્દ્ર હતું કરકારી શાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓની અહુ પ્રથમ ખાદીની ટોપી ખેડીને વર્ગમાં જનાર એ એક માત્ર વિદ્યાર્થી હતા.

કરકારી શાળાઓ છોડવાનું એલાન આંધ્રાનું ને શ્રી. શાહ રાષ્ટ્રીય શાળા પ્રોપ્રાયરી હાઇસ્ક્વુલમાં જોડાયા, ને ગુજરાત વિદ્યાપીઠમાં ઈ. સ. ૧૯૨૪માં વિનીત થયા.

કંઈનાઈનો પદે પદે કારમો સામનો કરવો પડતો હતો, ઘેર કમાનાર કોઈ નહોતું. વિદ્યાલયના આચાર્યશ્રીની ખાસ મંજૂરી મેળવી ટયૂશન કરી દર માસે રૂ. ૧૫ માતાને મોકલતા હતા. એ વખતે “નવજીવન” પત્રની ઓલખાલા હતી દર રવિવારે એના અંકેનું વેચાણ કરે. અને પૈસો, ચૈસો એકત્ર કરી આઠથી દશ રૂપીયા એકત્ર કરે।

એ પરસેવાની મૂડીમાંથી શ્રી. શાહે ખાદી ખરીદી ને એ દિવસથી ખાદીનાં વચ્ચે ધારણ કર્યાં, જે આજે પણ ચાલુ છે.

માતા મણિષેન વિશેષ લાણ્યા ન હતા, પણ સ્મરણું શક્તિ એવી હતી કે, એક વાર કોઈનું પ્રવચન સાલજું કે બધું ચાદ રહી જાય. શ્રી શાહ માટે એ શાળા હતાં.

વિનીતનો અભ્યાસ પૂરો કરતાં જ ચોગશેમનો પ્રશ્ન સામે આવીને ખડો થયો. શ્રી શાહ આળુવિકા પણ વિદ્યાના શેત્રદાર પ્રાસ કરવા માગતા હતા..

ચિત્રકારના ક્ષેત્રમાં તેચોએ પહાર્પણુ કર્યું. સુપ્રસિદ્ધ પોટેટિ પેટન્ટર શ્રી. નાનાલાલ જાની પાસે રહ્યા. ત્યારખાદ કલાગુરુ રવિશાંકર રાવળના વિદ્યાર્થી અન્યા.

ચિત્રકારિતના ક્ષેત્રે સવિશેષ ચમકારા દર્શાવે તે પહેલાં, એક ટોણુનો પ્રસંગ અન્યો, ને અસો-ત્રણુસોની આવક છેડી સી. એન. છાગાલયમાં તેચો ધર્મશિક્ષક અનીને એચ્ચી ગયા. ત્યારખાદ વિદ્યાલય શરૂ થતાં પ્રથમ શિક્ષક અનવામા આનંદ માન્યો.

છાગાલયમાં હતા ત્યારે ‘છાગ’ નામનું માસિક ચલાવતા. ઈ સ. ૧૯૩૧ મા “જૈન જ્યોતિ” નામનું વાર્તા ને લેખોનું માસિક કાઢ્યું. દૂંક સમયમાં લોકપ્રિયતા વરતાં એ સાખ્તાહિક અન્યું. અને અસુક વખતે એ હૈનિક પણ અની ગયું. હતું તો સમાજનું પત્ર પણ, રાષ્ટ્રીયતા ને કંતિકારના રંગે રંગાયેલું હતું.

આ સાથે ‘જૈન શિક્ષણપત્રિકા’ નામનું એક માસિક પણ ચલાવતા. આમ જનતા માટે ‘નવી હુનિયા’ નામનું ચિત્રોથી, રેખાંકનોથી સહભર સાખ્તાહિક પ્રગટ કર્યું. પોતાની દ્રંકી કારકીર્દીમાં એ પત્રકાર જગતમા અવનવા રંગો પૂરી ગયું.

શ્રી શાહુ ખડતલ પુરુષ છે. સદ્ગ જાત છે. આજે પણ અઠાર કલાક કામ કરતાં તેમને શ્રમ લાસ્તો નથી. એ વખતે તો પગ મારીને પર્થરમાંથી પાણી કાઢે તેવા હતા. એક સાહસિક પ્રવાસી તરીકે તેચો અધ્યાદેશ-ચીનની

સરહુદે ભરી આવ્યા હંગના જંગલોમા ધૂમ્યા. અજંતા-
ઈલુરા વગેરેની યાત્રાએ કરી.

શ્રી. શાહની પ્રતિલા અહીં કુલિ તરીકે જગ્યા જિડી.
‘અજંતાનો યાત્રી’ નામે ખંડકાવ્યની રૂચના કરી ‘ઈલુગનાં
ગુફા મંહિશી’ ને ‘કુદરત ને કલાયામમા વીજ દિવય’
નામના પ્રવાસથ્રાએ આપ્યા ગુજરાતના સાથરેએ તેને
સ્તુતિપાત્ર દેખ્યા.

કલાહેવીના કોઈ પણ સ્વરૂપની પૂજા-આરાધનામા શ્રી.
શાહ પાછળ રહે તેવા નહોતા અને નથી તેઓએ ‘નયોતિ
કાર્યાદય’ નામની એક સંસ્થા સ્થાપી. ને પત્રપ્રકાશન
ઉપરાત અંથપ્રકાશન આરક્ષું.

બાલસાહિત્યનું ક્ષેત્ર એ વખતે અલ્ય હતું. તેઓએ
ખાલ અથાવલિ, વિદ્યાર્થી વાચનમાળા, કુમાર અથમાદા,
વગેરે અથશ્રેષ્ઠોએ શરૂ કરી ને પોતાના લખેલ કે સંપાદન
કરેલાં લગભગ ત્રણુસોથી વધારે પુસ્તકોની ફૂલછાળ માં
ગુર્જરીને ચરણે ધરી

‘સારા કાર્યમા સો વિક્ષ્ય’ એ ન્યાયે નયોતિ કાર્યાદય
પર આધીક તંગીનાં વાફળો ઉમટી આવ્યા પોતાની મૂડી
હોમવા છતાં એ સંસ્થા એ નહિ અને તેને સંસેટી લેવી પડી.

શ્રી શાહ અમહાવાદનું કાર્યક્ષેત્ર છોડી સુંખુર્ઝ ગયા
ત્યારે હૈયામાં હામની ને હાથમા શ્રમની મૂડી શેષ હતી.

શ્રી. શાહ યોગના પણ અલ્યાસી હતા. તેઓ યોગ અને અન્ય ચિકિત્સા દ્વારા રોગો મટાડનાર ચિકિત્સક બન્યા. ૧૯૪૧ માં સરકારી માન્યતા લીધી. ‘જીવનવિકાસ’ નામનું પત્ર પણ પ્રગટ કર્યું.

આ વખતે કેવલ નિબન્ધ માટે શીખેલા અવધાન-પ્રયોગની એમને યાદ આવી. સમરણુશક્તિના આ પ્રયોગો પહેલવહેલા તેઓએ ઉત્તર ગુજરાતના વીજપુરમાં તા. ૨૬-૬-૩૫ ના રોજ કર્યા હતા ને પહેલે પગલે અદ્ભુત વિજય મેળવ્યો હતો. ‘શતાવધાની’ના બિરુદ્ધ સાથે સુવાર્ણાચંદ્રક પ્રાપ્ત કર્યો હતો.

ઈ. સ. ૧૯૩૫ થી ઈ. સ. ૧૯૬૨ ના ગાળામાં આ ક્ષેત્રે તેઓએ અદ્ભુત પ્રગતિ કરી. અનેક નગરોમાં પોતાના અવધાનપ્રયોગો કર્યા. ને જીવંત અવધાનશાળા બની આવીસ કેટલા શિષ્યો પણ નિષ્પત્ત કર્યા.

જાનીને મન જીવની હર પળ ઉપાસનાની છે. શ્રી. શાહ અવધાનપ્રયોગો પછી ગણિતના ઉંડા રહસ્યની જોજમાં પડ્યા ને એમાં પરાક્રાણાની સિદ્ધિ હંસલ કરી તેઓએ પોતાની આ સિદ્ધિને પ્રસિદ્ધ આપે તેવા ત્રણ અંગો સન્યાસ, જે જોનારને તેમના ઊંડા જાનની ખાતરી થઈ લય છે.

(૧) ગણિત ચમત્કાર, (૨) ગણિત રહસ્ય,
(૩) ગણિત સિદ્ધિ.

ગણિતના પ્રયોગો અંથસ્થ કરવા ઉપરાંત તેઓ જહેર

દીતે પણ એ પ્રયોગો પ્રલ સમક્ષ રજૂ કરે છે, ને ત્યારે દૃષ્ટાચ્છોનાં મન-ચિત્ત આશ્વર્ય અતુલવે છે. ને કદ્યપનાતીત કહી એને ખિરદાવે છે.

સને ૧૯૫૭ માં તેમને સુંધરી આતે 'સાહિત્યવાચિધિ' ની, સને ૧૯૬૬ માં સુરત આતે 'ગણિતદિનમણિ' ની સથા સને ૧૯૬૭માં રાયપુર-મધ્યપ્રદેશ આતે 'વિદ્યાભૂષણ' ની પદ્ધતી પ્રાપ્ત થયેલી છે.

આપણે કલાકાર શ્રી. શાહુની કદર ઝુઝીએ. એવું ન થાય કે કલાતું આ જરૂરું ઉત્તેજનાવિહીન ઉધર ભૂમિમાં વિલીન થઈ જાય.

કલાનો વિજય હો !

ગણુત-સિદ્ધિના સાત પ્રયોગો

જેણું

અમદાવાદની-સુજા-સંસ્કારી જનતાનું અજખ
આકર્ષણું કર્યું.

[અમદાવાદના અખભારોએ ગણુત-સિદ્ધિ સમારોહની કાર્યવાહીને
પૂરતી જહેરાત આપી હતી, તેમજ પ્રયોગોની પણ સવિસ્તર નોંધ
લીધી હતી, તેમાંથી ‘જનસત્તા’ એ તા. ૧૭-૧૦-૬૬ના રોજ પ્રકટ
કરેલી નોંધ અહી અક્ષરશ પ્રકટ કરવામાં આવે છે.]

આંકડાની કરામતથી સાડા ચાર લાખ અંગેણ શાખદોમાંથી
શાખાયેદો ચોક્કસ શાખદ

ગણુતશાખમાં નિષ્ણુત અને ગણુત અંગે અનેક
પ્રયોગો કરનાર શતાવધાની મૂળ અમદાવાદના વતની અને
હાલમાં મુખ્યમાં રહેતા શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહે લખેદો
“ગણુત-સિદ્ધિ” અંથ શ્રી મોરારજીલાઈ હેસાઈને અપ્રેણુ
કરવાના સમારંભ વખતે ગણુતસિદ્ધિના સાત જેટલા પ્રયોગો
તેમણે સંઝેણતાપૂર્વક કરી ખતાંયા હતા. આ પ્રસંગે ગણુતની

ગણુતરીમાં ભૂલો ન થાય તે જોવા માટે આગેવાન ગણિત-
શાસ્કીઓને પ્રશ્નો પૂછનારાઓની મફદમા આપવામાં આવ્યા હતા.

અટપટા નિર્ણય :

પ્રથમ પ્રયોગ ‘અટપટા નિર્ણય’ વિષે હતો. આ પ્રયોગ છેઠણ છ જિજાસુઓને વણુ જ્ઞયમાં જુહી જાહી વસ્તુઓના પેકેટ વહેંગવામાં આવ્યા હતા અને કે છ ભાઈ ઓ પ્રેક્ષકે-
માંથી સ્ટેજ ઉપર આવ્યા હતા, તેમને પોતાની પસંદગીના એધ કરેલા પેકેટ આપવામાં આવ્યા પછી ગણિતની કરામતથી શ્રી. ધીરજલાલે કયા ભાઈની પાસે શી વસ્તુ છે ? તે તુસ્ત
જ કહી એતાવી હતી. આ નિર્ણય ઉપર આવતા પહેલાં શ્રી. ધીરજલાલે છ સહ્યોને પોતાના પેકેટો ખોલી અંદરની ચીને ગણવા જણાયુ હતું. ત્યાર બાદ શ્રી. મોરારજુલાઈ દેસાઈને ગમે તે એ રકમનો આંકડો ખોલવાનું કહેતા શ્રી મોરારજુ-
લાઈએ પ૧ નો આંકડો કહેતા તમામ સહ્યોને પ્રથી માડીને
અતુક્કે. અન્ય રકમોથી ગુણવા કહીને પછી થાડી પળ આંખો
મીંચી છ ભાઈએ પાસે કયા પ્રકારનો સૂકો મેવો હતો, તે
તેમણે જાહેર કર્યું હતું.

પુસ્તકની પસંદગી :

‘પુસ્તકની પસંદગી’ અંગેના ધીજા પ્રયોગમાં તો લાદે
રંગત જામી હતી. વિક્રાનો દ્વારા ચૂંટાયેલા ગુજરાતી લાખાના
૧૦૦ કેટલા સુંદર પુસ્તકો ટેણલ ઉપર વ્યવસ્થિત રીતે
ગોઢવવામાં આવ્યા હતા. પ્રેક્ષકેમાંથી એ ભાઈએને સ્ટેજ.

ઉપર ખોલાવ્યા પછી તેમને આ ૧૦૦ પુસ્તકોમાંથી એક
પુસ્તક પસ હ કરવા જણાવવામા આવ્યું હતું. બીજુ આજુથી
પ્રેક્ષકોમાંથી પણ ૧ થી ૧૦૦૦ શુધીની ગમે તે રકમો છુ
ય્યક્રિતાંચે પાંચથી મંગાવવામા આવી હતી. પ્રયોગકાર શ્રી,
ધીરુલાઈએ પ્રેક્ષકોને આશ્રીય પમાડે તે રીતે ગણિતની
ગ્રહિયાથી તુરત જ પુરતકનું નામ શોધી કાઢ્યું હતું, જેનું
નામ હતું. “ દ્વિરેદ્ધની વાતો લાગ ત.”

લાગ્યપરીક્ષા :

લાગ્યપરીક્ષાના પ્રયોગ વખતે ધનામમાં આપવાની
આકૃષ્ણક ચીજે ટેખલ ઉપર રજૂ થતાં ઘણા લોકો સ્ટેજ ઉપર
સાગ લેવા હોડી આવ્યા હતા, પરંતુ ત્રણ લાઈઓને—પસંદ
કરવામાં આવ્યા હતા શ્રી ધીરુલાઈએ જહેર કર્યું હતું
કે ૨૦ કવરોમાની લકી કુપનોમાં ટી સેટ, થર્મોસ ચાહીના
ખ્યાલા, પુસ્તકો, રાષ્ટ્રીય ભયત સર્ટિફીકેટ અને રોકડ ધનામનેા
સમાવેશ થાય છે કવરોમાં એ કવરો ખાલી ચીઠીવાળા હતા.
પ્રેક્ષકોમાંથી સ્ટેજ ઉપર આવેલા ત્રણ લાઈઓને કોઈ પણ
એક પુસ્તક ટેખલ ઉપરથી ઉપાડી તેના પાનાના આધારે
ગણિત ગણુવા જણાવ્યા પછી જે ઉત્તર મળ્યો, તે સુખણ
૨૦ કવરોમાથી એક કવર ઉપાડ્યું હતું. આમ હિસાણ કરવતાં
પ્રથમ એ કવરો ખાલી નીકળ્યા હતા, જ્યારે ગ્રીન નંખરના
લાઈને ધનામમાં દેશી હિસાણની ચોપડી આવી હતી આમ
આકૃષ્ણક ચીજેવાળાં ધનામો માટે કોઈ લાગ્યશાળી નીવડ્યું
નહોતું.

સસુદ્રમંથન :

“સસુદ્રમંથન” ના પ્રયોગમાં સાર્થ ગુજરાતી લેણદીકોષ (૫૬૮૩૦ શાહેવાળો) હિંદી કોશ (૧૨૫૫૬૮ શાહેવાળો) અને અંગ્રેજી ડીક્ષનેરીમાંથી (૪૫૦,૦૦૦ શાહેવાળી) એક લાઈએ પસંદ કરેલા અંગ્રેજી ડીક્ષનેરીમાંથી ગણિતના આધારે નિર્ણિત થતો શાહ્ટ “નેન્દ્ર” કહી અતાવતાં સૌ કોઈએ તાળીઓના ગડગડાટથી તેમને વધાવી લીધા હતા.

આજના મરીનિયુગ કોમ્પ્યુટરના જમાનામાં માનવ-કોમ્પ્યુટર સમા પં ડિ ત શ્રી. ધી ૨૯ લા લ શા હુ ના ગણિત-સિદ્ધિના આ પ્રયોગોની સૌ કોઈએ લારે પ્રશાંસા કરી હતી.

પૂર્તિ

અટપટા નિર્ણયના પ્રયોગમાં સ. શ્રી મોરારજલાઈએ
પ૧નો આંક કહ્યા પછી પ્રયોગકારે છ જિજાસુઓને અનુકૂળે
પોતાની વસ્તુસંખ્યાને પ૧, પ૨, પ૩, પ૪, પ૫ તથા
પ્રથી ગુણવાળું જણાયું હતું અને એ ગુણાકાર થયા
પછી ૧ તથા ૨ને, ૩ તથા ૪ને, તેમજ ૫ તથા ૬ને
પરિણામોનો સરવાળો કરવા જણાયું હતું. એ સરવાળાની
સંખ્યા સંભળ્યા પછી પ્રયોગકારે જિજાસુઓની પાસે રહેલી
સૂક્ષ્મ મેવાની વસ્તુઓનાં નામો ખરાખર કહી આપ્યા હતાં.

—સમુદ્રમંથનના પ્રયોગમાં ગુજરાતી જેડહી કોશ,
હિંદી ઘૂહતૂ કોશ અને વેષ્ટર અંગ્રેજ ડીક્ષનેરી ઉપરાંત
રાં લાખ શખ્ફવાળી સસ્કૃત—અંગ્રેજ ડીક્ષનેરી પણ રાખ-
વામાં આવી હતી. આ ચાર ડીક્ષનેરીઓમાથી અંગ્રેજ
ડીક્ષનેરી પસંદગી પામતાં તેમાનો શખ્ફ કહી સંભળાવ્યો હતો.
તથા તેનો અર્થ પણ ખરાખર કહેવામાં આવ્યો હતો.

—ઉપર્યુક્ત નોંધમાં ત્રીજ, પાંચમા તથા સાતમા
પ્રયોગની નોંધ નથી, તે નીચે પ્રમાણે સમજવી :

પ્રચોગ બીજે—સનમાં ધારેલી વસ્તુ કહી આપવી.

એક ટેણલ પર ૩૦ રકાણીઓમાં મેવા, મીળાઈ આદિ જરૂરી જરૂરી વસ્તુઓ ગોઠવવામા આવી હતી. તેમાં ફરેક વસ્તુ એ રકાણીઓમાં હતી. તેમાંની એક વસ્તુ એક ખણે સનમા ધારી લીધી હતી અને તેનું નામ લગ્ભી પ્રસુખ-શ્રીને આપતા પ્રસુખશ્રીએ એ કાગળ તેમની પાસે એઠેલા શ્રી ઈન્હુમતીણહેનને આપ્યો હતો ત્યારણાદ પ્રચોગકારે વસ્તુનું નામ આપતાં તે ખરાણર હોવાનું જહેર કરવામાં આવ્યું હતું.

પ્રચોગ પાંચમો—અદદય ઘંટનાદ.

એક કિઝાસુએ 6×6 ના ૩૬ કોઠાના ચંત્રમાં ઉતૃથી શારૂ કરીને અનુક્રમે ૩૬ સંખ્યાઓ લગ્ભી હતી. તેમાથી કોઈ એક સંખ્યા ધારીને તેના પર લાલ પેનસીલથી કુંડળું દોર્યા ખાદ તેની સીધી તથા આડી લીટીમાં આવતી સંખ્યાએને વાદળી રંગની ચોકડીએ મારી હતી, એટલે કે તે સંખ્યા ધારવાની ન હતી. આ રીતે છ સંખ્યાએ ધારી લીધા ખાદ તેનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો હતો અહીં પ્રચોગકારે એટલું જ પૂછ્યું હતું કે ‘કેમ સરવાળો થઈ ગયો?’ તેનો ઉત્તર હકારમા મળતા તેમણે ‘ઓ હોં અહેં નમ’ એ મંત્રનો ત્રણ વાર ઉચ્ચાર કર્યો હતો અને તરત જ અદૃશ્ય ઘંટ વાગવા લાગ્યો હતો, જેમાં અનુક્રમે ૨, ૧, ૧૦ અને ૩ ટકેરા સંલળાયા હતા, જે ૨૧૦૩ના

ઉત્તરનું સૂચન કરતા હતા. ઉત્તર તદ્વન ખરો હતો. આ ઉત્તરથી અધ્યા જ પ્રેક્ષકે સારે આશ્વર્યમા દૂધી ગયા હતા.
પ્રયોગ સ્થાતમો—કોટિવિકદ્ય.

આ પ્રયોગમાં એક જિજ્ઞાસુએ પ૦ કોડથી ઉપર અને
૧ અણજની અંદરની એક સંખ્યા કાગળ પર લખી હતી.
ખાદ પ્રેક્ષકેને ૧ લાખ સુધીની ગમે તે સંખ્યા લખવાનું
કહેતા સેંકડો પ્રેક્ષકેએ જૂદી જૂદી સંખ્યાઓ લખી હતી.
તે સ્વયંસેવક લાધાએએ એકઠી કરી ગણિતસમિતિ આગળ
રજૂ કરતા તેમાથી ૨૮ ચીહ્નીએ ડિપાડવામાં આવી હતી
અને તેનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો હતો. આ સંખ્યાઓમાં
૧ લાખથી વધારેની સંખ્યાઓ પણ લખવામાં આવી હતી
અને તેથી તેનો સરવાળો ૩૧ કોડ ઉપરાત થયો હતો.
ત્યારખાદ પ્રયોગકારે ૭૦ કોડ ઉપરાતની એક સંખ્યા
લખાવી શ્રોડી ગણિતપ્રક્રિયા કરાવી હતી અને અંકસિદ્ધિની
મુદ્રા દર્શાવનારો એક વારવો રજૂ કર્યો હતો. તે જિજ્ઞાસુને
આપી તેમાંની વસ્તુ ગણુવા જણાંયું હતું. ત્યારખાદ
આવેલી સંખ્યાના આંકડાનો સરવાળો કરવા જણાંયું હતું
અને તે મેળવી લેવા સૂચયું હતું. અહીં જિજ્ઞાસુએ કહ્યું
કે સંખ્યાના (૪૫) સરવાળા કરતાં ૧ વસ્તુ ઓછી છે (૪૪),
એટલે તરત જ પ્રયોગકારે વારવો ખ ઐરવા જણાંયું હતું
અને તેમાથી ૧ વસ્તુ મળી આવતાં પ્રેક્ષકેના આનંદનો
પાર રહ્યો ન હતો. તેમણે તાળીએના ગડગડાથી પ્રયોગ-
કારને અલિનંદન આપ્યા હતા.

ત્યારખાદ પ્રથોગકારે પ્રેક્ષકેમાંથી જૂહી જૂહી વ્યક્તિ-
ઓને સ્ટેજ પર ઓલાવી સોપારી, ખારેક, ઇણ આદિનો
પ્રસાદ આપતા તેની સંખ્યા પ્રમાણે જ જિજાસુની સંખ્યાના
આંકડા મળી રહ્યા હતા, જેણે સહુને આંશ્વર્યસુંગધ ખનાવી
હીધા હતા.

ત્યારખાદ પુષ્પહાર, આલારદર્શન આહિ વિધિ થયો
હતો અને એન્ડ દ્વારા જન-મન-ગણુની સધુર તરફે હુલામાં
ગુંજુ રહી હતી.

છેવડે સહુ આનંદમય વાતાવરણુમાં વિખરાયા હતા.

ગણુતશાસ્ક્રની શક્તિનો લહુમય રીતે પરચો !
શતાવધાની શ્રી. ધીરજલાલ શાહે રજૂ કરેલા
અદ્ભુત પ્રયોગો

અમદાવાદ, રવિવાર
તા. ૨૨-૧-૬૭

શતાવધાની ગણુતજ શ્રી ધીરજલાલ શાહે આજે ટાઉન હેલ ખાતે ગણુતવિદ્યાના બળથી કરેલા અગિયાર પ્રયોગો દ્વારા પાઠનગરની પ્રનને ગણુતશાસ્ક્રની શક્તિનો પરચો-અતાવીને મુખ્ય બનાવી દીધા હતા. આ પ્રસંગે રાજ્યપાલ-શ્રી કાનુંગોએ મુખ્ય મહેમાન તરીકે અને પચાયતપ્રધાન-શ્રી વજુલાઈ શાહે પ્રસુખસ્થાનેથી પંડિત ધીરજલાલની શક્તિને તથા ગણુતવિદ્યાની પારાવાર સંપત્તિને લાવલરી-અંજલિ આપી હતી.

ગીતાજીમાંથી કોઈ એક પૃષ્ઠ પસંદ કરી ગણુતની-ગણુતરી પછી તે પૃષ્ઠ વંચાઈ જય, અસંખ્ય નમુચોનામાંથી-પ્રેક્ષકોએ ઉપાડેલા નમુના વગર લેયે ચોળાયી ખતાવાય,

-અમુક વ્યક્તિઓએ લખેલી રકમો કોરા કાગળ ઉપર ગણુતરી ખાદ લખાઈ આવે, ધારેલી સંખ્યાઓ ધંટનાદ્યી જહેર થાય, એક ચાહીમાંથી ધારેલા પ્રશ્ન શોધી આપવામાં આવે, પસંદ કરેલા ચિત્રનું વર્ણન જોયા વિના થાય, શુભ થયેલી ચીજ શોધી કહાય વગેરે પ્રયોગોથી હાજર રહેલા આમંત્રિતો મુખ્ય અન્યા હતા।

લગભગ જાહુ જેવા લાગતા ગણુતના આ પ્રયોગો ખરેખર તો કેટલાક ગણુત ખાદ શક્ય અનતા હતા. અને ગણુત કરવામા જ જતો સમય સનસનાટીભર્યાં પ્રયોગોની તીવ્રતા ચોડી ચોઢી કરતો હતો, છતાં કે સનસનાટીભરી રીતે પણાંસો જહેર થતા હતાં, તેથી પ્રેક્ષકોને આ વચ્ચાણાનો સુભય કટાળજનક લાગતો ન હતો.

તેઓ કઈ રીતે ગણુતરી થાય છે, તે સસજવા ખાતર આતુરતાથી ગણુતના આકડા ભરવાળા અને શુણાકારોને સુભજવાની કોશીશ કરતા હતા. આમ ગણુતમાં જતો શુણક સુભય પણ કેમ અને શું ની તીવ્ર આતુરતાભય અની પ્રેક્ષકોને વિચારભય કરી રાખતો હતો.

ગુજરાતના આ સપુતના પ્રયોગો શ્રી જયકૃષ્ણ હરીવલલભ-હાસના પ્રસુખપદે નીમાયેલી સ્વાગત સમિતિએ ચોન્યા હતા.

સમિતિ તરફથી સમિતિના મંત્રી શ્રી ચંદ્રકાંત છોટાલાલ ગાંધીએ આવકારપ્રવચન કથું હતું.

રાન્યુખાલશ્રીએ પોતાના ઉદ્ઘોધનમાં ગણુતના મહત્વ

ઉપર લાર મૂક્યો હતો અને દાળલાંઓં ટાકીને વિદ્યાથી આલભને ગણિતની અલિનુંચિ કેળવવા અનુરોધ કર્યો હતો.

પંચાયતપ્રધાન શ્રી વજુસાઈ શાહે કહ્યું હતું કે, જીવનનું તંત્ર ગણિતના આધાર ઉપર ચાલે છે. દિવસ-રાત કે આણોહવા ગણિતની સચોટતાથી નિરંતર એકધારી રીતે ચાલે છે. ચંત્રયુગમાં ગણિત મહત્વનું છે અને તેનો અસ્થાન આવસ્થયક છે.

તે વખતે અગિયાર પ્રયોગોનો કાર્યક્રમ નીચે
ગ્રમાણુ ચોલયો હતો:-

૧-ગણિતાધારે ગીતાળના શ્લોકને પાડ

વિદ્ધાનોની મંદળીને શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાનું પુસ્તક આપવામાં આવશે. તેમાંથી તેઓ ૧ પૃષ્ઠ નાણી કરશે. ધાર પ્રયોગકાર શ્રોદું ગણિત કરશે અને તેનો ઉત્તર મળતાં ચિત્તવૃત્તિને તેના પર એકાથ કરશે કે ઉક્ત પૃષ્ઠમાં સુદ્રિત થયેલા શ્લોકો પ્રાર્થના તરીકે સ લખાવશે. ત્યારણાં વैદિક શાંતિપાઠ ખોલાશે

૨-વસ્તુની પ્રસંગી

વૈજ્ઞાનિકો તથા વિદ્ધાનોની સમિતિ કારા નાણી થયેલ અનાજ, ઔષધિ, રંગ, રસાયણ આદ્ય ૧૦૦ વસ્તુઓ ચાર ટેબલ પર વ્યવસ્થિત ગોઠવાયેલી હશે. ત્રણ જિજ્ઞાસુઓની મંદળી તેમાંથી કોઈ એક વસ્તુ પસંદ કરશે. ત્યારણાં પ્રયોગ-

કાર પ્રેક્ષકોને આશ્વર્ય પમાડે તેવી ગણિતપ્રક્રિયાથી એ વસ્તું નામ શોધી કાઢ્યો અને બાહેર કર્યો.

૩-કોરા કાગળમાંથી ઉત્તરનું પ્રકટલું

ત્રણ વ્યક્તિઓ પોતાને ઠીક લાગે તેવી સંખ્યાએ લખ્યો. પ્રયોગકાર તેમને થોડું ગણિત કરાવ્યો. તેના પરિણામોને સરવાળો થશે એ સરવાળાની રૂમ પુષ્પથાળમાં પડેલા કોરા કાગળમાથી જલસંચોરે પ્રકટ થશે.

૪-આહશય ધંટનાદ

જિઝાસુ ત્રણ કે ચાર અંકની કોઈ પણ સંખ્યાથી શરૂ કરીને હુમશઃ ૪૮ સંખ્યાએ લખ્યો. પછી તેમાંથી ૭ સંખ્યાએ પસંદ કર્યો. આ સરવાળાની સંખ્યા શું હશે? તેનો ઉત્તર પ્રયોગકાર ધંટનાદથી આપશે. વિશેષ નોંધપાત્ર ભીના એ હશે કે આ પ્રયોગમાં જિઝાસુને કોઈ પણ અકારની ગણિતપ્રક્રિયા કરાવવામાં આવશે નહિં.

૫-અનંતમાં એક દર્શિપાત

પ્રયોગકાર એન્સાઇક્લોપીડિયા પ્રિટાનિકાના ૨૪ વોલ્યુમ અથવા એન્સાઇક્લોપીડિયા અમેરિકાના ૩૦ વોલ્યુમમાંથી ગણિતાધારે નિર્ણીત થતી કોઈ પણ પંક્તિ અંથ જોયા વિના વાંચી અતાવશે.

પ્રવચનાદિ

૬-આદ્યપટો નિર્ણય

૭ જિઝાસુએને જૂદી જૂદી વસ્તુએના ચેકેટ વહેંચ-

વામાં આવશે. તેમાથી તેઓ પોતાની પસંદગી પ્રમાણે એકેટો વહેંચી લેશે. પ્રયોગકાર ગણિતની કરામતથી કોણે કઈ વસ્તુનું પેકેટ પસંડ કરેલું છે, તે કહી આપશે.

૭-ધારેલો પ્રશ્ન કહી આપવો

પ્રક્ષફકાર ૧૨૭ પ્રક્ષોની યાહીમાંથી એક પ્રક્ષની ધારણા કરશે, તે ગણિતના આધારે શોધી કાઢવામાં આવશે અને તેને ઉત્તર પણ આપવામાં આવશે.

૮-પ્રાણીચિત્રનું સવિસ્તર વર્ણન

પ્રક્ષફકાર ગણિતાધારે ૨૦ પ્રાણીચિત્રોમાંથી ૧ ચિત્ર થહૃણ કરશે. પ્રયોગકાર તે ચિત્ર જેયા વિના જ તેનું સવિસ્તર વર્ણન કરશે.

૯-ગુમ થયેલા જવેરાતનો લેદ

એક શો-કેસમા જવેરાતના ૮ બોક્સો ગોડવેલાં હશે અને તેમાં જૂદી જૂદી વસ્તુઓ મૂકેલી હશે. છ૦૦થક્ષિતઓની એક મંડળી એ શો-કેસ પાસે જશે અને તેમાંની એક વ્યક્તિ તેમાંથી એક બોક્સ ઉઘાડીને તેમાંથી મૂકેલી વસ્તુ કાઢી લેશે અને તે સાચવવા માટે ભીજાને આપી દેશે. વળી તે કોઈ ત્રીજી વ્યક્તિને આપી દેશે, પરંતુ પ્રયોગકાર ગણિતની પ્રક્રિયાથી એ આખીયે ઘટનાનો લેદ પારખી જશે અને કોણે કઈ વસ્તુ લીધેલી અને હાલ કોની યાસે છે ? તે નહેર કરશે.

૧૦-પ્રસાદીમાંથી પરિણામની ગ્રાહિત

જિશાસુ આડ અંકની સંખ્યા લખશે. તેમાં પ્રેક્ટિકેચર્સને લખેલી ૧૪ સંખ્યાએ ઉમેરવામાં આવશે. આહ થોડી ગણિતપ્રક્રિયા થશે અને તેનું પરિણામ પ્રયોગ દ્વારા અપાતી પ્રસાદીમાંથી પ્રકટ થશે.

૧૧-શ્રી મહાવીર-વચનામૃત

વિશ્વવંદ્ય ભગવાન મહાવીરના સહૃદેશમાંથી ચૂટાયેલાં ૧૦૦ સોનેરી વાડચો એક ટેણલ પર ગોઠવાયેલા હશે. તેમાંથી પ્રશ્નકાર ગણિતના આધારે ત્રણું કાર્ડ અહણું કરશો. એ કાર્ડમા શું લખયુ હશે ? તે દિવ્યબન્ધિ અને વિવિધ-રંગી પુષ્પોની વૂણિ સાથે અંતરીક્ષમાંથી સંલળાશે.

ગણુત - સિ.છી.

ગણુત એ માત્ર વિજાનનો જ નહિ, અવનનો પણ પાયો છે.
—શ્રી મૌરારજ હેસાઈ

[૧]

ઉપક્રમ

મતુષ્યોએ ધ્યાના ધાણું પ્રથત્તનો—પ્રથાસ્તો કર્યો પણી ગણિતમાં જિદ્ધિ મેળવી છે અને તેમાં આધારે પ્રંકાશ, ડોતિ વગેરેના નિર્ધિમાં ધર્મને ચાંદ્ર તથા અન્ય અહોમાં પહોંચવાની હામ સીડી છે. હુંણુ મતુષ્યો જે કંઈ પ્રગતિ કરુશે, તેમાં ગણિતનો ફિલ્સ્ટ્રો સહૃદ્યી મોટો હુશી.

રાજ્યતંત્ર ચલાવવામાં ગણિતની જરૂર પડે છે. ગણિત ન હોય તો કેટલું મહેસુલ 'આવશે' ? કેટલું ખર્ચ થશે ? તેની ખર્ચર પડે નહિ. વળી હુર માસે કર્મચારીઓને કેટલો પગાર ધર્છું રહ્યો પડ્શો, કેટલું 'લથ્યુ' આપણું પડ્શો તથા તે અંગે સર્વિષ્યની જવાખાંરીઓ કેટલી રહેશો ? તેનો ગણિતની સહાય વિના નિર્ણય થઈ શકે નહિ. તેણું રીતે બજેટ ઘડવામાં, ચોજનાઓએ તૈયાર કરવામાં તથા લોન વગેરેની ગણિતરી કરવામાં ગણિતની જરૂર પડે છે અને ઇન્કમટેક્સ, ચેલ્સ્ટેક્સ આહિ વિવિધ પ્રકારના ટેક્સો-કરો ઉધરાવવા માટે ચુણુ ગણિતજ્ઞાનની અપેક્ષા રહે છે. દ્વાંકમાં આજની પરિસ્થિતિ

એવી છે કે ગણિત વિના ડગલું પણ ભરાય નહિં. જો ગણિત બાદું હોય તો આખું તંત્ર તૂરી પડે.

શૈલ્વે, પોસ્ટ, વીમા કંપનીઓ, કારખાનાંઓ, મીલો, હુન્દર-ઉદ્યોગો કે વ્યાપારી ચેઢીઓ પૈકી કેને ગણિતની જરૂર પડતી નથી? એક નાની હાટી માંડીને એઠો હોય તેને પણ ગણિતની જરૂર પડે છે.

તો શું એકૂત કે કારીગરને ગણિતની જરૂર પડતી નથી? કેટલો પાક ઉત્થે? તે શા ભાવે વેચવો? તેમાં નહેં—તુંકશાન શુ? તે અંગે સરકારી મહેસુલ કેટલું ભરવું? સહકારી મંડળીઓ અંગે અથવા શરાદ્ર સાથે લેવડ-હેવડ કેટલી? વગેરે ખાણતોનો નિર્ણય ગણિતજ્ઞાન હોય તો જ થઈ શકે તે જ રીતે કારીગરને પણ માલ, સામાન, મજૂરી, નહેં. વગેરેની ગણિતરી કરવા માટે ગણિતજ્ઞાનની ખાસ જરૂર રહે છે.

ને એકૂતો કે કારીગરો ગણિતજ્ઞાનથી વંચિત રહે છે, તેની હાલત કદ્દાડી થાય છે. ધીન શાખામાં કહીએ તો તેઓ પરસ્પરો વાળીને ને કંઈ કમાય છે, તેનો મોટો લાગ ધીનએ ક્રાચ લુંટાઈ જાય છે. ‘સત્તર પંચા પંચાણું’, એ મૂલ્યા ક્રાચના, લાવો પટેલ સોમા એ એછા* આવો વ્યવહાર ગણિતજ્ઞાન ન હોય ત્યાં જ સંલખી શકે છે.

અમે તો એમ કહીએ છીએ કે ગણિત વિના રખારી-

* $17 \times 5 = 85 - 2$ ક્રાચના = 83. તેના અફલે ગુણુકારે આદિમાં ગાડો વાળીને રૂ. ૮૮ માર્ગયા.

સરવાડને પણ ચાલતું નથી. તેમને પણ પોતાના પશુઓનો ખ્યાલ રાખવા માટે તેની ગણુતરી કરવી પડે છે અને દ્વાધ, ધી તથા ઊન વગેરે વેચીને પૈસા મેળવવા માટે એક ચા ભીજ અકારના ગણુતરનો આશ્રય લેવો પડે છે.

આપણો ગૃહબ્યવહાર પણ ગણુત વિના ચાલતો નથી. ઘરમાં શાકલાળ, કુળફૂલ, દ્વાધ, ધી, તેલ, અનાજ, કાપડ આહિ અનેક વસ્તુઓ આવે છે, તેનો હિસાબ ચૂકવવા માટે ગણુતજ્ઞાનની જરૂર પડે છે. વળી ઘરભાડું, વીજળી, ગેસ, પાણી વગેરેનાં કે ખીદો આંધ્યાં હોય, તે ચૂકવવા માટે પણ પ્રથમ તેનો આંકડો નક્કી કરવો પડે છે અને તે ગણુતના આધારે જ નક્કી થઈ શકે છે.

આ રીતે આજે આખા ચે વિશ્વના વ્યવહારમા ગણુતે અય્યસ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે, એટલે તેના જ્ઞાન વિનાનો મનુષ્ય પશુતુલ્ય લેખાય છે. અહી અસે એટલું સ્પૃષ્ટ કરવા દર્શાવીએ છીએ કે ગણુતના સામાન્ય કે માસુલી જ્ઞાનથી આપણા વ્યવહારનું ગાડું ગણકે એમ નથી. તેમાં નિપુણ, નિષણુત, ખાહોશ કે કાળેલ બનીએ તો જ આપણો વ્યવહાર અરાધુર ચાલે અને આપણા માથે ધંધા, રોજગાર, નોકરી કે અન્ય ચેવાએ અગે જે જવાખદારીએ રહેલી હોય, તે આપણે પૂરેપૂરી અદ્દા કરી શકીએ.

પરતુ પરિસ્થિતિ જુદી જ નજરે પડે છે. આપણા માન્ય આગેવાનોનું ધ્યાન આ તરફ એંગાયું નથી. શિક્ષણ આતું પ્રમાણમાં વણું શિથિલ છે અને તે આમા હાલ

તુરત કેંદ્ર શીમ પગદું ભરી શકે એમ નવી. આ નાથેઓમાં ગણુતપ્રેમીઓએ સાહિત્યપ્રકાશન, અનાઓ, મિલલંસો વગેરે દ્વારા કે કંઈ પ્રયાસ થઈ શકે, તે કરવો રહ્યો.

આ અંથ એ દિશામાં ચોક નગ્ર પ્રયાસ છે, રાણુ તે ધ્રાણ અનુભવ અને ચિંતન પછી કરવામાં આવ્યો છે, એટલે તેનું પરિણામ સુંદર આવશે, એવી આશા રાખી શકાય.

વિદ્યાર્થીઓ, યુવાનો, ધંધાદારીઓ આદિ જરૂર કેંદ્ર સહેલાઈથી સમજ શકે તે માટે આ અંથની શાલી સુગમ રાણી છે અને તેમાં વિપ્રયને હપ્પ કરવા માટે પુન્તુ વિવેચન કરવામા આવ્યું છે. આ વિપ્રય અંગે વિદેશી નિપણ-તોએ કે સાહિત્ય ણહાર પાહયું છે, તેનું કેટલુંક અવકોઢન કરી લીધા પછી જ અમે આ વિપ્રયમાં અમારી કલમ ચકાની છે, એટલે તેમાં ધાણી અદ્વત્તન શોધો પણ આવી જાય છે.

ગણુતનું ક્ષેત્ર ધાણુ વિશાળ છે. માત્ર અંકગણુતની વાત કહીએ તો પણ તેમાં સંખ્યાણંધ વિષયો છે અને તે દરેક પર લખવા જરૂરો તો આવા અનેક અંશો લખી શકાય, એટલે પ્રસ્તુત અંથમાં ગણુતની ચાર મૂળભૂત પ્રક્રિયાઓ-સરવાળા, ણાદણાકી, શુણાકાર અને ભાગાકાર અંગે જ વિવેચન કરવામાં આવ્યું, છે અને તે દરેકની શક્ય એટલી દૂંકી તથા સહેલી રીતો ખતાવવામાં આક્રી છે કે કેને ઉપયોગ કરવાથી શ્રમઃ તથા સમયનો, સારા પ્રમાણમાં ખચાવ થઈ શકે એમ છે.

અમે એમ, માતીએ, છીએ કે આ પ્રક્રિયાઓ ઉપર

ઉપક્રમ

અરાધાર હુથ બેસી જય તો ણાકીની અધી ગ્રહિયાયો સહેલી થઈ જય છે. કે પાચો મજબૂત નહિ હોય તો તેના પર ચણેલી ધર્મારત અવશ્ય તેલી જવાની, માટે પાચો મજબૂત કરવો એ જ હિતાવહ છે.

આટલા ઉપક્રમ સાથે મૂળ વિષયનો પ્રારંભ કરીશું.

[૨]

દર્શના પાયો

સંખ્યાલેખનની વર્તમાન પ્રક્રિતિ દર્શના પાયા પર રચાયેલી છે. આ પ્રક્રિતિ હિંહુએઓએ એટલે ભારતના ખુદ્ધિશાળી લોકોએ સહીએઓ પહેલાં શોધી કાઢી હતી અને ધીમે ધીમે આખાયે નિશ્વમાં તેનો પ્રસાર થયો હતો.

તે પહેલાં કેટલાક દેશોમાં પાંચના પાયાનું ગણિત ચાલતું. તેમા એક, એ, ત્રણ અને ચારસૂચક સંખ્યાઓ તથા હાથ, એમ પાંચ સંખ્યાઓ બોલાતી. અહીં પાંચની જગ્ગાએ હાથ બોલાતો, કારણું કે હાથની અંગળીઓ પાંચ છે. તેથી આગળ સંખ્યા બોલવી હોય તો હાથ અને એક, હાથ અને એ, હાથ અને ત્રણ, હાથ અને ચાર, હાથ અને હાથ, એમ બોલતા પરંતુ તેથી આગળની સંખ્યા બોલવાનું કામ કપડ લાગતું. તે આ રીતે બોલતા : હાથ હાથ અને એક (૧૧), હાથ હાથ અને એ (૧૨), હાથ હાથ અને ત્રણ (૧૩), વગેરે. જો તેમને ૩૦, ૩૫, કે ૪૦ની સંખ્યા બોલવી હોય તો અધિય થઈ પડે, પરંતુ આવડી મોટી સંખ્યાઓ

ઓલવાનો પ્રસંગ ભાગ્યે જ આવતો, કારણ કે તેમની હુનિયા પગાસ, જો કે અસો માઈલના વર્તુલની ઠનેલી હુતી, ઘણું-ખરું કામ વિનિમય પદ્ધતિથી ચાલતું હતું અને બ્યાપાર-વણુજ અતિ ભર્યાદિત હતો. તેઓ અહૃતના લોકો સાથે સંપર્કમાં અહું ઓછા આવતા. આજે પણ આસ્ક્રિકા, દક્ષિણ અમેરિકા આહિ દેશોના આદ્વિવાસી લોકો આ પાંચના પાયાનો જ ઉપયોગ કરે છે.

દ્વારા પાયાની શોધ થઈ, તે પહેલાં કેટલાક દેશોમાં ૨૦ના પાંચાંતું ગણિત ચાલતું. તે તેમણે હાથ અને પગની મળી ૨૦ અંગળીઓના આધારે રચ્યું હશે, એમ વિદ્વાનોનું ધારવું છે.

આપણા દેશમાં આજે પણ કોઈ ભરવાડને તેના બદ્દરાં કે વેઠાંની સંખ્યા પૂછીએ તો કહેશે કે મારી પાસે અમુક વીસું ને અમુક બદ્દરાં છે અને અમુક વીસું ને અમુક વેઠાં છે. દાખલા તરીકે તેની પાસે ૬૭ બદ્દરા હોય તો તે એમ કહેશે કે મારી પાસે ત્રણ વીસું ને સાત બદ્દરા છે. અથવા ૮૪ વેઠાં હોય તો તે એમ કહેશે કે મારી પાસે ચાર વીસું ને ચાર વેઠાં છે મતલણ કે તે સંખ્યાની ગણુનામાં મુખ્ય-ત્રૈ ૨૦નો જ ઉપયોગ કરશે, કારણ કે પરંપરાથી તે એ જ રીતે ગણુતાં શીખચો છે. નીચલા થરના અન્ય લોકો પણ આ વીશના પાયાનો આધાર લે છે.

એણીલેનિઅના લોકો ખગોળમાં આગળ વધેલા હતા. તેમણે ખગોળની કેટલીક ગણુતરીઓના આધારે ૬૦ના પાયાનું

ગણિત રચયું હતું અને દેશેક સંપ્રાચી માટે અસુધ સંખ્યાઓ સુકરર કરી હતી, પરંતુ સમય જતાં એ પદ્ધતિ કંટાળાં-લરેલી લાગી, એટલે તેનો વ્યવહાર છૃટી ગયો અને ધીમે ધીમે તેઓ પણ દરશના પાયા પર આવી ગયા.

આપણે માનીએ કે ન માનીએ પણ એક વખત દરશના પાયાએ લારે ચ્યામઠાર સળર્યો હતો, તે ગણિતની એક મહાન શોધ મનાઈ હતી અને તેણે ખગોળ વગેરેનાં સંશોધનો કદ્વામા લારે મદદ કરી હતી.

આજે જગતના તમામ મુખરેલા દેશો નાણુના ચલણુમાં તથા અન્ય માપોમાં દરશના પાયાનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યા છે, કારણ કે તેમાં હિસાખ ગણુવાની જે સરલતા રહેલી છે, તે અન્ય કોઈ પદ્ધતિમા રહેલી નથી.

થોડા વર્ષો પહેલાં આપણે ત્યાં ડૂપિયા—આના—પાઈનું ચલણુ હતું, તેમાં ૧ ડૂપિયાના ૧૬ આના અને ૧ આનાની ૧૨ પાઈ ગણુતી, પરંતુ સ્વતંત્ર ભારતના પ્રથમ મહામાત્ર પંડિત શ્રીજ્ઞવાહનલાલ નહેરાએ કેટલાક નિષ્ણાતોના અભિપ્રાય પરૂથી એ ચલણુને રહ્યું કર્યું અને તેના સ્થાને ડૂપિયા—પૈસાનું ચલણુ દાખલ કર્યું. તેમાં ૧ ડૂપિયાના ૧૦૦ પૈસા નક્કી કર્યા, આથી હિસાઓ ગણુવામાં અતિ સરલતા થઈ અને સમયનો અચ્યાત્મ થયો. નીચેના દાખલાથી આ વસ્તુ ખૂબ સ્વપ્ન થશે.

‘એક વક્તુનો લાવ ૧ ડૂપિયો. ૫ આના ૩ પાઈ છે, તો ૭ વસ્તુ ખરીદવા માટે કેટલા પૈસા જેધુંએ ?’

અહીં પ્રથમ પાઈઓને ૭ વડે ગુણી તેના આના કરવા પડે. જેમ કે ૩ × ૭ = ૨૧ પાઈ = ૧ આનો અને ૬ પાઈ. પછી ૫ આનાને ૭ વડે ગુણી તેના ડૂપિયા કરવા પડે. જેમ કે ૫ × ૭ = ૩૫ આના, તેમાં વૃદ્ધિનો ૧ આનો લેળવતાં ૩૬ આના, તેના ૨ ડૂપિયા અને ૪ આના. પછી ડૂપિયાને ૭ વડે ગુણી તેના ડૂપિયા કરવા પડે. જેમકે ૧ × ૭ = ૭ ડૂપિયા અને તેમાં ૨ ડૂપિયા ૪ આના તથા ૬ પાઈ ઉમેરવા પડે. આ રીતે તેનો જવાબ ૬ ડૂપિયા ૪ આના ૬ પાઈ આવે.

હાલના ધોરણે ૧ ડૂપિયા ૫ આના ત્ર પાઈના આશરે ૧ ડૂપિયા ૩૩ પૈસા થાય. તેને ૭ થી ગુણવ્યા હોય, તે આટલું ૮ કરવાનું કે રૂ. ૧-૩૩ × ૭ = રૂ. ૮-૩૧.

તાત્પર્ય કે દરશના પાચામાં ધણી ૮ સરળતા રહેલી છે, તેથી સર્વે સુધરેલા લોકો આચીન પદ્ધતિનો ત્યાગ કરીને તેને અપનાવે છે.

અમે આ અંથમાં દરશના પાચા પર રચાયેલી અનેક દ્વારી અને સહેલી રીતો આપી છે, તે પાઠકોને ગમ્મત સાથે જ્ઞાન આપશે અને સેજિંદા બ્યવહારમાં ખૂબ ઉપયોગી નીકરણો.

[૩]

સરવાળાની પ્રાચીન અને અર્વાચીન પદ્ધતિ

સંખ્યાલેખનમાં દર્શાનો પાચો હાખલ થયા પછી સરવાળાનો પ્રક્રિયા બહુ જલ્દી ઉકેલાઈ ગયો હતો, એમ અમે માનીએ છીએ.

સરવાળા માટે પ્રાચીન ગણિતમાં કે પદ્ધતિ આપી છે, તેને આધુનિક વિદ્ધાનો ‘કોનપદ્ધતિ’ (Angular method) તરીકે ઓળખે છે, કારણ કે એ રીતે સરવાળો કરતાં આંકડાની એક ગ્રાંસી હાર તૈયાર થાય છે અને છેવટે કોન એટલે ખૂણો પડે છે

આ કોનપદ્ધતિ એ પ્રકારની હતી. તેમાં એકને આપણે ‘વામાવર્તા’ તરીકે ઓળખીશું અને ભીજુને દક્ષિણાવર્તાનું નામ આપીશું. જેની લીટી દક્ષિણ એટલે જમણી ખાનુથી શરૂ થઈને વામ એટલે ડાખી ખાનુ તરફ જાય, તે ‘વામાવર્તા કોનપદ્ધતિ’ અને જેની લીટી વામ ખાનુથી શરૂ થઈને દક્ષિણ ખાનુ તરફ જાય, તે ‘દક્ષિણાવર્તા કોનપદ્ધતિ.’

આ બને પદ્ધતિથી 'અહીં' એક દાખલો ગણીશું,
એટલે તેનો સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવી જશે.

૧-વાભાવત્ કોનપદ્ધતિ

અંકસ્થાપના

૩૧૨

૪૬૩

૬૭૨

૪૮૯

૧૧૮

૨૪

૨૩

૧૬

પરિણામ ૨૧૫૪

અહીં ને પાચ સંખ્યાનો સરવાળો કરવાનો છે, તે
પાંચ સંખ્યાઓની સ્થાપના કરવામાં આવી છે. તેમાં એકમની
નીચે એકમ, દશકની નીચે દશક અને સોની નીચે સોના
આંક ગોડવલામાં આવ્યા છે. ત્યાર ખાદ લીંટી હોયી છે, તે
એમ સૂચવલાને કે અહીં સરવાળો કરવાની રકમો પૂરી થાય
છે. હવે તેના એ ગે ને પ્રક્રિયા કરવાની હોય તે કરવી જોઈએ.

- ત્યારખાદ એકમના ખધા અંકોનો સરવાળો કરતાં ને
રકમ આવી, તે લખવામાં આવી છે. $2 + 3 = 2 + 6 = 8$
 $= 24$. ત્યારખાદ દશકના ખધા અંકોનો સરવાળો કરતાં ને

રકમ આવી, તે તેની નીચે એક અંકસ્થાન ખસેડીને લખવામાં આવી છે. ૧ + ૬ + ૧ = ૭ । ૮ + ૧ = ૯ = ૨૩. ત્યારથાદ સોના અધા અંકોનો સરવાળો કરતાં કે રકમ આવી, તે તેની નીચે એક અંકસ્થાન ખસેડીને લખવામાં આવી છે. ૩ + ૫ + ૬ + ૪ + ૧ = ૧૯. હવે કોઈ સંખ્યાનો સરવાળો કરવાનો રહેતો નથી, એટલે તેની નીચે લોઈ હોરી ઉપરની ત્રણુ રકમોનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો છે. તેનું પરિણામ ૨૧૫૪ આંધું છે.

૨-દક્ષિણાવર્ત્ત કેનપદ્ધતિ

અંકસ્થાપના

૩૧૨

૫૬૩

૬૭૨

૪૮૬

૧૧૮

૧૬

૨૩

૨૪

પરિણામ ૨૧૫૪

આમાં અંકસ્થાપના આદિ બધું પૂર્વવત્ત છે, માત્ર અંકિયામાં ફેર છે. ઉપરની અંકિયામાં અથમ એકમેનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો, પછી દશકોનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો અને છેવટે સોનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો, જ્યારે આમાં

ગ્રથંમ સોનેા સરવાળો કરવામાં આવ્યો છે. પછી દશકેનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો છે અને છેવટે એકમોનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો છે. પછી એ પણ રકમોનો સરવાળો કરતાં પરિણામ રુપું આવ્યું છે.

જે સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરીશું તો સમન્દરો કે આ ખને પદ્ધતિમાં જિદ્ધાંત તો એક જ છે અને તે એકમ, સો તથા હજારને તેમના તેમના સ્થાને મૂકૃવાનો. માત્ર તેના ડમમાં ઝર છે, એટલું જ. નીચેના ચંત્રા પર દર્શિપાત કરો, એટલે આ વંસ્તુ વધારે સ્પષ્ટ થશે :—

ચંત્ર પહેલો

હ.	સો.	દશક	એકમ
			૪
	૨	૩	
૧	૯		
૨	૧	૫	૪

ચંત્ર બીજો

હ.	સો.	દશક	એકમ
૧	૯		
૨	૨	૩	
૨	૧	૫	૪

અહીં એકમના ખાનામાં ૪ આવ્યો છે, બીજી ચંત્રમાં પણ તેમ જ છે. દશકના ખાનામાં ૨ અને ૩ આવ્યા છે, જ્યારે બીજી ચંત્રમાં ૩ અને ૨ આવ્યા છે. તેમાં ડમનો ઝેરદ્ધાર છે, પણ બનેનું પરિણામ તો સરખું જ આવવાનું. સોના ખાનામાં ૨ અને ૬ આવ્યા છે, જ્યારે બીજી ચંત્રમાં

૮ અને ૨ આંથ્યા છે. તેમાં કોઈ મૌલિક તક્ષાવત નથી. અને હજારના ખાનામાં તો અંને થંત્રમાં ૧ ૯ આવેલો છે.

આ પદ્ધતિના સરવાળામાં વૃદ્ધિ કે વહિની કોઈ કંડાડુટ નથી. એકમ, દરશક, સો, વગેરેના જે સરવાળા આવે તે સીધા મૂઢી હેવાના. માત્ર તે એક અંકસ્થાન છાડીને લખવાની કાળજી રાખવી જોઈએ, એટલું ૯.

પરતુ સમયના વહેણુની સાથે આ પદ્ધતિમાં પરિવર્તન આંથ્યું અને સરવાળાનો જવાણ એક જ લીટીમાં લખાય, તે વધારે હિંદુ મનાવા લાગ્યું. ખાસ કરીને ચોપડા લખનારાઓએ આ રીતને વધારે પસંદ કરી, એટલે આપણી આજની પદ્ધતિ અમલમાં આવી.

૩-વર્ત્માન પદ્ધતિ

આજની પદ્ધતિમાં અંકસ્થાપના આદિ તો પૂર્વવત્ત જ છે, પરતુ એકમોનો સરવાળો કર્યા પછી દરશકનો જે અંક વૃદ્ધિમાં રહે, તો તેને દરશક ઉપર ચડાવવાનો અને દરશકનો સરવાળો કર્યા પછી સોનેા જે અંક વૃદ્ધિમાં રહે તેને સો ઉપર ચડાવવાનો રિવાજ પ્રયત્નિત છે. જેમ કે-

૨૨

૩૧૨

૫૬૩

૬૭૨

૪૮૬

૧૧૮

પરંતુ વ્યાપારીઓ વૃદ્ધિને આ રીતે માથે ચડાવતા નથી. તેઓ કાગળની એક કાપલી પર વૃદ્ધિ, વદ્દ કે વહિનો આંક લખી રાખે છે અને તેને દશક, સો આહિની પંક્તિઓમાં લેળવતા જય છે. મહાવરો પડવાથી આ કામ તેમને સહજ હણી જય છે.

૪-સુધરેલી પદ્ધતિ

પરંતુ હવે સરવાળાની એક સુધરેલી પદ્ધતિ અમલમાં આવી રહી છે. તેમાં બીજું બધું પૂર્વવત્ત હોય છે, પણ સરવાળાની જગાએ એકના સ્થાને એ લીંટીઓ લખવામાં આવે છે. તેમાં સરવાળાનો આંક ઉપરની લીંટીમાં અને વૃદ્ધિ, વદ્દ કે વહિનો આંક નીચેની લીંટીમાં એક સ્થાન છોડીને લખાય છે. પછી બનેનો સરવાળો કરતાં પરિણામ બરાબર આવી જય છે. આ પદ્ધતિમાં વૃદ્ધિ, વદ્દ કે વહિનો આંક મથાળે યા બાબુએ લખવાનું રહેતું નથી અને તેથી તે અંગે કોઈ ભૂલ પડવાનો સંભવ રહેતો નથી. ઉપરનો દાખલો આ રીતે ગણીએ, એટલે કહેવાનો ભાવાર્થ લક્ષ્યમાં આવી જશે.

૩૧૨

૫૬૩

૬૭૨

૪૮૬

૧૧૮

૬૩૪

૧૨૨

પરિણામ ૨૧૫૪

આહી એકમેનો સરવાળો કરતાં ૨૪ ની સંખ્યા આવી, તેમાંનો ૪ ઉપર લખ્યો અને ૨ નીચેની પંક્તિમાં દશકના સ્થાને લખ્યો. ત્યાર પછી દશકેનો સરવાળો કરતાં ૨૩ ની સંખ્યા આવી. તેમાંનો ૩ દશકના સ્થાને લખ્યો અને ૨ નીચેની પંક્તિમાં સોના સ્થાને લખ્યો. છેવટે સોના સરવાળો કરતાં ૧૬ ની સંખ્યા આવી, તેમાંનો ૬ સોના સ્થાને મૂક્યો અને ૧ નીચેની પંક્તિમાં હજરના સ્થાને મૂક્યો. પછી આ બંને લીંગીઓનો સરવાળો કર્યો, એટલે પરિણામ ૨૧૫૪ આવ્યું.

એક પદ્ધતિ ડ્રેબ બની ગઈ હોય, તેના સ્થાને નવી પદ્ધતિ દાખલ કરવાનું કામ સહેલું નથી, એટલે આ પદ્ધતિનો વ્યાપક સ્વીકાર કર્યારે થશે, તે કહી શકાય નહિ, પરંતુ પ્રિય પાઠકો ! તમે તો આજથી જ તેનો અલ્યાસ ચાલુ કરી દો. એનાથી પરિણામે લાલ જ થવાનો છે.

[૪]

સરવાળામાં જડપ કેમ આવે ?

‘સરવાળામાં જડપ કેમ આવે ?’ એ એક મહત્વનો ગ્રંથ છે. તે અંગે અહીં કેટલીક સૂચનાઓ કરવામાં આવી છે.

૧—સાત રકમોનો સરવાળો કરવાનો હોય અને તે રકમો માત્ર એક ૧૮ અંકની હોય તો કામ સહેલું છે. ગણિતનું થોડું જ્ઞાન ધરાવનારો માણુસ પણ એ સરવાળો સહેલાઈથી કરી શકે છે. જેમ કે-

૨

- ૩ પરંતુ આ રકમો તમે કેવી રીતે
 - ૫ ઓદ્દો છો ? એ ને ત્રણું પાંચ, પાંચ ને
 - ૭ પાંચ દશ, દશ ને સાત સત્તર, સત્તર
 - ૯ ને ત્રણું વીશા, વીશા ને નવ ઓગણુંબીશા,
 - ૮ ઓગણુંબીશા ને એક બીશા. એમ જ ને ?
 - ૧ તો આ રીત પ્રમાણુમાં લાંખી છે.
-
- ૩૦ તેમાં ખીલુ વખત ઓદ્દાતો આંક તથા

ને અવ્યય છોડી દેવાથી આ રીત દૂંકી હની શકે છે.
જેમ કે-

એ ત્રણ પાંચ, પાંચ દશ, સાત સત્તર, ત્રણ વીશ,
નવ ઓગણુત્રીશ, એક ત્રીશ.

પહેલી રીત પ્રમાણે ૪૮ અક્ષરો ઓલવા પડે છે અને
બીજી રીત પ્રમાણે માત્ર ૨૮ અક્ષરો ઓલવા પડે છે. આથી
બીજી રીતમાં સમય અંગે છે અને જડપ આવે છે. આ તો
સાત જ સંખ્યાની વાત છે, પણ ભાર, પંદર કે તેથી વધારે
સંખ્યાઓ હોય તો આ બીજી રીત પ્રમાણે ગણુવાની ટેવ
પાડવાથી સરવાળો ઘણી જડપથી તૈયાર થાય છે.

અવધાન-પ્રયોગામાં ગણિતના ઉત્તરો બહુ જડપથી
તૈયાર કરવાના હોય છે. ત્યાં અમારા અનુભવે અમને આ
રીત ઉપયોગી જણાયેલી અને તેથી અમે તેનો મહાવરે
પાડેલો. ત્યારથાં કેટલાક વિદેશી ગણિતશાસ્ત્રીઓનાં પુસ્તકો
વાંચવામા આવ્યાં, તો તેમણે પણ આ રીતની ખાસ લલા-
મણુ કરેલી છે.

સરવાળામાં વધારે જડપ લાવવા માટે સંખ્યાઓ પર
એક દિલ્લિપાત કરી લેવો જરૂરનો છે. જે તેમાં અમુક
સંખ્યાનો સરવાળો ૧૦ થતો હોય તો કામ વધારે સરલ
અને છે. જે સંખ્યા આગળ ૧૦ અનતા હોય, ત્યાં ફેનસીલથી
ઝીણું ટપકું મૂકી હેવાનું. અહીં જેટલાં ટપકાં તેટલાં દરશ
સમજવા. જેમકે-

૨

- ૩ અહીં એ ત્રણુ પાંચ, પાંચ દશા;
- ૫ . સાત ત્રણુ દશા, અને એક નવ
- ૭ દશા; એમ ઝડપથી ગણુના
- ૯ . થઈ શકે છે અને ટપકાને
- ૮ જેતાં જ તેનો સરવાળો ૩૦ છે,
- ૧ . એમ કહી શકાય છે.

પરંતુ આવું ખાડુ ઓછું અને છે; કારણુ કે સરવાળાની અધી રકમો ૧૦નાં જૂથ બતાવતી નથી. તેમાં ઓછુંવાટું પચિણું બતાવનારી સંખ્યાએ અવસ્થા હોય છે. આમ થતાં તેમાં દશ કે તેથી વધારો બતાવનારી સ ખ્યા આગળ ટપકું મૂકી સરવાળાને ઝંડપી અનાવી શકાય છે. તેમાં કે છેટલો આંક વધે તેને એકમનો સમજવો અને કેટલાં ટપકાનું મૂકાય તેટલો આંક દશકનો સમજવો. નીચેનો દાખલો એ રીતે ગણો, એટલે તેની અસરકારકતા સમજશો :-

- ૧ અહીં એક ચાર પાંચ, પાંચ દશા
- ૪ એમ સરવાળો આવતાં પ ની
- ૫ . સામે ટપકું મૂકુયું. પછી પાંચ છ
- ૬ અગિયાર થતાં ૬ ની સામે ટપકું
- ૭ . મૂકુયું અને ૧ ને લઈ આગળ ચાલ્યા.
- ૮ . ૮ ની સામે ટપકું મૂકુયું અને ૬ ને
- ૯ લઈ આગળ ચાલ્યા. પછી ૭ ત્રણુ

૪ . નવ, ચાર તેર થતાં ૪ ની સામે ટપકું
 ૯ . મૂકુંયું અને ૩ ને લઈ આગળ ચાલ્યા.
 ૭ . પછી ગ્રણું નવ ખાર થતાં ૬ ની
 ૨ . સામે ટપકું મૂકુંયું અને ૨ ને લઈ

 ૬૧ આગળ ચાલ્યા. પછી એ સાત નવ,
 એ અગિયાર થતાં ૨ ની સામે ટપકું
 મૂકુંયું અને ૧ વધ્યો તે નીચે મૂકુંયો. હુંબે આ પ્રક્રિયામાં
 કુલ છ ટપકાં મૂકુંયેલાં છે, તેથી દશકના રથાને ૬ લખી
 નાખ્યા. આ રીતે સરવાળો ૬૧ આવ્યો.

અંકની સણંગ ગણુના કરીએ, તેના કરતાં આ રીતે
 ગણુના કરીએ તો જરૂર સરલ પડે છે અને તેમાં ભૂલ
 રહેતી નથી

લેએઓ ૧ થી ૧૦૦ સુધીની સંખ્યાએ સવળી અને
 અવળી (લોમ અને વિલોમ ડેમ) બોલી જવાની ટેવ પાડે
 છે, તેમની આંકડા સાથે દોસ્તી બંધાય છે અને તે સર-
 વાળામાં અડ્ય લાવવા માટે ઉપયોગી થાય છે. અમે પોતે
 નાનપણુમા જ આ પ્રકારની ટેવ પાડેલી, ને અમને
 સરવાળા ઉપરાંત ખીજ ફાળવાએ. ગણુવામા પણ ઘણું
 ઉપયોગી થયેલી છે.

[૫]

સરવાળાની ટૂંકી અને સહેલી રીતો।

તમને એમ પૂછવામાં આવે કે તું અને ૪૭ કેટલા ?
તો તેનો જવાણ તરત જ મળવો જોઈએ. ત્યાં તમે કાગળ-
પેનસીલ કે પેન તરફ દૃષ્ટિ દોડવો તે ચાલે નહિ.

જે આ હાખલાને લેખનપદ્ધતિથી કરવા જાઓ તો
અવસ્થય સમય વધારે લાગવાનો. જેમકે ૬ અને ૭ = ૧૬,
તેમાનો ૬ એકમ અને ૧ વૃદ્ધિ. એ ૧ ને ૩ માં ઉમેર્યા
એટલે થયા ૪. એ ૪ ને ૪ ખરાખર આડ. એ રીતે જવાણ
આવ્યો ૮૬.

પણ આ તો સીઢી લાઈનો કાન પકડવા જેવી વાત
છે. જે કોઈ સખ્યા દશકની નજીક હોય તો તેને દશક
ધૂનાવી હેવી ને બીજી સંખ્યામાથી તેથલો આંક એછો
કરવો; એટલે પરિણામ અડપથી આવી જવાનું. અહીં ૩૬
એ ૪૦ ની નજીકનો આક છે, એટલે તેના ૪૦ ગણુવા
અને તેમાં ૪૭ ઉમેરવાના છે, તેમાંથી ૧ ઘટાડી હેવો. આ

રીતે ૪૦ અને ૪૬ કેટલા ? એવો પ્રક્રિયા અનશો. તેનો ઉત્તર તમે તરત ૪ આપી શકશો કે ૮૬.

૫૮ અને ૭૭ કેટલા ? અહીં ૫૮ ના ૬૦ અનાવો અને ૭૭ ના ૭૫ ગણો, એટલે જવાણ તરત ૪ આપી શકશો કે ૧૩૫.

આ રીતે કોઈપણ સંખ્યાને છેડે ૭, ૮ કે ૯ ના અંક હોય તો તેમને પૂરા દશક અનાવવાથી અને સામેની રકમને તેટલી ઘટાડવાથી જવાણ ખૂબ સરળતાથી આપી શકાય છે.

૮૭ અને ૯૬ કેટલા ? અહીં ૮૭ ના ૯૦ અનાવવા અને ૯૬ ના ૯૬ અનાવવા તેના કરતા ૯૬ ના ૧૦૦ અનાવી ૮૭ માંથી ૧ ઘટાડવો, એવધારે સરળ કિયા છે.
 $૮૬ + ૧૦૦ = ૧૮૬.$

૭૫ માં ૮૬ ઉમેરવા હોય તો પણ આ જ રીત વધારે ઉપયોગી નીવડે. $૭૪ + ૬૦ = ૧૩૪.$

જો એ અડોનો સરવાળો ૧૦ થતો હોય તો કોઈ સંખ્યાને વધારવા-ઘટાડવાની જરૂર નથી. જેમકે —

$$૩૮ + ૧૨$$

$$૨૫ + ૩૫$$

$$૪૩ + ૨૭$$

$$૨૭ + ૫૩$$

$$૩૪ + ૬૬$$

અહીં દર્શાવેનો સરવાળો કરીને એક ઉમેરી લેવાથી તથા પાછળ શૂન્ય મૂકી દેવાથી જવાણ તરત આવી જાય છે.
જેમકે —

$$\begin{aligned}
 & 3 + 9 + 1 = 5 \text{ અને } 0 = 50 \\
 & 2 + 3 + 1 = 6 \text{ અને } 0 = 60 \\
 & 4 + 2 + 1 = 7 \text{ અને } 0 = 70 \\
 & 2 + 4 + 1 = 7 \text{ અને } 0 = 80 \\
 & 3 + 6 + 1 = 10 \text{ અને } 0 = 100
 \end{aligned}$$

હવે થોડા કાગળ વધીએ. ડોઈ આપણુંને એમ પૂછ્યે
કે ૩૧૬૩ ને ૨૩૪ કેટલા? તો એનો જવાબ આપવા માટે
શું કાગળ-પેનસીલ લઈશું? અમારા અતુલ્ય મુજબ આવો
હિસાખ પણ મોઢેથી સહેલાઈથી ગણી શકાય છે. તે માટે
નીચેની રીત અજમાવવી જોઈએ :

$$\begin{aligned}
 3163 + 200 &= 3363 + 30 = 3393 + 4 = \\
 3397. \text{ આમાં } &\text{ પ્રથમ } 200 \text{ ઉમેર્યા, } 4 \text{ અને } \\
 &4 \text{ ઉમેર્યા. આ રીતે કુલ } 234 \text{ ઉમેર્યા.
 \end{aligned}$$

આ રીતે નીચેના દાખલા ગણી જુઓ, એટલે તેના
પર તમારો કાણું આવી જશો.

અલયાસ

- (૧) ૫૭૨ + ૨૧૬
- (૨) ૬૧૩ + ૩૨૪
- (૩) ૭૩૫ + ૧૫૨
- (૪) ૬૪૪ + ૩૬૧
- (૫) ૭૮૪૭ + ૩૪૨
- (૬) ૫૬૬૬ + ૪૩૮
- (૭) ૧૦૨૩૬ + ૧૪૪૪

ત્રણુ-ચાર અંકની સંખ્યાઓનો સરવાળો કરવો હોય, તો તેમાં પણ મોઢે હિસાણ કરવાની દૂંકી રીત છે. જે તેમાંના પહેલા એ આંકડાઓનો સરવાળો ૧૦૦ની અંદર થતો હોય તો પ્રથમ સોની રકમોનો સરવાળો કરી લેવો અને પછી એ આંકડાઓનો સરવાળો કરી તેની આગળ મૂકી હેવો. દાખલા તરીકે નીચેની રકમોનો સરવાળો કરવાનો છે :

૩૦૧

૪૨૨

૨૧૦

૩૧૯

આહી દશક અને એકમના આંકડાઓનો સરવાળો ૧૦૦ ની અંદર આવવા સંભવ છે, એટલે પ્રથમ સોના આકનો સરવાળો કરવો. ત્રણુ ચાર સાત, એ નવ, ત્રણુ બાર. પછી ૧૨૦૧, ૧૨૨૩, ૧૨૩૩, ૧૨૫૨ એ પ્રમાણે સંખ્યાઓ આલતાં કે છેલ્દી સંખ્યા આવી, તેને જવાણ સમજવાનો. તાત્પર્ય કે ઉપરની ચાર રકમોનો સરવાળો ૧૨૫૨ છે.

અથવા ૧૨ને બાજુએ રાખીને એક ભાવીશ ત્રેવીશ, દશ તેત્રીશ, આગણીશ ભાવન, એમ કે છેલ્દી સંખ્યા આવી તે ૧૨ માં ઉમેરતાં સરવાળો ૧૨૫૨ આવશે.

આવો જ ખીલે દાખલો ગણીએ.

૨૨૫

૧૩૦

૧૦૯

૩૨૪

૪૦૩

અહીં એકમ-દૃશ્યકના આંકડાઓનો સરવાળો ૧૦૦ની અંદર આવવા સંભવ છે, તેથી પ્રથમ સોનો સરવાળો કરવો. એ એક ત્રણ, એક ચાર, ત્રણ સાત, ચાર અગિયાર. પછી ૧૧૨૫, ૧૧૫૫, ૧૧૬૪, ૧૧૮૮, ૧૧૯૧ એ પ્રમાણે એલતાં જવાણી ૧૧૯૧ આવશે.

પ્રથમા ૧૧ ને આજુએ રાખીને પરીશ ત્રીશ પંચાવન, નવ ચોસઠ, ચોવીશ અદ્યાસી, ત્રણ એકાણું, એમ ને છેલ્દી સંખ્યા આવી તે ૧૧માં ઉમેરતાં સરવાળો ૧૧૯૧ આવશે.

આ વસ્તુનો થોડો અલ્યાસ કરવો જોઈએ. તો જ કામ સરલ અનશે.

અલ્યાસ

(૧)	૨૧૧	(૨)	૧૨૫	(૩)	૮૪૩	(૪)	૬૩૧
	૩૨૪		૪૩૨		૧૨૪		૧૨૬
	૪૦૩		૫૧૩		૩૦૮		૭૨૩
	૬૩૦		૭૦૭		૪૨૨		૬૧૨
ઉત્તર (૧)	૧૫૬૮	(૨)	૧૭૭૭	(૩)	૧૬૬૭	(૪)	૨૩૬૫.

અહીં એ પણ જણુાવી દ્વંડી કે રૂપિયા-પૈસાની રકમો ગમે તેટલી હોય તો પણ તેનો સરવાળો તો ચાલુ પદ્ધતિએ જ કરવો અને ને પરિણામ આવે તેમાં જમણી આજુના એ આંક છોડીને વચ્ચે જીણું ટપકું કે લીંગી મૂકી હેવી, એટલે જવાણી રૂપિયા અને પૈસામા આવી જવાનો. કેમકે—

રૂ. ૧૨ - ૩૭	૯ - ૬૫	૭ - ૭૪	૨૪ - ૧૨
રૂ. ૫૩ - ૮૮			

રૂ. ૨૮ - ૧૪	૧૩ - ૬૦	૧૪ - ૦૨	૫ - ૭૬
રૂ. ૬૧ - ૫૨			

રૂપિયા અને પૈસાની રકમોને સરવાળો કરવાના પ્રસંગે વાર-વાર-આવ્યા જ કરે છે, તેથી તે અંગે ખણુ થોડો અલ્યાસ કરી લેવો જોઈએ. ધારો કે ડા. ૩-૬૨ અને ડા. ૫-૨૭ નો સરવાળો કરવો છે, તો શું કરશો? અહીં ચાલુ પદ્ધતિએ પ્રથમ પૈસાનો સરવાળો કરીને પછી રૂપિયા તરફ જરો, તો આમ ચુંચવણુંમાં પડશો અને સમય વધારે લાગી જરો. અહીં રૂપિયાનો સરવાળો પ્રથમ કરવો અને પૈસાનો સરવાળો અધી કરવો. તેમાં રૂપિયા વધે તો રૂપિયાના સરવાળામાં ચાહવી હેવો. આ રીતે ડા. ૩-૬૨ અને ડા. ૫-૨૭ નો સરવાળો $3 + 5 = 8$ રૂપિયા અને $62 + 27 = 89$ પૈસા આવશે. અથવા ડા. ૪-૨૮ અને ડા. ૨-૮૧ નો સરવાળો કરવો હોય તો $4 + 2 = 6$ અને $28 + 81 = 109 = 9$ રૂપિયા ૯ પૈસા, કુલ ૭ રૂપિયા ને ૯ પૈસા આવશે. આ રીતે હિસાબ કરવાનું ડહાપણુલયું લેખાશે.

આવી રકમો એ થી વધુ હોય, એટલે કે ત્રણુ ચાર અથવા પાચ હોય તો પણ તેનો સરવાળો મોઢેથી થઈ શકે છે. જેમ કે-

ડા. ૬ - ૩૭ અનાજ

ડા. ૨ - ૧૫ શાકલાળ

ડા. ૪ - ૧૫ નાં ફળ

અહીં ૬ - ૩૭, ૮ - ૫૨, ૧૨ - ૬૭ એમ ગણુતાં જવાબ આવી જાય છે.

અથવા

ડી. ૮ - ૨૫ અનાજ

૧ - ૩૭ શાકલાણ

૦ - ૧૫ કોથમીર-મરચાં

૨ - ૧૩ કુળ

૦ - ૧૨ પરચુરણ

આવી પાંચ રકમો હોય તો ગણુના આ પ્રમાણે કરવાની:-

૮ - ૨૫, ૯ - ૬૨, ૧૦ - ૭૭, ૧૧ - ૬૦, ૧૨ - ૦૨.
અસ, જવાખ આવી ગયો.

આ તો અખ્યાસની વાત છે. અખ્યાસી વધારે રકમોના સરવાળા આ જ રીતે કરી શકે છે એક હોટેલનો સેવક એક પછી એક વસ્તુઓ ધરાકને આપ્યે લય છે અને તેનો સરવાળો મોઢે જ કહી દે છે. તે બીલમાં માત્ર છેલ્દો આંકડો જ લખે છે, એ શું તમે જેચું નથી?

નેચો મૌખિક સરવાળા કરી શકતા ન હોય કે કરવાની વૃત્તિ ધરાવતા ન હોય, તેમણે પોતાના ગજવામાં એક નાની ડાયરી રાખવી જેઠિએ અને તેમાં આંકડા માંડી સરવાળા કરવા જેઠિએ આ સરવાળાઓ જડપથી કરવામાં તેઓ ટૂંકી અને સહેલી રીતોનો ઉપયોગ કરી શકે છે.

[૬]

સરવાળાની ચકાસણી

સામાન્ય માન્યતા એવી છે કે સરવાળાની કિયા ખડું જીહેલી છે, તેમાં ભૂલ લાગે જ પડે. પણ અનુભવે આ વાત ખોટી જણાઈ છે. સરવાળામાં ધણી વાર ભૂલો થાય છે અને લેને આપણે ખાહોશ કે કાખેલ ગણુતા હોઈએ, તે પણ કોઈ વાર ભૂલ કરી જોસે છે, એટલે તેની ચકાસણી કરવી આવશ્યક છે.

ધારો કે ચોપડે રૂ. ૧૦૨૬૨ - ૬૮ પૈસાની પુરાંત છે, અને ઉધાર ખાનુનો સરવાળો રૂ. ૬૩૩૬ - ૭૨ પૈસા છે, તો સિલકે રૂ. ૩૬૨૨ - ૬૬ પૈસા રહેવાના. પરંતુ ઉધાર ખાનુનો સરવાળો સાચો નથી. તેમાં રૂ. ૫૩૩૬ - ૭૨ પૈસાની જગાએ રૂ. ૬૩૩૬ - ૭૨ લખાયેલા છે, એટલે ખરી સિલક રૂ. ૪૬૨૨ - ૬૬ પૈસા રહેવી જોઈએ. આ વસ્તુ મેનેજર કે શેડના ધ્યાનમાં ન આવે તો વધારાની ૧૦૦૦ રૂપિયાની સિલક ઉચ્ચાપત થવાની. સ્વાથી-કર્ત્તવ્યહીન-લુચ્યા લોકો આ રીતે સરવાળામાં ગરખડ કરીને ધણી વાર પોતાનું

ખિસ્સુ' તર કરે છે, તેથી સંગ્રહાલકોએ અવશ્ય સરવાળાની ચકાસણી કરતા રહેલું જોઈએ.

અહીં પ્રશ્ન એ ઉઠે છે કે સરવાળાની રકમો ધણી હોય, તે અધી ગણુવા જઈએ તો વખત ધણો લાગે અને મહેનતા પણ ધણી પડે, તો શું કરવું? એટલે તે માટે કોઈ દ્વારું ચીત શોધવાની જરૂર રહે છે અને તે શોધાયેલી છે. તે માટે નીચેના દાખલા પર નજર કરો, એટલે બધું સમજાઈ જશો.

૨૧૬	૬
૪૩૫	૩
૭૪૧	૩
૯૮૭	૬
૨૩૭૬—૩	

આમાં સરવાળો તો ચાલુ રીતે જ કરેલો છે, પણ તેની આજુમાં એક સ્તમ્ભ વધારી હીથો છે અને તેમાં હરેક લીંટીના ચાંકડાનો સરવાળો કરીને મૂક્યો છે. જ્યાં સંપ્રાય એ ચાંકડાની આવી, લ્યાં તેનો ફરી સરવાળો કર્યો છે અને તેનો એક અંક ઘનાવીને મૂક્યો છે. આ રીતે જે અંક લખાયા તેનો સરવાળો કરીને તથા તેનો એક અંક ઘનાવીને નીચે મૂક્યો છે. હવે સરવાળાના બધા અંકોનો સરવાળો આ અંક મુજબ જ આવે તો સમજલું કે સરવાળો સાચો છે, નહિ તો તેમાં કંઈ ભૂલ છે.

$2 + 1 + 6 = 9$. તે પહેલી પંક્તિમાં મૂક્યા. $4 + 3 + 5 = 12$. તેનો ફરી સરવાળો કરતાં $1 + 2 = 3$ આવ્યા,

તે ખીજુ પંક્તિમાં મૂક્યા. $7 + 4 + 1 = 12$. તેનો પણ ફરી સરવાળો કરતાં $1+2=3$ આવ્યા, તે ખીજુ પંક્તિમાં મૂક્યા.

$6 + 8 + 7 = 21$. તેનો ફરી સરવાળો કરતાં $2 + 8 = 6$ આવ્યા, તે ચોથી પંક્તિમાં મૂક્યા.

હુંવે ઉભા સ્તરસના $6 + 3 + 3 + 6 = 21$. તેનો સરવાળો કરતાં $2 + 1 = 3$ આવ્યા, તે નીચે ઉતાર્યા.

અહીં સરવાળાની રૂક્મ ૨૭૭૬ છે, એટલે તેનો સરવાળો $2 + 3 + 7 + 6 = 21$ થાય છે. તેનો ફરી સરવાળો કરતાં $2 + 1 = 3$ આવે છે, એટલે સરવાળો ખરાખર છે.

સરવાળો ચકાસવાની આ રીતને નવડીની રીત કહેવામાં આવે છે, ડારણ કે તેમા આંકડાઓનો કે સરવાળો આવે, તેમાથી હનો આંક બાદ કરતા જવાનું હોય છે. અહીં એટલી રૂપદૂર્ઘટા કરી ફરી ફરી કે કોઈ સંખ્યામાથી ૮ કે તેના ગુણા-કારથી બનતી સંખ્યા બાદ કરીએ અને ખીજુ આજી બાજુ તેના અંકોનો સરવાળો કરી છેવટે એક આંકડામા જવાણ લાવીએ, તે બંને ખરાખર છે. તેમાં કઈ ફરૂક નથી.

આંકડાની પહેલી હારનો સરવાળો $2 + 1 + 6 = 8$ આવ્યો, એટલે તેની સામે ૮ મૂક્યો. આ દમાંથી ૮ બાદ કર્યા હોત તો ૦ આવત. તે અહીં મૂક્યું હોત તો તેથી સરવાળામાં કંઈ ફરૂક પહ્યો ન હોત.

આંકડાની ખીજુ હારનો સરવાળો $4 + 3 + 5 = 12$ આવ્યો. જે તેમાંથી ૮ બાદ કર્યા હોત તો ૩ ખાડી રહેત.

સરવાળાની અકાસણી

અહીં તેમ ન કરતાં $1 + 2 = 3$ એમ સરવાળો કર્યો. હકી-કરતમાં આ છને વસ્તુ એક જ પરિણામ લાવનારી છે.

આકડાની બીજી હારનો સરવાળો $7 + 4 = 11 = 12$ આવ્યો. તેમાં પણ ઉપરની રીતે જ ત મૂક્યો.

આંકડાની ચોથી હારનો સરવાળો $6 + 8 + 7 = 21$ આવ્યો. તેમાંથી $6 + 6 = 12$ ખાઢ કરતાં ૬ વધતું, જ્યારે $2 + 4$ નો સરવાળો કરતા પણ તે જ પરિણામ આવ્યું.

એટલે બધા અંકોનો સરવાળો કરી છેવટે એક અંક લાવવો, એ નવીની જ દૂંકવેલી રીત છે.

ચોપડા-રજુસ્ટર વગેરેમા ખાલુંએ લીંટી હોરવાની હોતી નથી. ત્યાં જૂદા કાગળ ઉપર આ પ્રમાણે અકો મૂક્યીને સરવાળાની અકાસણી કરી શકાય. જેમકે—

બુદ્ધો કાગળ	
૧૩૭	૨
૨૫૮	૭
૬૭૨	૬
૪૬૬	૪
૫૭૬	૬
૮૦૨	૧
૭૧૬	૫
	<hr/>
	$34 = 7$
	<hr/>
૩૬૬૧	$16 = 7$

$$૧ + ૩ + ૭ = ૧૧ = ૧ + ૧ = ૨$$

$$૨ + ૫ + ૬ = ૧૩ = ૧ + ૬ = ૭$$

$$૬ + ૭ + ૨ = ૧૫ = ૧ + ૫ = ૬$$

$$૪ + ૮ + ૬ = ૨૨ = ૨ + ૨ = ૪$$

$$૫ + ૭ + ૬ = ૧૮ = ૧ + ૮ = ૯$$

$$૯ + ૦ + ૨ = ૧૦ = ૧ + ૦ = ૧$$

$$૭ + ૧ + ૬ = ૧૪ = ૧ + ૪ = ૫$$

$$\text{કુલ } 34 = 3 + 4 = ૭$$

$$૩ + ૬ + ૬ + ૧ = ૧૬ = ૧ + ૬ = ૭$$

આ જ સરવાળાની મોઢે ચકામણી કરવી હોય તો થઈ શકે છે. તે માટે સરવાળાની મૂળ રકમથી માંડીને છેડલી સંખ્યા સુધીના બધા અંકો ગણુત્તા જવા અને નવ કે તેનો શુણુકાર પૂરી થાય કે તે સંખ્યાને છોડી દઈ આગળ ગણુના કરવી. એ રીતે છેવટની કે સંખ્યા વધે તેનો અરવાળો કરવો અને તેની આવેલા જવાણ સાથે અરણામણી કરી લેવી. જેમકે—

એક ગ્રાણુ ચાર, સાત અગિયાર, એ તેર, પાંચ અઢાર, તો અહીં એ સંખ્યા પૂરી થઈ ગઈ. ત્યારથાદ હે છે, તો એ સંખ્યા ત્યાં પૂરી ગઈ ગઈ. આગળ છ સાત તેર, એ પંદર, ચાર ઓગણીસ થયા. અહીં ઇચ્છા હોય તો અઢાર ખાદ કરી માત્ર ૧ રાખી આગળ વધું. આગળ એ નવડા છે, એટલે તેને ગણુવાની જરૂરી નથી. ત્યારથાદ એક પાંચ છ, સાત તેર,

ઇ ઓગાણીસ, આઠ સત્તાવીસ ગણુતાં અહીં ગણુના પૂરી થઈ. ત્યારખાહ એ સાત નવ, એક દશ, ઇ સોણ ગણુતાં કુલ સરવાળો ઇ આંધો અને નીચેની રકમની ગણુના કરતાં ગણુ ઇ નવ, ઇ પંદર, એક સોણ, એમ સોળની સંખ્યા આવી, એટલે તેનો સરવાળો પણ ઇ જ થયો.

થોડા જ અભ્યાસથી આ પ્રક્રિયામાં જડપ આવે છે અને તેથી ગમે તેવા મોટા સરવાળાની પણ થોડી જ મીનીટોમાં ચક્કાસણી થઈ જાય છે.

ડ્રાફ્ટિયા અને પૈસાના સરવાળામાં પણ આ જ વસ્તુ સમજવાની છે કે—

રૂ. ૧૨૮ - ૬૨	૧
રૂ. ૨૬ - ૩૧	૬
રૂ. ૩૪૭ - ૧૪	૨
રૂ. ૬૬૧ - ૭૬	૨
રૂ. ૧૧૭૬ - ૮૬	૨

અહીં, $1 + 2 + 8 + 6 + 2 = 26 = 1 + 6 = 10$
 $= 1 + 0 = 1$ સરવાળો આંધો, તે પોણેલી હારની સામે મૂક્યો. પછી $2 + 6 + 3 + 1 = 14 = 1 + 4 = 5$ સરવાળો આંધો, તે બીજી હારની સામે મૂક્યો. પછી $3 + 4 + 7 + 1 + 4 = 20 = 2 + 0 = 2$ સરવાળો આંધો, તે તૃદી હારની સામે મૂક્યો. અને $6 + 6 + 1 + 7 + 6 = 26 = 2 + 6 = 8$ $= 1 + 1 = 2$ સરવાળો આંધો, તે ચોથી હારની સામે મૂક્યો. તેનો સરવાળો $1 + 6 + 2 + 2 = 11$ $= 1 + 1 = 2$ આંધો, તે નીચે ઉતાર્યો.

હુવે સરવાળાની રકમનો સરવાળો કર્યો :

$$૧ + ૧ + ૭ + ૬ + ૮ + ૬ = ૨૯ = ૨ + ૯ = ૧૧ = ૧ + ૧ = ૨.$$

આ રીતે ખંને પરિણામો સરળાં આવ્યાં અનુદ્દે સરવાળો સાચો છે.

ન્યા સરવાળાની રકમો ઘણી હોય ત્યાં વિભાગીય સરવાળા કરવાથી તેની વકાસણી ગંડાળર થાય છે. કેમં—

૨૧૮

૧૨૭

૭૫

૩૬૩

૧૦૨ - ૬૧૫

૪૭

૨૮૪

૬૧૨

૫૬૮

૭૧૫ - ૨૨૬૬

૬૧૭

૬૪૪

૧૩૩

૪૬૨

૬૭૧ - ૩૧૨૭

૬૩૦૮ ૬૩૦૮

તમે પ્રથમ આ સરવાળો આલુ રીતે કરી જૂએઓ અને પછી આ રીતે કરી જૂએઓ તો આ રીત વધારે સરલ અને વધારે ખાતરી લારેલી જણુણો. ન્યાં ઘણું મોટા સરવાળા વકાસવાના હોય છે, ત્યાં આ રીત અવશ્ય અજમાવવી. તેથી કોઈ ભૂલ રહી જવા પામશે નહિ

[૭]

સરવાળનો એક સુંદર પ્રયોગ

સરવાળને લગતા કેટલાક પ્રયોગો ગણિત-ચમત્કાર અને ગણિત-રહસ્યમાં અપાયા છે. અહીં તેનો એક વિશેષ પ્રયોગ આપવામાં આવે છે.

એક સોળ ખાનાનો ચંન્દ હોચો અને તેમાં ગમે તે ચંચાથી શરૂ કરીને અનુકૂળે આંક લરી કાઢો. નેમ કે-

૮	૯	૧૦	૧૫
૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
૧૬	૧૭	૧૮	૧૯
૨૦	૨૧	૨૨	૨૩

હવે આ સોળ ખાનામાંથી ચાર વ્યક્તિઓએ ગમે તે રકમ ધારવાની છે અને તેની આડી-જિલ્લી રકમો ચેકતા રહેવાની છે. એ રીતે ને ચાર રકમ ધારવામાં આવશે, તેનો સરવાળો તમે અગાઉથી કહી શકશો.

આ થંગમાં ઉપરની રીતે ચાર રકમોની ધારણા કરતાં સુરવાળો ૬૨ આવશે. પ્રયોગ કરી જૂએ, એટલે તમને ખાતરી થશે.

માનો કે પ્રથમ વ્યક્તિએ ૧૪ ની રકમ ધારી તો તેની આસપાસ કુંડળું કરવાનું અથવા તો તેને ઘૂંઠીને લડો કરવાનો અને તેની ઊભી તથા આડી લીંટીમાં આવતી રકમો નીચે ચોકડી મૂકવાની. આ રકમો ખીલુ વ્યક્તિથી ધારી શકાય નહિ. તેણે એ ક્રિવાયની ખીલુ રકમ જ ધારવાની.

હુદે ૧૪ ને કુંડળું સૂક્તાં અને તેની આડી-ઊભી લીંટીઓ નીચે ચોકડી મૂકતા પરિસ્થિતિ આ પ્રકારની થશે:

\angle	\angle	90°	99
૧૨	૧૩	૧૪"	૧૫
x	x	x	x
૧૬	૧૭	૧૮	૧૯
૨૦	૨૧	૨૨	૨૩

લાંબ બાદ ખીલુ વ્યક્તિ માનો કે ૧૯ ની જ ખ્યા માદે છ. તેથે પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે.

સરવાળાનો એક સુંદર પ્રયોગ

૩૬

C	\leftarrow	10	11
x		x	
12	13	14"	15
x	x	x	x
16"	17	18	19
x	x	x	x
20	21	22	23
x			

ત્યાર આદ ત્રીજી વ્યક્તિ માનો કે \leftarrow ની સંખ્યા ધારે છે, તો પરિસ્થિતિ નીચે સુજાણ થશે.

C	$\leftarrow"$	10	11
x	x	x	x
12	13	14"	15
x	x	x	x
16"	17	18	19
x	x	x	x
20	21	22	23
x	x	x	

હુએ માત્ર 23 ની સંખ્યા જ આક્રી રહેશે. તે ચોથી વ્યક્તિએ ધારવી પડશે

આ રીતે $14 + 16 + 6 + 23$ નો સરવાળો કરીએ
તો 62 જવાણ આવશે

આ પ્રયોગ બીજી રીતે ખણુ કરી જૂએ. દાખલા

તરીકે પહેલી વ્યક્તિએ ૧૦ ની સંખ્યા ધારી છે, તો
પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે :

C	E	10"	11
x	x	x	x
12	13	14 x	15
16	17	18 x	19
20	21	22 x	23

ત્યાર ખાડ ખીલુ વ્યક્તિએ ૧૭ ની સંખ્યા ધારી,
તો પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે .

C	E	10"	11
x	x	x	x
12	13	14	15
	x	x	
16	17"	18	19
x	x	x	x
20	21	22	23
	x	x	

ત્યાર ખાડ ખીલુ વ્યક્તિએ ૨૩ ની સંખ્યા ધારી,
તો પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે :

C	E	१०"	११
x	x	x	x
૧૨	૧૩	૧૪	૧૫
	x	x	x
૧૬	૧૭"	૧૮	૧૯
x	x	x	x
૨૦	૨૧	૨૨	૨૩"
x	x	x	x

હવે માત્ર ખારની સંખ્યા આકી રહેશે, તે ચાથી વ્યક્તિએ ખારવાની રહેશે.

આ રીતે $10 + 17 + 23 + 12$ નો સરવાળો કરીએ તો જવાખ દર જ આવશે.

તમે અન્ય કોઈ રીતે પણ આ પ્રયોગ કરી શકો છો. તેના જવાખમા દર સિવાય બીજો આક આવશે નહિ.

આ પ્રયોગની ચાવી એટલી જ છે કે યંત્રના ચાર ખૂણે આવેલી સંખ્યાનો સરવાળો કરવો તેનો જ જવાખ આવે, તે અગાઉથી કહી હોવો પછી તે રકમો ગમે તે રીતે ધારવામાં આવશે તો પણ સરવાળો એટલો જ આવશે.

અહીં ચાર ખૂણાનો સરવાળો $10 + 17 + 23 + 12 = 62$ છે, તેથી જ બને ધારણાએનો જવાખ દર આવ્યો.

જે ચાર ખૂણાનો સરવાળો ન કરવો હોય તો પ્રથમ ખાનાની રકમને એવડી કરી, તેમા ષ્ટ્રેચરી, તે બનેનો સરવાળો કરવો અને તેથી જે રકમ આવે, તેને બમણી કરી લેવી, એથી પણ ઉપરની રકમ બરાખર આવી જશે. જેમકે $8 \times 2 = 16 + 15 = 31 \times 2 = 62$

[૮]

ખાદ્યાકી અંગે કેટલુંક

વ્યવહારમા જેટલી જરૂર સરવાળાની પડે છે, તેટલી જ જરૂર ખાદ્યાકીની પણ પડે છે. અન્ય રીતે કહીએ તો આ અંગે પ્રક્રિયાએ એક-બીજાની પૂર્ક છે અને તેથી જ સરવાળાની સાથોસાથ ખાદ્યાકીનું શિક્ષણ આપવામાં આવે છે.

ધડીભર માની લો કે તમને સરવાળા આવડે છે, પણ ખાદ્યાકી આવડતી નથી, તો શું તમારો વ્યવહાર અરાણર ચાલી શકશો ખરે ?

તમે કાપડિયાને લ્યાંથી કેટલુંક પરચુરણું કાપડ અરીદું. તેનો સરવાળો ડા. ૨૬-૩૭ પૈસા થયો. હવે તે રકમ ચૂકવવા માટે તમે ૧૦ રૂપિયાની ડ નોટો આપી. તો તમારે એ જાણવું જ જેઠી એ કે તમને પાછું શું મળશો ? એ જાણવાનું સાધન ખાદ્યાકી છે.

માની લો કે કાપડિયાએ તમને હિસાખમાં ડા. ૨-૩૩ પૈસા પાછા આપ્યા. તો તમે કહી શકશો ખરા કે એ રકમ

અરાખર છે કે કેમ? ત્યાં તમારે આદધાકી માંડવી જ પહોંચે કે—

રૂ. ૩૦-૦૦ પૈસા

રૂ. ૨૬-૩૭ પૈસા

આકી રૂ. ૩-૬૩ પૈસા

હવે કાપડિયાએ રૂ. ૨-૩૩ પૈસા પાછા આઓયા છે, તો વધારાના કેટલા પૈસા તમને પાછા મળવા જોઈએ? તેનો ઉત્તર પણ આદધાકીથી જ સાંપહોં જેમ કે—

રૂ. ૩-૬૩ પૈસા

રૂ. ૨-૩૩ પૈસા

રૂ. ૧-૩૦ પૈસા

હવે તમે કાપડિયાને આતરીપૂર્વક કહી શકશો કે હજી તમારે મને રૂ. ૧-૩૦ પૈસાની રકમ આપવાની આકી રહે છે. એટલે કાપડિયા કુરી હિસાણ કરી જેશે અને તમને આકીના રૂ. ૧-૩૦ પૈસા ચૂપચાપ આપી દેશે તથા વધારામાં એટલો વિનિય પણ દેખાડો કે ‘મારી ભૂલ થઈ હો! ધરાકીની ધમાલમાં ખ્યાલ રહ્યો નહિ! ’

જે તમે આદધાકી લણુતા ન હોત તો કાપડિયાએ આપેલી રકમ ખરાખર છે, એમ માની ઝીસ્સામાં નાખત અને એ રીતે રૂ. ૧-૩૦ પૈસાની નુકશાની ઉંડાવત. વ્યવહારમાં તો આવા પ્રસંગે અનેક વાર આવે છે. ત્યાં

ને આ રીતે તુકશાની ઉઠાવ્યા કરીએ તો છેવટે મોટો ખાડો
પડે અને આપણે મૂર્ખમાં ઘપીએ તે જૂદા !

વહી એ પણ ચાદ રાખું ધટે કે એક વાર વ્યા-
પારીને એટલી ખખર પડી ગઈ કે આ શ્રીમાન् ઉજળે
કપડે આવે છે, પણ હિસાખમાં ટ છે, તો એ અણુઘટતો
લાખ જરૂર લેવાનો. આપણે ડેઈને છેતરવા નહિ, એ
ખરાખર છે, પણ ભીજથી છેતરાચા કરીએ, એ હરગીઝ
ખરાખર નથી. માણસે બ્યવહારમા અતુર થલું જ નોઈએ.
તો જ તેનો બ્યવહાર ખરાખર ચાલી શકે.

હવે મૂળ વિષયમાં આગળ વધીએ. માની લો કે
ધરમાં ૨૫ કીલો અનાજ આવેલું છે, તેમાથી રોજ ૨॥
કીલો અનાજ વપરાતું રહે છે, તો આંદમા ફિવસના અંતે
કેટલું અનાજ આકી રહે ? એ જણું હોય તો ખાદખાઈનો
આશ્રય લેવો જ પડશો નેતું ગણુતજાન સામાન્ય હશે, તે
એનો હિસાખ આ રીતે માંડશો —

ફિવસ	અનાજ	ખાદ	ખાકી રહેલું	અનાજ
-પહુલો	૨૫	૨૧॥	૨૨॥	
-હિન્દે	૨૨॥	૨॥		૨૦
-ત્રીજે	૨૦	૨॥		૧૭॥
-ચોથે	૧૭॥	૨॥		૧૫
-પાંચમો	૧૫	૨॥		૧૨॥

છુંટો	૧૨॥	-૨॥	૧૦
સાતમો	૧૦	-૨॥	૭॥
આઠમો	૭॥	-૨॥	૫

આ પરદી તે જાણી શકશે કે હવે પ કીલો અનાજ ખાકી રહે પરંતુ ખાદ્યાકીની આ રીત લાંખી છે. અહીં તમે દૂંકી રીત અજમાવીને કહી શકો કે ‘આડ અદિયું વીસ.’ એટલે કે રોજના અઠી કીલો લેખે, આડ દિવસમાં, ૨૦ કીલો અનાજ વપરાય અને $25 - 20 = 5$, એટલે પ કીલો અનાજ ખાકી રહે.

પ્રથમ પા, અધ્રી, પોણા, સવાયા, દોઢા, અદિયા. અને ડોડાના ગાડિયા મુખપાડ રહેતા, તેથી આવા દાખલા તરત જ ગાણી શકાતા. આજે એ ગાડિયા કેટલાને આવડે છે? નૂતન શિક્ષણના નાસે આ વસ્તુ આજે ગણિતના અભ્યાસક્રમમાથી ખાડ થઈ છે અને તેણે આપણા ગણિત-જ્ઞાનને નણળું પાડયું છે. જે વસ્તુ જરૂરની છે, તેને આપણે છીડી રહ્યા છીએ અને જેના પરિણામ વિષે કશી ખાતરી નથી, તેવી પદ્ધતિ અજમાવી રહ્યા છીએ. શું આ જોડને વિષય નથી?

અહીં પ્રસંગોપાત્ર એટલું જણાવી દઈએ કે મૂળ રકમમાંથી જેટલી રકમો ખાડ કરવાની હોય, તે અધાનો સામટો સરવાળો કરીને ખાડ કરીએ તો પણ પરિણામ જરૂરું જ આવે છે. દાખલા તરીકે ૨૫ - ૫ - ૪ - ૩ - ૩ - ૨ - ૨ - ૧ અરાખર કેટલા? એવો પ્રક્રિયાં પરીક્ષામાંથી પાંચ

ગયા તો વીશ, વીશમાંથી ચાર ગયા તો સ્નોળ, સ્નોળમાંથી ત્રણુ ગયા તો તેર, તેરમાંથી ત્રણુ ગયા તો દશ, દશમાંથી છે ગયા તો આઠ, આઠમાંથી છે ગયા તો છ અને છમાંથી એક ગયો તો પાંચ, આ રીતે ખાદ્યાકી કરવા કરતાં પાંચ ચાર નવ, ત્રણુ ષાર, ત્રણુ પંદર, એ સતત, એ ઓગણીશ, એક વીશ એમ ખાદ કરવાની રકમોનો સરવાળો કરીને તેને રૂપમાંથી ખાદ કરતાં જવાણ પ આવી જાય છે અને તેમાં વધારે સરલતા રહે છે.

આવક-નવકના હિસાખમાં આપણે શું કરીએ છીએ? નવકની ખધી રકમોનો સરવાળો કરીએ છીએ અને તેનું જે પણિણામ આવે છે, તે આવકમાંથી ખાદ કરીએ છીએ, એટલે સિલકનો હિસાખ મળી રહે છે તેમાં ઉપર્યુક્ત સિદ્ધાંતનો જ અમલ થાય છે.

ખાદ્યાકીની રીતો વિષે ખાસ કહેવાનું નથી, કારણ કે તે માટે ચાલુ રીત જ વધારે હીં છે, પરંતુ તેમાં ધ્યાન રાખવાની ખાસ જરૂર છે. ધણુ માણુસો સરવાળા ખરાખર કરે છે, પણ ખાદ્યાકીમાં થાપ ખાઈ જાય છે. આમ થવાનું સુખ્ય કારણ ચિત્તની વ્યયતા, શૂન્યમનસ્કતા તથા કાર્ય પ્રત્યે લેઈ એ તેવી નિધાનો અસાવ છે. એક દાખલાથી આ વરતુ વધારે સ્પષ્ટ કરીશું.

એક કારકુનને કહેવામાં આવ્યું કે તમે જરા ખાદ્યાકી કરો તો! અને તેની સામે ચોપડો ધરવામાં આવ્યો. ચોપડાની જમે ખાલુમાં ડા. ૧૩૫૬૩૦ નો સરવાળો

હતો અને ઉધાર બાળુમાં ઝા. ૯૫૭૨૬ ને સરવાળો હતો. હવે તે કારકુને એક કાગળની કાપલી પર આ રકમો નીચે પ્રમાણે ઉતારી અને તેની આદધાકી કરી.

ઝા. ૧૩૬૫૩૦

૦ —————

ઝા. ૯૫૭૨૬

ઝા. ૪૦૮૦૪ સિલક

પરંતુ મેનેજરે આ જવાબ કખૂલ રાખ્યો નહિ. તેણે કહ્યું કે ‘આમાં કંઈ ભૂલ છે. આદધાકી કરી કરો.’ એટલે કારકુને આદધાકી કરી જોઈ, પણ તેમાં કોઈ ભૂલ લાગી નહિ. આથી તેણે મેનેજરને કહ્યું કે ‘સાહેબ ! મારી આદધાકી બરાબર છે.’

મેનેજર વિચારમાં પડ્યા, કારણું કે સિલક તેમની પાસે હતી અને તેનો આ જવાબ સાથે મેળ ખાયો નહિ. વધારે રૂપૈઠ કહીએ તો આ હિસાબ પ્રમાણે સિલકમાં ૬૦૦ રૂપિયા ઓછા હતા. એટલે મેનેજરે પોતે જ ચોપડો હુથમાં લઈ હિસાબ ગણ્યી જોયો તો જવાબ ઉદ્દેશ્ય ૩૬૬૦૪ આવ્યો અને સિલક પણ તેટલી જ હતી.

અહીં તેમને વિચાર આવ્યો કે કારકુને કચાં ભૂલ કરી છે ? તે બાણી લેવું, કેથી તેને ચોંઘ સૂચના આપી શકાય અને ખીલુ વાર તે આવી ભૂલ કરે નહિ.

મેનેજરને નવડીની રીત ધ્યાનમાં હતી, એટલે તેમણે કારકુનનો હિસાબ એ રીતે તપાસવા માંડ્યો.

૧૩૬૫૩૦

= ૧૮ = ૬

૮ —

૦ —

૬૫૭૨૫

= ૨૬ = ૧૧ = ૨

૪૦૮૦૪

૭

૪ + ૦ + ૮ + ૦ + ૪ = ૧૬ = ૧ + ૬ =

૭

આ રીત પ્રમાણે તો ખાદ્યાકી ખરાખર લાગી. તેમાં કેંદ્ર ભૂલ ન હતી

પછી તેમણે ખાદ કરવાની રકમ અને તરફાવતનો સર્વાળો કરી જોયો

૬૫૭૨૬ ખાદ કરવાની રકમ

૪૦૮૦૪ તરફાવત

૧૩૬૫૩૦ મૂળ રકમ

તો તે મૂળ રકમ સાથે ખરાખર મળી રહ્યો આ રીતે તાળો મેળવવાથી તો ગમે તેવી ભૂલ હોય તો પણ પકડાઈ જાય, પરંતુ આમાં કેંદ્ર ભૂલ પકડાઈ નહિ.

છેવટે તેમને વિચાર આવ્યો કે મૂળ રકમ મેળવી જોવા હે અને તેમણે રકમ મેળવી તો કારણુને કણેલી ભૂલ તરત પકડાઈ ગઈ.

મૂળ રકમ રૂ. ૧૩૫૬૩૦

કારણુને લખેલી રૂ. ૧૩૬૫૩૦

આમાં તેણે ૫ અને ૬ ને બઢાવે ૬ અને ૫ લખી નાખ્યા અને તેથી ૧૪ ખાદ્યાકીમાં ૬૦૦ રૂપિયાની ભૂલ આવી. આ રીતે અંક ઉલટપાલટ લખવા એ કંઈ નાની

સૂની ભૂલ ન કહેવાય. આ તો સો અને હુલરનાં સ્થાનો હતાં, પણ આવી ભૂલ દરા લાખ કે કોડના સ્થાનમાં થઈ હોય તો! માની લો કે મૂળ રકમ ર૬૫રર૭૬૨૬ છે અને તેમાંથી ૧૧૫૭૩૫ર૧૪ બાદ કરવાના છે, તો બાહણાકી નીચે મુજબ થશે :

ર૬૫રર૭૬૨૬

—

૧૧૫૭૩૫ર૧૪

—

૧૪૯૪૬૨૭૧૫

હવે અહીં સાતમા તથા આડમા અંકનો વ્યત્યય થાય, એટલે કે ઉલટુપાલટ લખાય તો પરિણામ નીચે મુજબ આવે :

૨૫૬૨૨૭૬૨૬

—

૧૧૫૭૩૫ર૧૪

—

૧૪૦૪૬૨૭૧૫

આમા કેટલો તર્ફાવત પણ્યો, તે જાણવા માટે અને પરિણામોની બાહણાકી કરવી પડશે. બાહણાકીનો નિયમ એ છે કે માટી રકમ ઉપર લખવી અને નાની રકમ નીચે લખવી, એટલે તે આ પ્રમાણે લખાશો :

૧૪૯૪૬૨૭૧૫

—

૧૪૦૪૬૨૭૧૫

—

—૬૦૦૦૦૦૦

આમા હો લાખ ડુપિયાની ભૂલ આવી । તમે હો લાખ ડુપિયા સાસળી ચોકી ઉઠશો, પણ સરકારી ખાતામાં આવી ભૂલો થાય છે અને તેનું કારણું ઉપર જણાવ્યું તેમ ચિત્તની વ્યવ્યતા, શુન્યસનસ્કર્તા કે કાર્ય પ્રત્યે જેહાંએ તેવી નિષાનો અભાવ હોય છે એક કારણુનની સામાન્ય લાગતી ભૂલ દેશને કેટલું મોટું તુકશાન કરી શકે, તે આ પરથી સમજું શકાશે ખાનગી પેડી તથા કારણાનાંએ પણ આ પરથી ધડો લેવાનો છે

નાના સરવાળા મોઢે કરવાની ટેવ પાડવી જેહાંએ, તેમ નાની બાહ્યાકીએ પણ મોઢે કરવાની ટેવ પાડવી જેહાંએ. આથી ગણિતજ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ થાય છે અને આપણો વ્યવહાર સચ્ચવાય છે.

ન્યારે સંખ્યાને છેડે પાચ કે તે ઉપરના આંકડા અને બાદ કરવાની રકમમાં પાચ નીચેના આંકડા હોય ત્યાં ખાસ સુશ્કેલી પડતી નથી, જેમકે-

$$28 - 14 = 14$$

$$37 - 22 = 15$$

$$46 - 33 = 16$$

$$54 - 29 = 25$$

$$66 - 43 = 23$$

પરંતુ ન્યારે સંખ્યાને છેડે નાના આંકડા હોય અને બાદ કરવાની રકમના છેડે મોટા આંકડા હોય ત્યાં સાવધ રહેવું પડે છે. જેમકે -

$$32 - 17 = 15$$

$$41 - 28 = 13$$

$$44 - 36 = 24$$

$$72 - 45 = 27$$

$$80 - 66 = 14$$

કેળ્હીંક રકમો આવી હોય છે કે જેમના મૂલ્યમાં દર્શાકને અનુરૂપ વધારો કે ઘટાડો કરી લેવાથી જવાખ મેળવવામાં સરલતા રહે છે. જેમકે દર માંથી ૪૮ ખાદ કરવા છે, તો ૬૨ ના ૬૩ કરો અને ૪૮ ના ૫૦ અનાવો તો જવાખ તરત જ મળી જશો. $63 - 50 = 13$

આ જ રીતે ૭૧માંથી ૩૮ ખાદ કરવા હોય તો ષે ૭૧ ના ૭૦ કરો અને ૩૮ ના ૩૭ કરો તો જવાખ તરત આવી જશો. $70 - 37 = 33$.

૮૮માથી ૫૭ ખાદ કરવા હોય તો? યાં પણ આ રીત અજમાવી શકાય. ૮૮માં ૩ વધારો અને ૫૭માં ૫૭ ઉં વધારો. એટલે પ્રશ્ન અનશે ૬૬ - ૬૦, તેનો જવાખ તમે આંખના પલકારામાં આપી શકશો કે ૩૬.

ધારો કે તમારે ૧૦૫માથી ૮૮ ખાદ કરવા છે, તો અહીં જરા જૂહી રીત અજમાવવી પડશે. પ્રથમ ૧૦૦માંથી ૮૮ ખાદ કરો અને ૫૭ પછી ૫ ઉમેરી લો. એ રીતે જવાખ $52 + 5 = 57$ આવશે.

ધારો કે તમારે ૧૧૨માંથી ૮૭ ખાદ કરવા છે, તો

ત્યાં પણ આ જ રીત અજમાવવાની. $100 - 67 = 3 + 12 = 15$.

દૂંકમાં ૧૦૦ની સંખ્યા નજુકમાં હોય તો તેનો લાલ ઉડાવવો જોઈએ. તેથી બાહ્યાકીમાં જરૂર સરલતા પડે છે.

હવે ઉદ્દર માંથી ૨૮૪ બાદ કરવા હોય તો શું કરવું? એ વિચારીએ. અહીં ૩૬૦માંથી ૨૮૦ બાદ કરીએ તો ૮૦ આવે અને એ માંથી ૪ બાદ કરવા હોય તો ૨ ઉઠીના લેવા પડે. એટલે ૮૦માંથી ૨ બાદ કરીએ, તે તેનો ખરે જવાણ છે. $80 - 2 = 78$.

પ્રેરણમાંથી ૩૭૨ બાદ કરવા હોય તો ત્યાં પણ આવી જ રીત અજમાવી શકાય $56 - 37 = 19$ અને $3 - 2 = 1$. જવાણ ૧૯૧. આમાં ચાલુ રીત કરતાં જરૂર સરલતા છે.

આ રીતે અભ્યાસ કરવાથી મોટી બાહ્યાકીએ પણ મોઢે કરી શકાય છે. જેમકે—

૮૭૧૬૭૪

૫

૪૬૬૫૭૬

અહીં ત્રણું ત્રણું રકમના એ લાગ પાડી દેવાથી કામ કરણ બને છે. હવે ૬૭૪માંથી ૫૭૬ બાદ કરવા હોય તો સેંકડો બાદ કરી નાખતાં ૧૦૦ જવાણ આવે છે, પણ ૭૪માંથી ૭૬ બાદ કરતાં ૨ ઉઠીના પડે, એટલે જવાણ ૩૮૮ આવે.

૮૭૧માંથી ૪૬૬ ખાદ કરીએ કે ૮૭૨માંથી ૫૦૦
ખાદ કરીએ તો સરખું જ છે. અહીં જવાણ ઉછર આવે.
એટલે કે ૩૭૨૩૬૮ એ તેનો જવાણ છે. ચાલુ રીતે આ
દાખલો ગણી જુએા, એટલે તેની ખાતરી થશે.

૮૭૧૩૭૪

—

૪૬૬૫૭૬

૩૭૨૩૬૮

આમાં ખરી જંડર ' અલ્યાસની છે. અલ્યાસથી કયું
કામ સિદ્ધ થતું નથી ? અલ્યાસથી મનુષ્ય' દોરડા પર ચાલી
શકે છે અને સિંહ-વાધ સાથે કુસ્તી પણ કરી શકે છે.
અલ્યાસથી મનુષ્ય પવનનો જથું કરી શકે છે અને મહાન
સિદ્ધિએ પણ મેળવી શકે છે.

આદયાકી વિષે હાલ આટલું ખસ છે.

[૬]

ખાદ્યાકીના ત્રણ પ્રયોગ।

પ્રથમ પ્રયોગ

ખાદ્યાકીનો પ્રથમ પ્રયોગ નાનો છે. પણ તે મિત્રને જરૂર આનંદ પમાડે એવો છે. તે પ્રયોગને તમે આ રીતે કરી શકો છો.

(૧) તમારા મિત્રને ત્રણ આંકડાની એક રકમ લખવાનું કહો.

(૨) પછી તે રકમને ઉલ્લટી કરવાનું કહો.

(૩) તેમા ને રકમ મોટી હોય, તેમાંની નાની રકમ આદ કરવાનું કહો.

(૪) એ રીતે ને જવાણ આવે, તેની ડાખી ખાલ્નું પ્રથમ અંક શું આવ્યો? તે તમારે પૂછવાનું અને તેણું એનો ઉત્તર આપવાનો.

(૫) તે પરથી તમે કહી શકશો કે ખાકીના એ આંકડા અમુક છે

ધારો કે તમારા મિત્રે ૭૪૫ લખયા છે, તો એ રકમ

ઉલટાવતાં ૫૪૭ થશે, અને ૭૪૫માંથી ૫૪૭ ખાદ કરતાં ૧૬૮ આવશો. તેમાં હાણી ખાનુનો પ્રથમ અંક ૧ છે, તે પરથી તમે કહી શકશો કે ખાકીના એ અંકો અનુક્રમે ૮ અને ૮ છે અને તે જડૂર આનંદ પામશે.

અહીં સમજવાનું એટલું છે કે આ રીતે કરાયેલી ખાદખાકીના ખીને અંક ૮ જ આવવાનો અને વ્રીને અંક ૮ ની સંખ્યામાથી હાણી ખાનુનો પ્રથમ અક ખાદ કરીએ એટલો જ આવવાનો અહીં હાણી ખાનુનો પ્રથમ અક ૧, , એટલે વ્રીને અંક ૮ - ૧ = ૮ જ આવવાનો.

ખીન એ દાખલા આ રીતે ગણું જુઓ, એટલે આ પ્રયોગ તમારા મનમાં ખરાખર હોયો જશો

ધારો કે તમારા મિત્રે ૨૩૮ લખયા છે, તો તેની ગણુના નીચે મુજબ થશે :

૨૩૮ સૂણ રકમ

૮૩૨ ઉલટાવેલી રકમ

૮૩૨ મોટી રકમ

—

૨૩૮ નાની રકમ

૫૬૪ આવેલો જવાખ.

અહીં ખીને અંક ૮ આવ્યો છે અને હાણી ખાનુનો પ્રથમ અંક ૫ છે, એટલે ૮ - ૫ = ૪ એ વ્રીને અંક છે.

ધારો કે તમારા મિત્રે ૪૭૯ લખયા છે, તો તેની ગણુના નીચે મુજબ થશો :-

૪૭૬ મૂળ રકમ
૯૭૪ ઉલટાવેલી રકમ
૯૭૪ મોટી રકમ

૫

૪૭૬ નાની રકમ
૪૬૪ આવેલો જવાખ

અહીં ખીજે અંક ૯ આવ્યો છે અને ડાખી ખાળુનો પ્રથમ અંક ૪ છે, એટલે $9 - 4 = 5$ એ ગ્રીજે અંક છે.

આ રીતે ખીજ પણ થાડા દાખલા ગણું જેણો, એટલે આ પ્રયોગ પર તમારો કાખું આવી જશો.

ખીજે પ્રયોગ

ખાદખાડીનો ખીજે પ્રયોગ, ખાદખાડીમાંથી શુષ્પ્ત રાખેલો અંક શોધવાનો છે. તે પ્રયોગ તમે આ રીતે કરી શકો.

પ્રથમ સુખ્ય રકમ સાંસળી જાઓ, પછી ખાદ કરવાની રકમ સાંસળી જાઓ, અને ત્યાર ખાદ ખાદખાડીની રકમ સાંસળી જાઓ. આમાં પ્રક્ષકારે એક, અંક શુષ્પ્ત રાખેલ છે અને તે ૦ નથી, તે પરથી તમે તરત જ કહી શકશો કે ક્યો અંક શુષ્પ્ત રાખવાસાં આવ્યો છે.

ધારો કે તમારા મિત્રે સુખ્ય રકમ નીચે સુજણ સંભળાવી.

૩ ૫ ૭ ૯ ૪ ૮ ૬.

તો તમારે એ આખી સુખ્યા યાદ રાખવાની જરૂર નથી માત્ર તેના અંકોનો સર્વાળો જ કરતા જાઓ. અહીં તમારા મિત્રને માત્ર આંકડા ખોલવાનું જ કહેશો અને

આદાકીના વણુ પ્રયોગો

તે ધીરે ધીરે બોલે એવી સૂચના આપશો, એટલે તમારું કામ સરળ અની કશો.

આ રીતે ઉપરની રકમના આંકડાઓનો સરવાળો
 $3 + 4 + 7 + 6 + 4 + 8 + 6 = 42$ આવશો. તેનો તમારે
 એક અંક અનાવી લેવાનો. તે $4 + 2 = 6$ ખનશો.

હવે તમારો મિત્ર બાદ કરવાની રકમ સંલગ્નાવશો.
 તેમાં પણ તમારે આ રીતે જ આંકડા સંલગ્ની તેનો સરવાળો
 કરવાનો અને છેવટે એક-અંક-અનાવવાનો. માનો કે તમારા
 મિત્રે અહીં નીચે પ્રમાણે રકમ સંલગ્નાવી :

૧ ૬ ૪ ૨ ૦ ૬ ૮

તો તેનો સરવાળો $1 + 6 + 4 + 2 + 0 + 6 + 8 = 30$ થશો અને તેનો $3 + 0$ એ પ્રમાણે સરવાળો કરતાં
 એક અંક જ અનશો

આ પરથી તમારે એટલું સમજવાનું કે અહીં બાદ-
 આકીની જે રકમ આવશો. તે $6 - 3 = 3$ જ આવશો. તે
 આ પ્રમાણે :-

$$\begin{array}{r} 3 \ 4 \ 7 \ 6 \ 4 \ 8 \ 6 \\ \hline 0 \end{array} = 6$$

$$\begin{array}{r} 1 \ 6 \ 4 \ 2 \ 0 \ 6 \ 8 \\ \hline 1 \ 6 \ 3 \ 7 \ 3 \ 8 \ 8 \end{array} = 3$$

$$1 + 6 + 3 + 7 + 3 + 8 + 8 = 36 = 3 + 6 = 12$$

$$= 1 + 2 = 3.$$

આ રકમમાં ૦ શૂન્ય છે નહિ અને હોય તો પણ આઠ કરવાનું નથી. હું તમારે ભિન્ન આમાંનો કોઈ પણ અંક ગુપ્ત રાખીને તમને રકમ સંલગ્નાવવાનો છે. માનો કે તેણે ૭ નો અંક ગુપ્ત રાખ્યો છે, તો તેના ક્રતું કુંડળું મૂકી બાકીના અડો તમને સંલગ્નાવશો. તે આ પ્રમાણે :

૧ ૬ ૩ . ૩ ૮ ૮

અહી તમારે આ આંકડાનો સરવાળો કરવાનો. જેમ કે—૧ + ૬ + ૩ + ૩ + ૮ + ૮ = ૩૨ = ૫.

જે બધા અંકો સાલળ્યા હોત તો પરિણામ ૩ આવત, પણ અહીં એક અક ઓછો સંલગ્નાંયો છે, એટલે પરિણામ ૫ આવ્યુ તે પરથી એરા વિચારવાનું કે આમાં કોણો અંક ઉમેરીએ તો જવાખ તુ આવે?

આ વાત પ્રથમ તો તમને વિચિત્ર લાગશો, પણ એ ભૂલવાનું નથી કે અહી તો બધા આંકડાનો એક આંકડો અનાવવાની વાત છે અને તેમા આ રીતે જ નિર્ણય કરવાનો હોય છે. જે તમે ૫ માં ૭ ઉમેરો તો જવાખ ૧૨ આવશે અને તેના બને આંકડાનો ક્રીસરવાળો કરતા ૧ + ૨ = ૩ પરિણામ આવી જશો. એટલે અહી ૭ નો અંક ગુપ્ત છે, એવો જવાખ તમે ખાતરીથી આપી શકશો.

ધારો કે તમારું ભિન્ને અહી ૭ નહિ, પણ ૮ નો અક ગુપ્ત રાખ્યો છે, તો તમને નીચે પ્રમાણે રકમ સંલગ્નાવશો -

૧ ૬ ૩ ૭ ૩ ૮ ..

આનો સરવાળો ૧ + ૬ + ૩ + ૭ + ૩ + ૮ = ૩૧

ખાદ્યાકીના પ્રણ પ્રચોગો

= ૪ આવશો. તો પ્રક્ષે એ છે કે ૪ માં કઈ સંખ્યા ઉમેરીએ
તો જવાખ ત આવે. અહીં તમે ૮ ઉમેરો તો જ ૪ + ૮
= ૧૨ થાય અને તેનો સરવાળો ૧ + ૨ મળી ત આવે,
એટલે અહીં ૮ નો અંક ગુપ્ત રાખ્યો છે, એ નિશ્ચિત છે.

ધારો કે તમારા મિત્રે અહીં ૬ નો અંક ગુપ્ત રાખ્યો
હાત તો શી પરિસ્થિતિ થાત ? તે પણ સમજ લેવું જોઈએ
આ સચોગોમાં તે તમને નીચે પ્રમાણે રકમ સંસારતા :

૧... ૩ ૭ ૩ ૮ ૮

તેનો સરવાળો થાત ૧ + ૩ + ૭ + ૩ + ૮ + ૮ = ૩૦
= ૩ + ૦ = ૩.

હવે પૂરી ખાદ્યાકીનિઃ અક ત થવો જોઈએ, અને
અહીં ત જવાખ આવે છે, એટલે તેણે ૦ કે ૬ નો અંક
છૂપાવેલો હોવો જોઈએ. કેમ કે ૩ + ૦ = ૩ અને ૩ + ૬
= ૧૨ = ૧ + ૨ = ૩ આ રીતે ૦ ઉમેરતા તથા ૬ ઉમેરતા
જવાખ સરખો જ આવે, તેમાં ૦ ગુપ્ત રાખવાનું નથી,
એ વાત પ્રારંભમાં જ સ્પષ્ટ થઈ ગઈ છે, એટલે અહીં
તેણે ૬ નો અંક ગુપ્ત રાખેલો છે.

થીલે એક પ્રયોગ આ રીતે કરી નુચ્ચો, એટલે
કામ પાડુ થશો.

મૂળ સંખ્યા ૪૬૬૩૭૮ = ૩૭ = ૧૦ = ૧

૦ _____ v

૩૨૮૮૪૩ = ૨૬ = ૧૧ = ૨

૧૬૭૪૩૫ = ૨૬ = ૮

આ ખાદ્યાકી અરાખર છે, પેરંતુ ઉપર ૧ માંથી ૨ ખાદ કરતાં ૮ મૂક્યાં તે કેવી રીતે ? અહીં ૨ માં કેટલા ઉમેરીએ તો છેવટનો સરવાળો ૧ આવે, એમ વિચારવાતું છે અને એ પરિણામ ટ ઉમેરવાથી ૭ આવી શકે, એટલે નીચે ટ મૂક્યાં છે.

ધારા કે આ ખાદ્યાકીમાંથી ઇનો અંક ગુપ્ત રાખેલ છે, તો રકમ નીચે મુજબ સંલગ્નાવશે :

૧... ૭ ૪ ૩ ૫

તેનો સરવાળો થશે ૧ + ૭ + ૪ + ૩ + ૫ = ૨૦ = ૨. હવે વિચારવાતું એ કે ૨માં કેટલા ઉમેરીએ તો ટ આવે ? તેનો સીધો જવાબ ૬ છે, એટલે ૬નો અંક ગુપ્ત રાખેલો છે.

અથવા આ રકમમાંથી ૪નો અંક ગુપ્ત રાખ્યો હોય, તો રકમ નીચે મુજબ સંલગ્નાવે :

૧ ૬ ૭... ૩ ૫

તેનો સરવાળો થશે ૧ + ૬ + ૭ + ૩ + ૫ = ૨૨ = ૪. હવે વિચારવાતું એ કે ૪માં કેટલા ઉમેરીએ તો ટ આવે ? તેનો સીધો જવાબ ૪ છે, એટલે ૪નો અંક ગુપ્ત રાખેલો છે.

ત્રીજો પ્રયોગ

આ અથવા છઠ્ઠો પ્રકરણમાં સરવાળાનો એક સુધર પ્રયોગ આપવામાં આવ્યો છે, તે તમે દ્યોન્નથી વાંચ્યો—

વિચારો હુશો. તેને જ મળતો આ પ્રયોગ છે. તેમાં ૪ સંખ્યા-
એના સરવાળાની રકમ અગાઉથી કહી હેવામાં આવે છે,
ત્યારે આ પ્રયોગમાં ત્રણુ સંખ્યાએ ધાર્યા પછી કચે અંક
ખાકી રહેશે, તે ખાતરીથી કહી આપવામાં આવે છે.

પ્રથમ સોણ ખાનાનો યંત્ર અનાવવાનો અને તેમાં
કોઈ પણ સંખ્યાથી શરૂ કરીને અનુક્રમે અંક સરવાના..
પછી તેમાંથી એક અંક ધારવાનો, તેના પર કુંડળું કરવાતું
અથવા તેને ઘૂંટીને લડો અનાવવાનો અને તેની ઉલ્લિ તથા
આડી હારમાં આવતી સંખ્યાએ પર ચોકડી મારવાની. આ
રીતે ત્રણુ સંખ્યાએ ધારવાની. તેનો સરવાળો કહેવાનો..
એટલે તમે કહી શકશો કે કોણમાં અસુક સંખ્યા ખાકી
રહેલી છે.

દાખલા તરીકે—

૧૬	૧૭	૧૮	૧૯
૨૦	૨૧	૨૨	૨૩
૨૪	૨૫	૨૬	૨૭
૨૮	૨૯	૩૦	૩૧

આ પ્રમાણે જોળ ખાનાનો યંત્ર અનાવવામાં આવે
છે. તો છઢ્યા અકરણમાં આપેલી રીત મુજબ તેમાંચી કોઈ

પુણુ ચાર સંખ્યા ઉપરની રીતે ધારતાં તેનો જવાણ $16 + 16 + 28 + 31 = 64$ આવવાનો. (અહીં ચારેથી ખૂણાની સંખ્યા લઈ તેનો સરવાળો કરવામાં આવ્યો છે.)

ખીજુ રીતે ગણીએ તો $16 \times 2 = 32 + 14 = 47 \times 2 = 64$. એટલે ધારેલી ૪ સંખ્યાનો જવાણ ૬૪ આવવાનો એ નિશ્ચિત હુકીકત છે. હવે તુ રકમો ધાર્યા પછી જે તેનો સરવાળો કરેવામાં આવે તો ૬૪ માંથી એ રકમ ખાદ કરવાની. તેનું જે પરિણામ આવે તે જે કોઠો ખાકી હોઈ શકે, અન્ય નહિ.

આ દાખલો એ રીતે ગણી જોઈએ, એટલે વસ્તુ વધારે સ્પષ્ટ થશે. ધારો કે તમારા મિત્રે પ્રથમ ૨૬ ની સંખ્યા ધારી તો પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે.—

૧૬	૧૭	૧૮ ×	૧૯
૨૦	૨૧	૨૨ ×	૨૩
૨૪	૨૫	૨૬"	૨૭
×	×	×	×
૨૮	૨૯	૩૦ ×	૩૧

ત્યાર ખાદ ૨૦ની સંખ્યા ધારી છે, તો પરિસ્થિતિ નીચે મુજબ થશે :—

૧૬ x	૧૭	૧૮ x	૧૯
૨૦" x	૨૧ x	૨૨ x	૨૩ x
૨૪ x	૨૫ x	૨૬" x	૨૭ x
૨૮ x	૨૯ x	૩૦ x	૩૧ x

ત્યાર ખાડ ૨૮ની સંખ્યા ધારી, તો પરિસ્થિતિ નીચે
મુજબ થશે .—

૧૬ x	૧૭ x	૧૮ x	૧૯
૨૦" x	૨૧ x	૨૨ x	૨૩ x
૨૪ x	૨૫ x	૨૬" x	૨૭ x
૨૮ x	૨૯ x	૩૦ x	૩૧ x

આ રીતે હવે માત્ર ૧૬ની સંખ્યા ખાકી રહેશે.

આહી તમારા સ્ત્રી ધારેલી ગ્રણુ રકમનો સરવાળો કહેશે કે ૭૫ ($૨૬ + ૨૦ + ૨૮ = ૭૫$), એટલે તમે ૬૪ માંથી ૭૫ ખાડ કરીને કહી શકશો કે ૧૬ની રકમ ખાકી રહી છે.

આ પ્રયોગ જરૂર આનંદ પમાડશો, એટલું જ નહિં
યણું કેટલાકને આશ્વર્ય પણું પેઢા કરશો.

અહીં તમે કહું શકો છો કે આ તો ગણિતરૂપી ગગન-
મંડળનો એક નાનકડો તારલો છે. આવા તારલા તો તેમાં
અનેક પ્રકારો છે. તમે એ ધ્યાનાં દર્શાન કરશો, તો જરૂર
આનંદ થશો.

[૧૦]

ગુણ્ણાકાર અંગે પ્રાથમિક તૈયારી

સરવાળા આવડે, ખાદ્યાકી આવડે, પણ ગુણ્ણાકાર ન આવડે તો વ્યવહારનું ગાડું ગણડે નહિ.

‘માનો કે નારગીની એક ટોપલીનો ભાવ ત ઝિયા છે અને ૧૧ ટોપલીઓ ખરીદવી છે, તો કુલ કેટલા ઝિયા નેઈએ ?’

આ પ્રશ્નનો જવાબ સરવાળાથી મળે ખરો, પણ તે માટે નીચે પ્રમાણે નોંધ કરવી પડે :—

ટોપલી	ઝિયા
૧	૩
૨	૩
૩	૩
૪	૩
૫	૩
૬	૩
૭	૩
૮	૩

૬	૩
૧૦	૩
૧૧	૩
	<hr/>
	કુલ ૩૩

પરંતુ ટોપલીની સંખ્યા ઉપ હોય તો ? અથવા ૧૨૫ હોય તો ? અથવા ૪૫૦ હોય તો ? ત્યાં કેટલી મોટી નોંધ કરવી પડે અને તેમાં સમય પણ કેટલો જય ? વળી વણી રક્મોના સરવાળા હોય ત્યાં ભૂલ્ય પડવાનો સંભવ પણ અરે, એટલે તેની ખાસ અકાસણી પણ કરવી પડે.

પરંતુ અહીં ગુણુકારથી કામ લઈએ તો ચપટી વગાડતા જવાખ આવી જય. જેમકે—

૧૧	૩૫	૧૨૫	૪૫૦
$\times 3$	$\times 3$	$\times 3$	$\times 3$
<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>
૩૩	૧૦૫	૩૭૫	૧૩૫૦

કુયાં લાખાલય સરવાળા અને કુયાં આ ત્રણું પછની દૂઝી રીત ! જે સરવાળાને આપણે ઐલગાડીની ઉપમા આપીએ, તો ગુણુકારને વિમાન જ કહેવું પડે.

અહીં એટલી સ્પષ્ટતા આવશ્યક છે કે જ્યાં રક્મો વિષમ હોય એટલે કે એક સરળા પ્રમાણુની ન હોય, ત્યાં તો સરવાળો જ કરવો પડે છે, તે જીવાય ખીલે કોઈ માર્ગ નથી; પરંતુ અધી રક્મો સમ એટલે સરળા પ્રમાણવાળી હોય, ત્યાં આ ગુણુકારનું સાધન વાપરી શકાય છે. દાખલા તરીકે પત્થરના પાંચ ઢગલા છે. તેમાં ૧૧, ૧૪, ૧૬, ૧૩,

૧૨ એમ પત્થરોની વિષમ સંખ્યા છે, તો તેની કુલ સંખ્યા જાણવા માટે સરવાળો જ કરવો પડશે. જેમકે—

૧૧
૧૪
૧૬
૧૩
૧૨
<hr/>
કુલ ૬૬

પરંતુ પત્થરના આ પાંચ દંગલામાં પત્થરોની સંખ્યા સુમ હોય એટલે કે અધામા ૧૧ હોય, અધામા ૧૪ હોય, અધામાં ૧૬ હોય, અધામાં ૧૩ હોય કે અધામાં ૧૨ હોય તો ત્યાં ગુણુકાર માંડીને જવાણ મેળવી શકાય. જેમકે—

૧૧	૧૪	૧૬	૧૩	૧૨
<hr/> $\times 4$				
૫૫	૭૦	૮૦	૬૪	૬૦

+ એ સરવાળાનું ચિહ્ન છે, - એ ખાદણાકીનું ચિહ્ન છે, તેમ \times એ ગુણુકારનું ચિહ્ન છે. જ્યારે એક સંખ્યા અને બીજી સંખ્યા વચ્ચે \times આવી ચોકડી મૂકેલી હોય, ત્યારે સમજવાનું કે તે એ સંખ્યાનો ગુણુકાર કરવાનો છે. ૧૧ \times ૩ એટલે ૧૧ ની સંખ્યાને ૩ થી ગુણવાના છે. અહીં એ પણ જાણી લેલું જરૂરનું છે કે કે સંખ્યાને ગુણવાની હોય તેને ‘ગુણ્ય’ કહેવાય છે, કે સંખ્યા વડે ગુણવાની

હોય તેને ‘ગુણુક’ કહેવાય છે અને તેનું લે પરિણામ આવે તેને ‘ગુણુકાર’ કહેવાય છે. એ રીતે ૧૧ એ ગુણ્ય છે, તે એ ગુણુક છે અને તે એ ગુણુકાર છે.

ગુણુકાર કરવા માટે જૂહી જૂહી અનેક રીતો ચાલે છે, પણ તેની સહૃથી વધારે પ્રસિદ્ધ અને અતુલ્લભ રીત નીચે સુજાપ છે :

પ્રથમ ગુણ્ય સંખ્યાની સ્થાપના કરવી, તેની નીચે × આવું ચિહ્ન મૂકીને ગુણુકની સંખ્યા લખવી અને તેની નીચે લીંગી હોરવી પછી ગુણવાની ડિયા કરવી. તેમાં પ્રથમ ગુણુકના એકમ વડે ગુણ્યના એકમ આદિ દરેક અંકને ગુણુવા. એ ડિયા પૂરી થયા બાદ ગુણુકના દશક વડે ગુણ્યના એકમ આદિ દરેક અંકને ગુણુવા, પણ તેનું પરિણામ એક અંક-સ્થાન છોડીને નીચે લખવું આ પ્રમાણે અન્ય તમામ અડોનું સમજી લેવું. આ રીતે ગુણવાની ડિયા પૂરી થાય, એટલે નીચે લીંગી હોરવી અને બધી રૂક્મેનો સરવાળો કરવો, એટલે ગુણુકારની સંખ્યા પ્રાપ્ત થાય

દાખલા તરીકે ૧૨૫ ગુણ્ય છે અને ૩૭ ગુણુક છે, તો તેનો ગુણુકાર નીચે સુજાપ થશે .—

$$\begin{array}{r}
 125 \quad \text{ગુણ્ય} \\
 \times 37 \quad \text{ગુણુક} \\
 \hline
 875 \quad \left. \begin{array}{l} 375 \\ 375 \times \end{array} \right\} \quad \text{ગુણવાની ડિયા} \\
 \hline
 4625 \quad \text{ગુણુકાર}
 \end{array}$$

અહીં પ્રથમ ૭ અને ૫ નો ગુણુકાર કર્યો, તેમાં ઉપ આવતાં ૫ ને નીચે ઉતાર્યો અને ઉ ને વૃદ્ધિમાં રાખ્યો. પછી ૭ અને ૨ નો ગુણુકાર કર્યો, તેમાં ૧૪ આવતાં ઉ વૃદ્ધિ ઉમેરી, એટલે ૧૭ થયા, તેનો ૭ નીચે ઉતાર્યો અને ૧ ને વૃદ્ધિમાં રાખ્યો. પછી ૭ ને ૧ નો ગુણુકાર કર્યો, તેમાં ૭ આવતાં ૧ વૃદ્ધિ ઉમેરી, એટલે ૮ થયા, તે ૮ નીચે ઉતાર્યો. આ રીતે ૧૨૫ ને ૭ થી ગુણુતાં ૮૭૫ ની સ્વરૂપ આવી, તે પહેલી લીંટીમાં લખી.

ત્યાર પછી ઉ વડે ગુણુકાર કરવાની શરૂઆત કરી. આનુ પરિણામ એક અંકુસ્થાન છોડીને લખવાનું છે, એટલે એકમના આક નીચે ચોકડી મારી હીધી, કેથી અથ્યા અંકો એક અંકુસ્થાનના ફેરમાં જ લખાય.

ઉ ને ૫ થી ગુણુતા ૧૫ આવ્યા, તેમાનો ૫ નીચે ઉતાર્યો અને ૧ વૃદ્ધિમાં રાખ્યો. પછી ઉ અને ૨ થી ગુણુતાં ૬ આવ્યા, તેમાં ૧ વૃદ્ધિ ઉમેરતા ૭ થયા, તે નીચે ઉતાર્યા. ત્યારણાદ ઉ ને ૧ થી ગુણુતાં ઉ આવ્યા, તેને નીચે ઉતાર્યા. આ પ્રમાણે ૧૨૫ ને ઉ થી ગુણુતાં ૮૭૫ ની સ્વરૂપ આવી, તે એક અંકુસ્થાન છોડીને નીચે લખી.

પછી તેનો સરવાળો કરતાં ૪૬૨૫ પરિણામ આપ્યું, તેને જ ગુણુકાર અમજવાનો.

હેઠે પછીના પૂર્ણોમા ગુણુકારને લગતી અનેક દુંડી અને સહેલી રીતો આપી છે. તે વાયકોએ ધ્યાનથી વાંચવા-વિચારવાની છે.

[૧૧]

ગુણુકારની ટૂંકી અને સહેલો રીતો [શુદ્ધ પહેલું]

૧-પાંચ વડે ગુણવાની રીતો

આપણા વ્યવહારમા પ નો ઉપયોગ ખૂબ જ થાય છે અને તેના વડે સ જ્યાએને ગુણવાનો પ્રક્રિયા અનેક વાર આવે છે, તેથી પ વડે ગુણુકાર કેમ કરવો? તે પ્રથમ વિચારીએ.

ધારો કે ૪૮ ને પ વડે ગુણવાના છે, તો ચાલુ પદ્ધતિએ ગુણુકાર કરતાં પ્રથમ ૮ ને પ વડે ગુણવો પડશો, તેમા ઠ નીચે ઉતારી ૪ વૃદ્ધિ ધાજુએ રાખવી પડશો અને ત્યાર પછી ૪ ને પ વડે ગુણી તેમા ૪ વૃદ્ધિ ઉમેરતાં ૨૪ નો આક આવશો, તે લખવો પડશો. આ રીતે તેનો જવાણ ૨૪૦ આવશો, પરંતુ આ દાખલો અન્ય રીતે ખરું સહેલાઈથી ગર્ણી શકાય એવો છે.

પ એ ૧૦ નો અર્ધો લાગ છે, એટલે ૪૮ને ૧૦ થી ગુણીએ અને તેને ૨ થી લાગીએ તો પણ એ જ પરિણામ આવે. જેમ કે—

$$48 \times 10 = 480 - 2 = 240.$$

અથવા ૪૮ ને ૨ થી ભાગી પછી તેને ૧૦ થી ગુણ્યીએ તો પરિણામ એ જ આવે. કેમ કે-

$$48 - 2 = 24 \times 10 = 240.$$

કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦ થી ગુણવાનું કામ સહેલું છે અને ૨ થી ભાગવાનું કામ પણ સહેલું છે, એટલે પ્રથમ કરતાં આ રીત વધારે સરળ પડે તેમ છે. ખાસ કરીને માનસિક ગણુતરી કે મૌખિક હિસાખમાં તો આ જ રીત કામમાં લેવા જેવી છે.

અહીં એટલી સ્પષ્ટતા કરી દઈએ કે કોઈ પણ સંખ્યાને ૨ થી ભાગવી, એટલે તેનું અરદ્ધ કરવું એ દર્શિએ આવા દાખલામા અરધાના આંક ઘણું ઉપયોગી થઈ પડે જેઓને અરધાના આંક યાદ છે, તેઓ અહીં ‘અડતાલીશ અરધે ચોવીશ અને આગળી એક મીંડું’ એટલા ગણુતરી કરીને જ ૨૪૦ નો જવાણ મૂકી દેશે શુ આ રીત ઘણી અડપી અને સહેલી નથી ?

હવે આ રીતથી કેટલાક દાખલા ગણ્યી જોઈએ, તો આ રીતનો અભ્યાસ થશે અને તેથી કોઈ પણ સંખ્યાને ૫ વડે અપાઠામાં ગુણી શકશે

રીત બાણીએ, પણ તેનો અભ્યાસ ન કરીએ તો આપણુંને ખાસ લાભ થાય નહિ. આપણે કોઈ અનુભવી પુરુષના સુખમાંથી સાબજ્યું કે-

આએ ત્રિક્ષણા દાતે લૂણું;

પેટ ન લડીએ ચારે ખૂણું.

તો શું એટલાથી જ લાલ થાય અરે ? એ તો ન્યિકળા (હરડાં, ખણેણાં અને આંખળા)ને ખાંડી માટીની મર્યાદિમાં આખી રાત પદાળવા પડે, અને તેનું પાણી ગાળી લઈને રોજ સવારે ઢાતણું કર્યો પછી આંખે છાંટવું પડે. તો જ આંખોનું તેજ વધે અને લાલ થાય એજ રીતે દાતે અવારનવાર લૂણ એટલે મીહું ઘસતા રહેવું જેઈએ, તોજ અવાળાં ન હૂલે, રસ્તી ન થાય અને દાંતની અનેક પ્રકારની વ્યાધિ-એમાથી ખર્ચી જવાય લોજન માટે પણ એમ જ સમજવું. રસોઈ ગમે તેવી સ્વાદિષ્ટ હોય, તો પણ પેટ ડાસીને જમવું નહિ. તેનો શ્રોતો ભાગ હંમેશા ઊંઘેણું એટલે અધૂરો રાખવો. આ પ્રકારે લોજન કરનાર બનતા ચુંબી બિમાર પડતો નથી અને કદાચ પડે તો પણ જરૂરી જીબે થઈ જય છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે અનુભવી પુરુષોએ આપણુંને જે રીત બતાવી હોય તે માત્ર જણી લેવાથી જ ક્રાયહો થતો નથી, પણ તે પ્રમાણે વર્તવાથી કે તેનો અભ્યાસ કરવાથી ક્રાયહો થાય છે.

ઉર્ફને ૫ થી શુણવા હોય તો એ કામ પણ ખણેલું છે પ્રથમ રીત પ્રમાણે તેના ઉર્ફાં બનાવો અને ૨ થી લાગો, એટલે તેનો જવાબ ૧૬૨૦ આવશે અહીં ઉર્ફાંને ૨ થી શી રીતે ભાગવા ? તેનું માનસિક ચિત્ર રજૂ કરીએ છીએ.

૩૨ ૪૦

૧૬ ૨૦

મનમાં ઉર્ફાંની જુંખયા કર્યી તેની નીચે ‘અન્ત્રીશ

અરધું સોણ' અને 'ચાલીશ અરધું વીશ' એ પ્રમાણે સંખ્યા મૂકૃતાં ૧૬૨૦ નો આંક આવી જશે.

અહીં બીજી રીત પ્રમાણે ૩૨૪ ને ૫ વડે ગુણવા હોય તો ૩૨૪ ના અરધા કરવા પડે. તે ઉપર બતાવેલી માનસિક રીતથી શીંગ થઈ શકે. અથવા 'ગુણુસો અરધું હોઠસો અને ચોવીસ અરધું ખાર' એ રીતે ૧૬૨ નો આક મૂકી તેના પર શૂન્ય ચડાવી શકાય.

જ્યાં એક કરતાં વધારે રીત આપી હોય, ત્યા અનુકૂળતા સુજાણ કામ કેવું વધારે રીત આપવાનો હેતુ પણ એ જ છે કે જ્યાં એક રીત ન હાવે, ત્યા બીજી રીતથી કામ લઈ શકાય.

ધારો કે ૫૧૭ ને ૫ થી ગુણવા છે, તો શું કરશો? તેમાં પહેલી રીત અજમાવશો કે બીજી? અમારા અભિપ્રાયથી અહીં પહેલી રીત અજમાવવાનું હીક પડશે. જેમકે-

$$517 \times 10 = 5170 \div 2 = 2585.$$

આ દાખલો બીજી રીત પ્રમાણે ગણવો હોય તો આ રીતે ગણી શકાય

$$517 - 2 = 515 \times 10 = 2575.$$

તાત્પર્ય કે ૫૧૭ એ વિષમ સંખ્યા છે, એટલે તેનું અરધું કરતા એ પાન આવે. અપૂર્ણ કની પરિલાખામા કહીએ તો કું આવે. પૂર્ણાંક કરતા અપૂર્ણાંકનું કામ કર્દી અશે કહિન ગણાય, આથી અમે પ્રથમની રીતને પસંદગી આપી છે.

હજી એક માટો ગુણુકાર કરી લેઈએ તો જ ચાલુ પદ્ધતિ કરતાં આ રીત કેટલી દૂંકી અને કેટલી સહેલી છે, તે સમજી શકાશે. ધારો કે ૨૩૨૪૬૫ને ૫ થી ગુણવા છે, તો ચાલુ પદ્ધતિએ આ પ્રમાણે ગુણુકાર થશે.

૨૩૨૪૬૫

X ૫

૧૧૬૨૩૨૫

આમાં પ્રયેક અંકને ગુણવાનો વિધિ કરવો પડે અને વૃદ્ધિને ચરાવવા વગેરેની પણ સાવધાની રાખવી પડે. જ્યારે બીજી રીતસા ૨૩૨૪૬૫૦ - ૨ = ૧૧૬૨૩૨૫ આઠલો વિધ કરવાથી જ જવાણ આવી જાય છે

૨-૫ંદર પડે ગુણવાની રીતો

ધારો કે ૭૮૨ ને ૧૫ વડે ગુણવા છે, તો મૌખિક ગુણી શકશો ખરા ? જે એ માટે તમારી તૈયારી ન હોય તો અહીં અતાવવામા આવેલી રીતનો ઉપયોગ કરો.

૧૫ એટલે ૧૦ + ૫, આ વાત તો તમારા હચાતમાં છે જ, પણ તેનો ઉપયોગ કેમ કરવો ? તે કઢી વિચાર્યું છે ખડું ? આડ પરથી ક્રણ પડવાનું લાખો માણુસો નજરે જુઓ છે, પણ તે નીચે શા માટે પડે છે ? ઉપર કેમ જતુનથી ? એવો વિચાર તેમાંના કેટલા કરે છે ? આઈએક ન્યુટન નાસના એક મહાનુભાવે એનો ગંભીરતાથી વિચાર કરો, એટલે તેને ગુરુત્વાકર્ષણુનો નિયમ જડી આવ્યો. આં

૧૫ તું પણ તેમ જ છે. ગણિતશાસ્ત્રીઓએ $10 + 5 = 15$
પરથી આવો સિદ્ધાંત તારવ્યો છે કે 'કોઈ પણ સંખ્યાને
૧૦ વડે ગુણ્યી, તેમાં તેનું અરધું ઉમેરીએ તો તેનું પરિણામ-
મૂળ સંખ્યાને ૧૫ વડે ગુણ્યા બરાબર આવે.'

દાખલા તરીકે તે ને ૧૫ થી ગુણુતાં ૪૫ ની સંખ્યા
આવે છે. તે અહીં આ રીતે આવે : $3 \times 10 = 30 + 15$
 $= 45$ અથવા ૮ ને ૧૫ થી ગુણુતાં ૧૨૦ ની સંખ્યા
આવે છે, તે અહીં આ રીતે આવે . $8 \times 10 = 80 + 40$
 $= 120.$

આ રીત પ્રસાણુમાં સહેલી છે, એટલે મૌખિક હિસાઓ
કરવામાં તેનો ઉપયોગ કરી શકાય. અહીં આ રીત આ
પ્રમાણે અજમાવીએ :

$$782 \times 10 = 7820 + 3610 = 11430$$

૭૮૨ને ૧૦ વડે ગુણુવાનું કામ જરાચે અધ્યકું નથી.
લ્યાં તો માત્ર શૂન્ય જ ચડાવવાનું છે અહીં સાત હજાર
આઠસો ને વીશ એ પ્રમાણે સંખ્યા ચાદ રાખવી જોઈએ
અને આંખ બધ કરીને માનસિક ભૂમિ પર નજર નાખીએ
તો લ્યાં ૭૮૨૦ એ પ્રમાણે આકડાના સાક્ષાત્ દર્શાન થઈ
જોઈએ જે આટલું ચે ચાદ ન રહે કે મનમા ચિત્ર ન ઉઠે
તો સમજબું કે આપણો માનસિક વિકાસ ધણો ઓછો છે
અને તે સુધારવાની ખાત્ર આવસ્થાની છે

૭૮૨૦ નો આક ચાદ રહ્યા પછી તેને ૨ થી ભાગવો
જોઈએ, અર્થાત્ તેનું અરધું કરવું જોઈએ. અહીં અરધાના

આકની મહદ્યથી ‘અદૂતેર અરધું’ એગણુચાલીશ અને વીશ અરધું દશ’ એ રીતે ઉદ્દીપનાનો આંક લાવી શકાય.

હવે વાત રહી છેનેનો સરવાળો કરવાની. અહીં કેટલાક કહેશે કે ‘આ કામ અહેલું’ નથી. આ તો કાગળ-પેનસીલની મહદ્દ વિના થઈ શકે જ નહિએ. પરંતુ અહીં એ વિચારબું ઘટે કે ‘કાગળ-પેનસીલનો વપરાશ તો છેલ્લી શ્રેષ્ઠ સહીએઓમાં જ થયો. તે પહેલાં લોકો શું કરતા હુશે?’ આના જવાખમા કોઈ એમ કહે કે ‘ભૂજપત્રની છાલ વગેરે પર લખતા હુશે કે રેતીમાં આંકડા પાડતા હુશે’ તો એમ અનવા સંસ્કર છે, પણ એ વખતે ઘણુખરા મનુષ્યો માનસિક શક્તિનો જ ઉપયોગ કરતા અને આવા દાખલાએના જવાણ અડપથી આપ્યી હેતા. આપણે પણ આવી શક્તિ કેમ ન કેળવીએ?

૭૮૨૦ અને ઉદ્દીપનાનો ચાલુ પદ્ધતિએ સરવાળો કરવો હોય તો એ વસ્તુ માનસિક ગણુતરી કરનારને ઝાવે તેમ નથી. પ્રથમ તો એમાં જમણી ખાન્નુથી શરૂ કરીને ડાખી તરફ જવાનું હોય છે, એટલે જવાખ આપવા માટે એ રીત-અવળી પડે છે અને ખીનું તેમાં ફરેક આંકડાનો સરવાળો કરવો, તેમાંનો છેલ્લો અંક નીચે ઉતારવો, કે વૃદ્ધિ આવે તેને પછીના અંકમાં લેડવી વગેરે કડાકૂટ હોય છે તેથી ‘અહીં’ જૂદી જ રીત અજમાવવામાં આવે છે.

આ રીતમાં પ્રથમ ડાખી ખાન્નુના એ આંકડાએને ખીનું લીંટીના ડાખી ખાન્નુના એ આંકડાએઓમાં લેળવવામાં

આવે છે અને લારપદ્ધી જમણી ખાળુના એ આંકડાઓને ખીજી લીટીના જમણી ખાળુના એ આંકડામાં લેળવવામાં આવે છે આથી કામ સહેલુ સર ખાની જથું છે. તે વખતે કેવું માનસિક વિચ્ચેન હોરાય છે, તે નીચે આપ્યું છે.

$$\begin{array}{r|l}
 ૭૮ & ૨૦ \\
 + ૩૬ & + ૧૦ \\
 \hline
 ૧૧૭ & ૩૦
 \end{array}$$

અહીં જે સરવાળો ન કરવો હોય અને માત્ર ગુણુકારથી જ કામ લેવું હોય તો લઈ શકાય છે. આ વિધાન તમને કહાય વિચ્ચેન લાગશે, કારણું કે ૭૮૨૦ અને ૩૬૧૦ને સાથે લેટેલા છે, તેમા ગુણુકાર શી રીતે ઉપયોગી થઈ શકે ? એવો તર્ક તમને ઉઠાનો અને તેનું સમાધાન સહેલાઈથી સાંપડવાનું નહિ પરંતુ આ વસ્તુ શક્ય છે અને તે તમે પોતે હુમણુ જ કખૂલ કરશો.

૦॥ ને ઉથી ગુણીએ તો ૧॥ થાય કે નહિ ? અથવા ૫ ને ઉથી ગુણીએ તો ૧૫ થાય કે નહિ ? અહી ૩૬૧૦ ની સંખ્યા અર્ધા દશકનો એટલે કે ૫ નો ગુણુકાર બતાવે છે, તેથી તેને ઉથી ગુણી નાખો તો ૧૫ વડે ગુણવા ખરાખર જવાય આવશે.

$$3610 \times 3 = 11730.$$

એટલે—

$$782 \times 10 = 7820 \div 2 = 3610 \times 3 = 11730..$$

આ પ્રમાણે તેનો જવાય લાવી શકાય.

ત-સાડા સાત વડે ગુણવાની રીતો

ધરને છાપડું કરવું હોય તો પ્રથમ મોસનું ભંડાણ કરવામા આવે છે, પછી તેના પર વળી અને વાસડા જડવામાં આવે છે, તેમાં ખપાટો લરવામાં આવે છે અને છેવટે નળિયાનું .૩૮ કરવામાં આવે છે, એટલે છાપડું તૈયાર થઈ જય છે.

ગુણાકારની બાળતમા પણ કંઈક આવું જ છે. તેમાં ૧૦ ની સુખ્યા મોસના સ્થાને છે અને તેના આધારે નાની-મારી કે રીતો શોધી કાઢવામા આવી છે, તે વળી-વાંસડાની ગરજ સારે છે તેમ જ તેમાં સહાયભૂત થતી સરવાળા, આદખાકી તથા લાગાકારની સહેલી રીતો નળિયાનું કામ આપે છે

૧૦ નું અરધુ કરીએ તો ૫ થાય અને ૧૦ માં તેનું અરધું ઉમેરીએ તો ૧૫ થાય. આ બને સુખ્યાએ વડે ગુણાકાર કેમ કરવા? તે અમે ગત પ્રકરણુંમાં વિસ્તારથી વર્ણું છું છે.

અહીં એટલી સ્પષ્ટતા કરવી ઉચિત છે કે અસુક જમાનામાં અસુક દેશમાં અરધા કરવાની તથા એવડા કરવાની રીતને ખડુ મહત્વ અપાયું હતું. ખાસ કરીને છબ્બિંદના લોકો તથા રણિયાના ઐકૂતોમાં આ રીત ધાર્યી પ્રયત્નિત હતી અને ત્યાના લોકો તેના આધારે ગુણાકાર પણ કરતા હતા.

આપણું ઘડીલાર વિચાર થશે કે આ કેવી રીતે બની શકે? પરંતુ ગણિત-વાસડાના નવમા પ્રકરણુંમાં અમે

ગુણુકારની એ અનોખી રીતો આપી છે, તેમાંની બીજી રીત આ પ્રકારની છે. તે જિશાસુચે અવશ્ય જોઈ લેવી.

$૧૦ - ૨૩ = ૭૩$. એટલે કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦ વડે ગુણુચે અને તેમાંથી તેનો ચોથો ભાગ ખાઢ કરીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૭૩ વડે ગુણ્યા ખરાખર આવે. આ રીતે ૪૪ ને ૭૩ વડે ગુણુવા હોય તો આટલું ૪ કરવાનું કે—

$$૪૪ \times ૭૩ = ૪૪૦ - ૧૧૦ = ૩૩૦.$$

અને પદ ને ૭૩ વડે ગુણુવા હોય તો પણ આટલું ૪ કરવાનું કે—

$$૫૬ \times ૭૩ = ૫૬૦ - ૧૪૦ = ૪૨૦.$$

અને ૧૨૫ ને ૭૩ વડે ગુણુવા હોય તો પણ આટલાં ૪ પદ માંડવાનાં કે—

$$૧૨૫ \times ૭૩ = ૧૨૫૦ - ૩૧૨૩ = ૬૩૭૩.$$

અહીં અરધાની એ પાન માંડવી પડે એટલું ૪, પણ અપૂર્ણુક કરતા આ વસ્તુ સહેલી છે. વળી ખાઢણાકી પણ અધરીનથી. ૧૨ માંથી ઉંચાય તો ૮ અને ૫૦ માંથી ૧૨૩ ઉંચાય તો ઉંચાય એ જીધે હિસાબ છે,

રૂપિયા તથા પૈસાને ૭૩ વડે ગુણુવા હોય તો પણ આ જ રીત અજમાવવાની. તેનો જવાબ આવી ગયા પછી જમણી ખાનુના એ-અંક છોડીને વર્ચ્યે = આવું ચિહ્ન મૂકી હેઠાનું, એટલે રૂપિયા ને પૈસા છૂટા પડી નથી. દાખલા તરીકે

હવે આ રીતથી થોડા દાખલા ગણીએ, એટલે તેની વ્યવહારિક ઉપયોગિતા સમજશે.

(૧) કપડાંની એક પેટીની કિંમત ૧૬૨ રૂપિયા છે, તો ૧૫ પેટીની કિંમત શું ?

$$162 \times 10 = 1620 + 660 = 2880 \text{ રૂપિયા.}$$

$$162 \times 10 = 1620 - 2 = 660 \times 3 = 2880 \text{ રૂપિયા.}$$

(૨) સૈનિકોના એક જૂથમાં ૧૦૨૮ સૈનિકો છે, તો ૧૫ જૂથમા કેટલા સૈનિકો હોય ?

$$1028 \times 10 = 10280 + 4940 = 15420 \text{ સૈનિકો.}$$

$$1028 \times 10 = 10280 - 2 = 4940 \times 3 = 15420 \text{ સૈનિકો.}$$

(૩) એક માણુસનું એક અઠવાડિયાનું લોજનખચ્ચ ૧૫ રૂપિયા આવે છે, તો ૭૭૬ માણુસોનું લોજનખચ્ચ કેટલું આવે ?

$$776 \times 10 = 7760 + 3884 = 11684 \text{ રૂપિયા.}$$

$$776 \times 10 = 7760 - 2 = 3884 \times 3 = 11684 \text{ રૂપિયા.}$$

પહેલા દાખલામા એક ત્રીજી રીત પણ અજમાવી શકાય એવી છે અને તે મૌખિક ગણના માટે સહેલી છે. પેટીની કિંમત ૧૬૨ રૂપિયા છે, તેમાં ૮ વધારી ૨૦૦ કરવા અને તેને ૧૫ થી શુણુવા એટલે ૩૦૦૦ નો આંક આવશે. તેમાંથી ૮ પેટીના ૧૨૦ રૂપિયા ખાદ કરવા, એટલે જવાબ ૨૮૮૦ આવશે.

ખીની દાખલામાં બીજી રીત હોઢાની અજમાવી શકાય.
તે પ્રમાણુમા ખૂખ જ સહેલી છે. જેમકે-

$$\begin{array}{r}
 10 \quad 28 \\
 \times 11 \quad \times 11 \\
 \hline
 14 \quad 42 \times 10 = 14820
 \end{array}$$

૧૧ ને ૧૦ વડે ગુણ્ઠીએ તો તેનું પરિણામ ૧૫ વડે
ગુણ્યા અરાણિર આવે, માટે છેવટે ૧૦ વડે ગુણ્યા છે.

ખીની દાખલામાં ચોથી રીત પણ અજમાવી શકાય
એવી છે, તે આ પ્રમાણે :

$$1000 \times 14 = 14000 \text{ અને } 28 \times 14 = 420 \\ \text{અને મળીને } 14820.$$

અહીં હોઢનો પ્રસંગ છે, એટલે કહેવાનું મન થાય
છે કે દરેક કામની હોઢે તૈયારી રાખવી, પણ હોઢાઈયા થવું
નહિ. કે તૈયારી ચાલતી હોય તે એક તૈયારી અને તેમાં
મદ્દ કરે તેવી ભીજી ગૌણુ તૈયારી તે અરધી તૈયારી. આ
રીતે હોઢે તૈયારી રાખનાર કહી પાછો પડતો નથી. તે પોતાનું
કાર્ય સિદ્ધ કરે છે.

પૂછે તેનો ઉત્તર આપવો, એ ડહાપણ છે, પરંતુ વગર
પૂછ્યે કોઈને કંઈ પણ કહેવું કે સલાહ-શિખામણ આપવા
મંડી પડવું, એ હોઢ ડહાપણ છે. તેનું પરિણામ સૂધરીએ
વાંદરને શિખામણ આપી, તેના જેવું જ આવે.

ડ્રा. ત૬૮૨ = ત૬ પૈસાને ૭॥ વડે શુણુવાના છે, તો પગથિયાં આ રીતે મંડાશો : -

$$\text{ત૬૮૨} \times ૧૦ = \text{ત૬૮૨૫૬૦} - ૬૮૦૬૦ = ૨૬૪૨૭૦ \\ = \text{ડ્રા. } ૨૬૪૨ = ૭૦.$$

આમાં કંઈજ સુશકેલી નથી. માત્ર થોડા અલગાસની જરૂર છે, તે અવકાશે જરૂર કરી લેવો જોઈએ.

૨॥ $\times ૩ = ૭॥$. આ પરથી એ સિદ્ધાંત ફ્રલિત થાય છે કે કોઈ પણ સંખ્યાને ૨॥ વડે શુણુને કરી ત વડે શુણીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૭॥ વડે શુણ્યા અરાણર આવે. પરંતુ આ રીત શુણ્ય રકમ નાની હોય ત્યાં અજમાવવા જેવી છે. દાખલા તરીકે —

૧૨ ને ૭॥ થી શુણુવા છે, તો ત્યાં આટલું જ કરવાનું કે—

$$૧૨ \times ૨॥ = ૩૦ \times ૩ = ૬૦$$

અથવા ૨૬ ને ૭॥ થી શુણુવાના છે, તો ત્યાં આટલું જ કરવાનું —

$$૨૬ \times ૨॥ = ૬૫ \times ૩ = ૧૯૫.$$

અથવા ૩૮ને ૭॥ થી શુણુવાના છે, તો ત્યાં આટલું જ કરવાનું કે—

$$૩૮ \times ૨॥ = ૬૫ \times ૩ = ૨૮૫.$$

ને કોણે એક સંખ્યાના અરધા અને તેના પણ અરધા કરવાને ટેવાચેતા છે, તેઓ એ અનેનો સરવાળો કરીને તથા તેને ૧૦ વડે શુણુને ૭॥ વડે શુણ્યા જેઠલું

પરિણામ લાવી શકે છે. ખાસ કરીને મौખિક હિસાઓ કરવા માટે આ રીત ઘણી સહેલી છે.

દાખલા તરીકે ૨૮ ને ૭ા થી ગુણવા છે, તો તેએ આ રીતે ગુણશો:

૨૮ અરધું ૧૪ અને ૧૪ અરધું ૭. ૧૪ અને ૭ = ૨૧. તેના માથે મીંડું એટલે ૨૧૦.

અથવા ઉપ ને ૭ા થી ગુણવા છે, તો તે આ રીતે ગુણશો:

ઉપ અરધું ૧૭ાં અને ૧૭ાં અરધું ૮ાં. ૧૭ાં અને ૮ાં = ૨૬ા. તેને ગુણયા ૧૦ એટલે ૨૬૨ા.

અમે એક વાર કંદું છે અને અહીં દૂરી પણ કહીએ છીએ કે કંયાં જે રીત વધારે અનુકૂળ હોય ત્યાં તે અજ્ઞ-માવવી. તેમાં અસુક જ રીતનો આગહ રાખવો નહિ. વ્યાવહારિક લાખામાં કહીએ તો ‘આપણે પાડા-પાડીનું’ કામ નથી, માત્ર બળી આવાનું કામ છે.’

૪-સાડા બાર વડે ગુણવાની રીતો

જે તમે એક સંખ્યાને ૭ા વડે સહેલાઈથી ગુણી શકો તો ૧૨ા વડે કેમ ન ગુણી શકો ? બંનેની રીત એક જ છે, તેમાં તક્ષાવત માત્ર ઓછા અને વત્તાનો છે. ૧૦ - ૨ા = ૭ા અને ૧૦ + ૨ા = ૧૨ા.

આ પરથી એમ સમજવાનું કે કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦ વડે ગુણી, તેમાં તેનો ચોથો લાગ ઉમેરીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૧૨ા વડે ગુણયા નેટલું જ આવે.

આ રીતમાં જે સરળતા રહેલી છે, તે નીચેના હિસાણો પરથી સમજુ શકશો. તેમાં ચાલુ પદ્ધતિ અને દૂંડી રીત અને પ્રમાણે હિસાણો ગણેલા છે :

(૧) ૧૬ ને ૧૨ાં વડે શુણો.

ચાલુ પદ્ધતિ

દૂંડી રીત

$$\begin{array}{r}
 16 \\
 \times 12 \\
 \hline
 32 \\
 16 \times \\
 \hline
 < \text{(અરધે શુણુતાં)} \\
 \hline
 200
 \end{array}$$

$$16 \times 10 = 160 + 40 = 200$$

(૨) ૫૪ ને ૧૨ાં વડે શુણો.

ચાલુ પદ્ધતિ

દૂંડી રીત

$$\begin{array}{r}
 54 \\
 \times 12 \\
 \hline
 108 \\
 54 \times \\
 \hline
 27 \text{ (અરધે શુણુતાં)} \\
 \hline
 674
 \end{array}$$

$$54 \times 10 = 540 + 134 = 674$$

(૩) ૧૭૨ ને ૧૨ા વડે ગુણો.

ચાલુ પદ્ધતિ દ્વાંકી રીત

$$172 \quad 172 \times 10 = 1720 + 430 = 2150$$

$$\times 12 \\ \hline$$

$$344$$

$$172 \times$$

2150 (અરદ્ધે ગુણૂતાં)

$$2150$$

હવે કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૨ા વડે કેમ ગુણવી ?
તેની ખીલુ રીત જોઈએ. ૧૨ા એ ૧૦૦ નો આઠમો
સાંચ, એટલે એક રકમને ૧૦૦ વડે ગુણી તેને ૮ વડે
સાંચીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ રકમને ૧૨ા વડે ગુણ્યા
જોટલું ૯ આવે. આ રીતે ઉપરના ત્રણું દાખલાએ ગણુંએ,
એટલે તેની વિશેષતા ધ્યાનમાં આવશે.

(૧) ૧૬ ને ૧૨ા વડે ગુણો.

$$16 \times 100 = 1600 \div 8 = 200$$

(૨) ૫૪ ને ૧૨ા વડે ગુણો.

$$54 \times 100 = 5400 \div 8 = 675$$

(૩) ૧૭૨ ને ૧૨ા વડે ગુણો.

$$172 \times 100 = 17200 \div 8 = 2150$$

આઠથી સાંચી શકાય તેવી રકમોમાં આ રીત ધણી

સહેલી પડે છે. ત્યાં તો ગુણ્ય રકમને ૮ વડે ભાગી પછી ૧૦૦ વડે ગુણુવામાં આવે છે અને એ રીતે તેનું પરિણામ અડપથી લાવવામાં આવે છે.

દાખલા તરીકે ૧૬ એ ૮ વડે ભાગી શકાય એવી રકમ છે, તો ત્યાં એટલું ૮ કરવાનું કે-

$$૧૬ \div 8 = 2 \times 100 = 200.$$

૫૪ કે ૧૭૨ ને ૮ વડે અખંડ ભાગી શકાતા નથી, એટલે ત્યાં આ રીત અજમાવવાની જરૂર નથી. ત્યાં તો ઉપર જણાવી, તે ૮ રીત અજમાવવી ચોણ્ય છે.

૫-નવ વડે ગુણુવાની રીતે।

૧ થી ૪૦ સુધીની ડોઈ પણ સંખ્યાને ૬ વડે ગુણુવી હોય તો ગુણુકાર કરવાની જરૂર નથી. તેનો જવાણ આંકની મદ્દથી તરત મળી જય છે. જેમ કે-

$$7 \times 6 \text{ તો સાત નવા ત્રૈશઠ} \quad 63$$

$$12 \times 6 \text{ તો બાર નવા અઠલંતરસો} \quad 108$$

$$17 \times 6 \text{ તો સતત નવા ત્રેપનસો} \quad (સો અને ત્રેપન) 102$$

$$26 \times 6 \text{ તો છ્યવીસ નવા ઐ ચોત્રીશા} \quad 156$$

$$33 \times 6 \text{ તો તેત્રીશ નવા ઐ સતાણુવા} \quad 198$$

$$38 \times 6 \text{ તો આડત્રીશ નવા ત્રણ ઐંતાલા} \quad 228$$

લારતના લોકોએ દશકપદ્ધતિ શોધી કાઢી અને તેના આધારે આંકેની રૂચના કરી, તેથી ગુણુકારની પ્રાથમિક ભૂમિકા મજબૂત હાની અને વ્યવહારમાં ધણી સરલતા થઈ.

જે દેશોમાં આંક ન હતા, ત્યાં સામાન્ય ગુણુકારો કરવા માટે પણ તકલીફ પડતી અને જૂદી જૂદી અનેક રીતો અજમાવવામાં આવતી. તાત્પર્ય કે આંક એ આપણી વિશિષ્ટ અજાનું પરિણામ છે અને તેથી તેને જગતી રાખવા જોઈએ.

જે ૪૦ થી ઉપરની રકમને ૬ વડે ગુણુલી હોય તો સામાન્ય રીતે આખું પદ્ધતિનો આશ્રય લેવામાં આવે છે. જેમ કે ૬૨ તથા ૩૧૬ ને ૬ વડે ગુણુવાના છે, તો—

$$\begin{array}{r}
 62 & 316 \\
 \times 6 & \times 6 \\
 \hline
 228 & 2844
 \end{array}$$

પરંતુ આ દાખલાએ બીજી રીતે પણ ગણી શકાય છે અને એ રીત પ્રમાણુમાં વધારે સહેલી છે. ઉપરના બંને દાખલા આ રીતે ગણીએ, એટલે તેનો સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવી જશે.

$$620 \quad \text{મૂળ સંખ્યાના દરશાગણ્યા}$$

$$\begin{array}{r}
 62 \\
 \hline
 228
 \end{array} \quad \text{મૂળ સંખ્યા}$$

$$3160 \quad \text{મૂળ સંખ્યાના દરશાગણ્યા}$$

$$\begin{array}{r}
 316 \\
 \hline
 2844
 \end{array} \quad \text{મૂળ સંખ્યા}$$

ગુણ્ય રકમને દરશાગણ્યી કરવા માટે માત્ર મીંડુ ચડાવવાનું હોય છે. તેમાં કંઈ તકલીફ નથી કે લાંબો વિચાર

કરવાપણું નથી અને ખાદણાકીનું કામ ગુણુકાર કરતાં ધણું સહેલું છે. ગુણુકારમાં તો દરેક અંકને ૬ વડે ગુણવો પડે છે, તેમાં જે વૃદ્ધિ આવે તેની કાળજીપૂર્વક વ્યવસ્થા કરવી પડે છે અને તો જ સંધ દ્વારિકા પહોંચે છે. તેમાં કોઈ સ્થળો દૂફુચ્ચા અર્થાત્ ગઢ્ઢલત કરી તો ગુણુકારમાં ગાખડું પડવાનું અને તેને પૂરવા માટે ઝરી પાછો આપો ગુણુકાર કરવાનો. ખાસ કરીને મોટા ગુણુકારમાં બહુ સંભાળવું પડે છે, જ્યારે આ રીતમાં બધા આંકડા એના એ હોવાથી ભૂલ થવાનો જરાય સંભવ નથી.

૧૦માંથી ૧ ખાદ કરીએ તો ૬ રહે છે, એ પરથી ગણુતજોએ એલું નષ્ટી કર્યું છે કે કોઈ પણ રકમને ૧૦ વડે ગુણુચો અને તેમાંથી તે જ રકમને ખાદ કરીએ તો તેનું પરિણામ તેજ રકમને ૬ વડે ગુણુચા ખરાખર આવે. તેથી જ ઉપરના દાખલાઓમાં ૬૨ ના ૬૨૦ અને ૩૧૬ ના ૩૧૬૦ કરવામાં આવ્યા અને તેમાંથી મૂળ રકમો ખાદ કરવામાં આવી.

હવે તમે કોઈ પણ સંઘાને આ રીતે ૬ વડે ગુણું શકો છો અને શ્રમ તથા સમયનો બચાવ કરી શકો છો. જે તમે ચાહુ પદ્ધતિને છોડી ન શકતા હો તો આ રીતનો ચકાસણી માટે ઉપયોગ કરશો.

૬-અગ્રિયાર વડે ગુણવાની રીતો

૬ અને ૧૧ સામસામાં છાખડામાં બેઠેલા છે, એટલે

૯ પછી ૧૧ તું પતાવવું જોઈએ. ૧૦ - ૧ = ૯ અને
 ૧૦ + ૧ = ૧૧. આમાં કેન્દ્રસ્થાને ૧૦ છે અને તેમાં ૧
 ઓછો કે વત્તો કરવાનો છે, જે મૂળ રકમને ખાદ કરવાથી
 કે ઉમેરવાથી થઈ શકે છે. દાખલા તરીકે ૧૮ ને ૧૧ થી
 ગુણવા હોય તો :—

$$18 \times 10 = 180 + 18 = 198$$

આ રીતે તેનો ગુણુકાર થઈ શકે. અને ધારો કે ૫૬
 ને ૧૧ થી ગુણવા છે, તો —

$$56 \times 10 = 560 + 56 = 616$$

આ રીતે તેનો ગુણુકાર થઈ શકે. કદાચ રકમ મોટી
 હોય તો પણ શીકર નહિ. દાખલા તરીકે ૪૭૩ ને ૧૧ થી
 ગુણવા છે, ત્યાં આટલું જ કરવાનું કે —

$$473 \times 10 = 4730 + 473 = 5203$$

શું આ રીત ચાલુ પદ્ધતિ કરતાં વધારે સરલ નથી?

અગિયારના ગુણુકારમાં બીજુ પણ એક રીત અજ-
 માવી શકાય એવી છે અને તે આનાં કરતાં પણ દૂંકી છે,
 પરંતુ તે માટે થોડો અભ્યાસ જોઈએ. આ રીતમાં તો
 સંખ્યા જોઈને જ તેનો જવાબ લખવાનો હોય છે. તેમાં
 બીજાં કોઈ પગથિયાં માંડવાના હોતાં નથી. તે શી રીતે
 લખાય છે? એ અહીં જણાવીશું.

જે રકમને ૧૧ વડે ગુણવી હોય તેનો છેલ્લો આંકડો
 ઓનો એ જ રાખવો. પછી એકમ અને દશક, દશક અને

સો, સો અને હુલર એ કેમે આંકડાઓનો સરવાળો કરતાં જવું. તેમાં છેલ્લો આડ જવાખમાં લખવાનો અને વૃદ્ધિ આગળના અંકમાં ઉમેરી દેવાની. આ રીત પ્રમાણે ઉપરના ત્રણું દાખલા અહીં ગણી ભતાવ્યા છે.

18×99 તો—

$$8 \text{ નો} \quad 8$$

$$8 + 9 = 6$$

$$9 \text{ નો} \quad 9$$

આમાં કેવે આંકડા આવતા જથું તે જમણી ખાલુથી શરૂ કરીને હાથી ખાલુ તરફ લખવાના હોય છે, તેથી આ પ્રમાણે લખાશો : ૧૬૮

46×99 તો—

$$6 \text{ નો} \quad 6$$

$$6 + 4 = 10 \text{ તેનું } 0 \quad 1 \text{ વૃદ્ધિમાં}$$

$$4 + 9 = 6$$

$$= 466$$

473×99 તો—

$$3 \text{ નો} \quad 3$$

$$3 + 7 = 10 \text{ તેનું } 0 \quad 1 \text{ વૃદ્ધિમાં}$$

$$7 + 4 + 9 = 12 \text{ તેના } 2 \quad 1 \text{ વૃદ્ધિમાં}$$

$$4 + 9 = 5$$

$$= 4603$$

આ વસ્તુ સમજવવા માટે આટલા વિસ્તારથી લખી છે, પણ અધ્યાસ થયા પછી ગમે તેવી મોટી રકમનો જવાણી પણ થાડી સેકન્ડોમાં જ લખી શકાય છે. જેમકે-
૨૩૫૬૮૪૬૨ ને ૧૧ થી ગુણવાના છે, તો-

૨૩૫૬૮૪૬૨ ભૂળ રકમ

૨૫૬૨૫૩૪૧૨ ૧૧ નો ગુણુકાર
હુવે ચાલુ પદ્ધતિએ આ હાખલો ગણી જુઓ :

૨૩૫૬૮૪૬૨

× ૧૧

૨૩૫૬૮૪૬૨

૨૩૫૬૮૪૬૨ ×

૨૫૬૨૫૩૪૧૨

આમાં કેટલા ખાધા આંકડા માંડવા પડ્યા છે ? વળી એ વાર ગુણુકાર અને એક વાર સરવાળો કરવાથી આ પરિણામ આંધું છે, જ્યારે ઉપરની રીતમાં માત્ર મનથી સરવાળો કરવા ચિવાય બીજું કંઈ કરલું પડતું નથી

અમે ગણિત-રહસ્યના નવમા પ્રકરણમાં સમુદ્દ્રક સંખ્યાના સરવાળા અંગે વિસ્તારથી વિવેચન કરેલું છે, તેમાં ૧૧ ના ગુણુકાર અંગે પણ કેટલોક મહત્વપૂર્ણ નિર્દેશ કરેલો છે, તે જિજાસુઅએ અવશ્ય જોઈ લેવો.

અવધાનકારે ૧૧ ના ગુણુકારમાં સુખ્યતે આ જ રીતનો ઉપયોગ કરે છે.

[૧૨]

ગુણાકારની દ્વારી અને સહેલી રીતો

[શુદ્ધ ભીજું]

૧-પચાશ વડે ગુણવાની રીતો

કેઈ પણ સંખ્યાને ૫૦ વડે ગુણવી હોય તો સામાન્ય રીતે તેને ૫ થી શુણીને તેના પર શૂન્ય ચડાવીએ છીએ. જેમકે ૧૮ ને ૫૦ વડે ગુણવા છે, તો $૧૮ \times ૫ = ૯૦$ અને આગળ ૦ એ રીતે ૬૦૦. અથવા ૩૭૨ ને ૫૦ વડે ગુણવા છે, તો $૩૭૨ \times ૫ = ૧૮૬૦$ અને આગળ ૦ એ રીતે ૧૮૬૦૦. અથવા ૨૬૪૭૫ ને ૫૦ વડે ગુણવા છે, તો $૨૬૪૭૫ \times ૫ = ૧૩૨૩૭૫$ અને આગળ ૦, એ રીતે ૧૩૨૩૭૫૦.

પરંતુ આના કરતાં દ્વારી અને સહેલી રીત એ છે કે ગુણય રકમને ૧૦૦ વડે શુણી ર થી લાગી નાખવી. ૧૦૦ વડે ગુણવામાં તો માત્ર એ શૂન્યોજ ચડાવવાના છે અને ર થી લાગવામાં કંઈ સુશેલી નથી, એક સંખ્યાને ૫ વડે શુણીએ તેના કરતાં ર વડે લાગવાનું ક્રમ પ્રમાણિતું

ગુણ્ઠાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો

૬૫:

‘ધ્યાનું’ સહેલું છે. આ રીત પ્રમાણે ઉપરના ત્રણેથી દાખલા-
ગણી જેવાથી વધારે સ્પષ્ટતા થશે.

98×50 તો-

$$98 \times 100 = 9800 \div 2 = 4900$$

372×50 તો-

$$372 \times 100 = 37200 \div 2 = 18600$$

26475×50 તો-

$$26475 \times 100 = 2647500 - 2 =$$

1323750-

જે ગુણ્ઠ રકમ નાની એટલે કે ઐ-ત્રણુ આંકડાની
જ હોય તો એક વિશેષ રીત અજમાવી શકાય. મૂળ રકમને
૨ થી ભાગવી અને તેનું જે પરિણામ આવે તેને ૧૦૦
થી ગુણવા. આ રીતે ૯૮ ને ૫૦ થી ગુણવા હોય તો—

$$98 \div 2 = 49 \times 100 = 4900$$

અને ૩૭૨ ને ૫૦ થી ગુણવા હોય તો—

$$372 - 2 = 186 \times 100 = 18600.$$

૨૬૪૭૫ મા આ રીત નહિ અજમાવીયે, કારણ કે
સંખ્યા મોટી છે અને વિષમ પણ છે. આમ છતાં જાણવાની
ખાતર એ દાખલો અહીં ગણી ધતાંયો છે. તે આ પ્રમાણે :

$$26475 - 2 = 132375 \times 100 = 1323750$$

૨-પચીસ વડે ગુણવાની રીતો

કોઈ પણ સંખ્યાને ૨૫ વડે ગુણવી હોય તો સામાન્ય

રીતે તેનો ચાહું પદ્ધતિએ શુણુકાર કરવામાં આવે છે. જેમકે-

૪૪	૮૬	૧૫૩
$\times 25$	$\times 25$	$\times 25$
૨૨૦	૪૩૦	૭૬૫
૮૮૫	૧૭૨૫	૩૦૬૫
૧૧૦૦	૨૧૫૦	૩૮૨૫

પરંતુ ૨૫ એ ૧૦૦ નો ચોથો ભાગ ($\frac{1}{4}$) છે, એટલે ગુણ્ય રકમને ૧૦૦ વડે ગુણ્ણી તેને ૪ થી લાગીએ તો પણ પરિણામ ૨૫ વડે ગુણવા કેટલું જ આવે. કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦૦ વડે ગુણવામાં જરાય સુશકેલી નથી, કારણ કે તેમાં માત્ર એ શૂન્ય જ ચંડાવવાનાં હોય છે અને ૪ થી લાગવાનું કામ પણ પ્રમાણમાં સહેલું છે. આ રીત પ્રમાણે ઉપરના દાખલા ગણવા હોય તો આટલું જ કરવાનું કે-

$$44 \times 100 = 4400 - 4 = 1100$$

$$86 \times 100 = 8600 \div 4 = 2150$$

$$153 \times 100 = 15300 \div 4 = 3825$$

જે મૂળ રકમને ૪ થી લાગીએ અને તેના ભાગક્રમને ૧૦૦ વડે ગુણીએ, તો પણ મૂળ સંખ્યાને ૨૫ વડે ગુણ્યા કેવું જ પરિણામ આવે.

$\frac{1}{4} \times 100 = 25$. આ ત્રીજી રીતે ઉપરના ત્રણ દાખલા આ રીતે ગણાયાઃ

$$44 \times 25$$

$$44 \div 4 = 11 \times 100 = 1100$$

અહીં મૂળ રકમ ૪ થી લાજ્ય છે, એટલે કામ સાવ સહેલું છે.

86×25

$$86 - 4 = 2111 \times 100 = 2140$$

કોઈ પણ રકમને ૪ થી લાગીએ કે તેનું પા કરીએ એ અને ખરાખર છે, એટલે અહીં ‘છયાશી પા સાડી એકવીશ’ એમ સીધું પદ પણ માંડી શકીએ.

143×25

$$143 - 4 = 351 \times 100 = 3825.$$

અહીં ‘સો પા પચીશ’ અને ‘ત્રેપન પા સવા તેર’ એ રીતે ૩૮૧ નું પદ સીધું માંડી શકીએ.

રાને ૧૦ થી ગુણીએ તો ૨૫ આવે, એટલે કોઈ પણ રકમને અઠી ગણી કરીને ૧૦ વડે ગુણીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૨૫ વડે ગુણ્યા ખરાખર આવે. નાના હિસાણોમાં આ ચોથી રીત ઉપયોગી છે. ખાસ કરીને જેમે અઢિયા આવડતા હોય તે આ રીતનો સરલતા-પૂર્વક ઉપયોગ કરી શકે છે. દાખલા તરીકે ૮ ને ૨૫ વડે ગુણવા છે, તો ‘આડ અઢીયું વીશ’ અને ‘આગળ મીંડું’ એમ કરીને ૨૦૦ નો જવાબ તાત્કાલિક લાવી શકાય છે. અથવા ૧૮ ને ૨૫ વડે ગુણવા છે, તો ‘અઢાર અઢીયું પીસ્તાલીશ’ અને ‘આગળ મીંડું’ એમ કરીને ૪૫૦ નો જવાબ જલદી લાવી શકાય છે. અથવા ૩૪ ને ૨૫ વડે

ગુણવા છે તો ‘ચોન્ટીસ અઠિયું પંચારી’ અને ‘આગળ મીંડું’ એમ કરીને ૮૫૦ નો જવાખ પળવારમાં રજૂ કરી શકાય છે

ને રકમ મોટી હોય તો અઠિયાનો સીધો ઉપયોગ થઈ શકતો નથી, પણ સૌખ્યિક હિસાખ ગણુનારા વિલાગથી હિસાખ ગણુને તેનો મેળ મેળવી હે છે અને કામ ચલાવે છે. આ રીતે ૧૪૬ ને ૨૫ થી ગુણવા હોય તો ‘સો અઠિયે અઠિસો’ અને ‘ચાલીશ અઠિયે સો’ એ રીતે ૩૫૦ ને આંક લાવી તેમાં ‘૭ અઠિયે પંદર’ ઉમેરી ઉદ્પની સંખ્યા લાવવાના. પછીનું કામ તો માત્ર મીંડું ચડાવવાનું છે, એટલે તેમાં કંઈ સુશેષી નથી. તાત્પર્ય કે ઉદ્પની સંખ્યા આવી કે તેઓ જવાખમાં ૩૬૫૦ રજૂ કરવાના.

આંક સુખપાઠ હોય તો ગુણુકાર કરવામાં કેટલી સરળતા રહે છે, તે આ પરથી સરળ શકાશે.

૩-પંચાતેર વડે ગુણવાની રીતો

$100 - 25 = 75$, એટલે કોઈપણ રકમને ૧૦૦ વડે ગુણી તેમાથી તેનો ચોણો લાગ ઓછો કરીએ, તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૭૫ વડે ગુણ્યા અરાખર આવે. આ રીતે ૬૪ ને ૭૫ થી ગુણવા હોય તો આ રીતે ગુણી શકાય:

$$64 \times 100 = 6400 - 1600 = 4800$$

અહીં સંખ્યા મોટી કે વિષમ હોય તો પણ ગુણુ-

કારં સહેલાધિથી થઈ શકે. જેમ કે ૧૦૩ને ૭૫થી ગુણુવા છે, તો-

$$103 \times 100 = 10300 - 2575 = 7725$$

અને ૨૫૭ને ૭૫ વડે ગુણુવા હોય તો-

$$257 \times 100 = 25700 - 6425 = 19275$$

હવે બીજી રીત. ૦૩ાને ૧૦૦થી ગુણીએ તો ૭૫ આવે છે; એટલે કોઈપણ રકમને પોણી કરીને તેને ૧૦૦થી ગુણીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૭૫ વડે ગુણ્ઠા ખરાખર આવે. નાના હિસાખોમાં આ રીત ઉપયોગી છે. ખાસ કરીને જેને પોણા આવહતા હોય, તે આમાં જપાટો લગાડી શકે છે.

દાખલા તરીકે ૮ને ૭૫થી ગુણુવા છે. તો ‘આડ પોણું છ’ અને ‘આગળ એ મીંડાં’ એ રીતે ૬૦૦નો જવાણ આખના પલકારામાં રજૂ કરી દેવાના.

અથવા ૧૪ને ૭૫થી ગુણુવાના છે, તો “ચૌદ પોણું સાડાઢશા, ગુણ્ઠા સો, ખરાખર ૧૦૫૦”નો જવાણ તરત રજૂ કરવાના.

આ તો મહાવરાની વાત છે. જેને વિશેષ મહાવરો હોય તે મોટી સંઘાના ગુણ્ઠાકારોમાં પણ તેનો સંક્રણતાથી ઉપયોગ કરી શકે છે. દાખલા તરીકે ૨૪૭ને ૭૫થી ગુણુવા છે, તો ‘ખસો પોણું દોઢસો’ ‘ચાલીશ પોણું ત્રીશ’ અને ‘સાત પોણું સવા પાંચ’ એ રીતે હિસાખ ગણી ૧૮૫ાનો

આંક લાવવાના અને તેને ૧૦૦ વડે ગુણી જવાણમાં ૧૮૫૨૫
રજૂ કરવાના.

હવે આ જ દાખલો ચાલુ પદ્ધતિએ કરી જુઓ,
એટલો આ રીતની સરકતા સમજશો.

૪-એકસે પચીસ વડે ગુણવાની રીતે।

એ તો તમારા જ્યાલમાં હુશે જ કે ૧૨૫ની સંખ્યા
એ ૧૦૦૦નો ખરાખર આઠમો લાગ છે, એટલે કોઈ પણ
રકમને ૧૦૦૦થી ગુણીને તેને ૮ વડે લાગીએ તો પરિણામ
૧૨૫થી ગુણથા ખરાખર આવે. દાખલા તરીકે ૨૬ને ૧૨૫થી
ગુણવા છે, તો હિસાખ આ પ્રમાણે મંડાશો :

$$૨૬ \times ૧૦૦૦ = ૨૬૦૦૦ \div ૮ = ૩૨૫૦$$

અથવા ઉછે ૧૨૫થી ગુણવાના છે, તો હિસાખ આ
પ્રમાણે મંડાશો :

$$૩૭ \times ૧૦૦૦ = ૩૭૦૦૦ \div ૮ = ૪૬૨૫$$

ને સવાના ગડિયા મુખ્યાડ હોય તો તેનો ઉપયોગ
કરીને પણ અહીં ખૂબ જરૂરી જરૂરી જવાખ લાવી શકાય છે.
તે માટે ઉપરના એ દાખલાએ જોઈએ. ‘છીંશ સવાયું
સાડી અત્રીશ’ એટલે અહીં ઉર્પો ૩૨૫૦ મૂકવાના. ‘સાડત્રીશ
સવાયું’ સવા છેંતાલીશ’ એટલે અહીં ૪૬૨૫ મૂકવાના.

૧૨૫ની સંખ્યા ૧૦૦ + ૨૫થી ઘને છે, એટલે કોઈ
રકમને ૧૦૦ વડે ગુણી તેમાં તેનો ચોથો લાગ ઉમેરીએ તો

પરિણામ ૧૨૫થી ગુણવા ક્લેબું જ આવે. આ રીતે ૨૬ને ૧૨૫થી ગુણવા માટે નીચેની રીત અજમાવી શકાય :

$$૨૬ \times ૧૦૦ = ૨૬૦૦ + ૬૫૦ = ૩૨૫૦$$

અને ૩૭ ને ૧૨૫ થી ગુણવા માટે આ પગથિયાં માંડવા પડે :

$$૩૭ \times ૧૦૦ = ૩૭૦૦ + ૬૨૫ = ૪૩૨૫$$

શ્રોડા જ અલ્યાસથી આ રીતની ફ્રાવટ આવી લય એમ છે.

૫-એક સો ને સાડાખાર વડે ગુણવાની રીત

કોઈ પણ રકમને ૧૧રાા વડે ગુણવાનું કામ ધારવા કેટલું અધિક નથી. ત્યાં મૂળ રકમને ૧૦૦ વડે ગુણી તેનો આડમો ભાગ તેની અંદર ઉમેરવાનો, એટલે પરિણામ મૂળ સંખ્યાને ૧૧રાા વડે ગુણવા કેટલું જ આવી જવાનું.
૧૦૦ + ૧૨ = ૧૧૨.

દાખલા તરીકે ૪૬ને ૧૧રાથી ગુણવાના છે, તો ત્યાં $૪૬ \times ૧૦૦ = ૪૬૦૦ + ૫૧૭૫$ એમ ગણુના કરવાની. અથવા ૮૨ને ૧૧રાથી ગુણવાના છે, તો ત્યાં $૮૨ \times ૧૦૦ = ૮૨૦૦ + ૯૦૨૫ = ૯૧૨૫$ એમ પછો માંડવાનાં.

ધારો કે ૧૭૪ને ૧૧રાથી ગુણવાના છે, તો ત્યાં ચણું આ રીત એટલું જ કાસ આપવાની. ક્લેમકે-

$$૧૭૪ \times ૧૦૦ = ૧૭૪૦૦$$

$$\text{ગુણુકારનો આડમો ભાગ} + \frac{૨૧૭૫}{૧૮૫૭૫}$$

ચાલુ પદ્ધતિએ આ ગુણુકાર કરવો હોય તો નીચે
પ્રમાણે સાત પગથિયાં માંડવા પડે :

$$\begin{array}{r}
 174 \\
 \times 112 \\
 \hline
 348 \\
 174 \times \\
 174 \times \\
 \hline
 87 \quad (\text{અર્ધાનો ગુણુકાર}) \\
 \hline
 16474
 \end{array}$$

આ પરથી આ રીતની સરળતા સમજ શકાશે.

૬-પીસ્તાલીશ વડે ગુણવાની રીત

કોઈ પણ સંખ્યાને ૫, ૬, ૧૧, ૧૫ આદિ ગુણુકથી દૂંકી અને સહેલી રીતે ગુણી શકાય છે, તેમ ૪૫ વડે પણ દૂંકી અને સહેલી રીતે ગુણી શકાય છે. કહાચ આ વસ્તુ તમારા માન્યામાં નહિ આવે, પણ થોડી જ વારમા તમારે એ કુભૂલ કરુંબું પડશે.

$50 - 5 = 45$ આ પરથી કોઈ સંખ્યાને ૫૦ વડે ગુણુંએ અને તેમાંથી તેનો દશમો લાગ અર્થातુ ૫ નો ગુણુકાર ખાઢ કરીએ, તો તેનું પરિણામ ૪૫ થી ગુણ્યા અરાખર જ આવે.

એક રકમને ૫૦થી ગુણુંની સહેલી છે અને તેનો દશમો લાગ પાડવામાં ખાસ સુશકેલી નથી, એટલે અનુભૂતિએ સાત પગથિયાં માંડવા પડે.

રીતથી દૂંકમાં અડપી પરિણામ લાવી શકાય છે. હાખલા તરીકે ૧૮ને ૪૫થી ગુણવાના હોય તો માત્ર આટલું જ કરવાનું કે $18 \times ૫૦ = ૯૦૦ - ૬૦ = ૮૪૦$. અથવા ૪૮ને ૪૫થી ગુણવા હોય તો માત્ર આટલું જ કરવાનું કે $૪૮ \times ૫૦ = ૨૪૦૦ - ૨૪૦ = ૨૦૭૦$. શું આ રીત ચાલુ પદ્ધતિ કરતાં દૂંકી અને અડપી નથી?

સંખ્યા મોટી હોય તો પણ આ રીત અજમાવી શકાય છે. હાખલા તરીકે ૨૧૮ને ૪૫થી ગુણવા છે, તો—

$$૨૧૮ \times ૫૦ = ૧૦૯૦૦ - ૧૦૯૦ = ૯૮૧૦.$$

અહીં વધારે આંકડા લેધને ગલસરાવાનું નથી. ૨૦૦ને ૫૦થી ગુણીએ તો ૧૦૦૦૦ આવે અને ૧૮ ને ૫૦ થી ગુણીએ તો ૮૦૦ આવે. એ રીતે ૧૦૯૦૦નો આંક આવે. તેનો દશમો ભાગ કરવામાં તો છેલ્લું શૂન્ય જ ઉડાવી રહેવાનું છે આ રીતે ૧૦૯૦૦ અને ૧૦૯૦ એ એ સંખ્યાએ પ્રાપ્ત થયા પછી તેની બાદભાડી કરવાની રહે છે, તે પણ ઘણી અરલતાથી કરી શકાય એવી છે ૧૦૦૦૦માંથી ૧૦૦૦ ગયા એટલે ૬૦૦૦ રહ્યા અને ૬૦૦માંથી ૬૦ ગયા, એટલે ૯૮૧૦ રહ્યા. આ રીતે ૯૮૧૦ રહ્યા, એ તેનો જવાબ છે.

હજુ એક મોટો અને વિષમ સંખ્યાવાળો હાખલો ગણીએ. એટલે તમને આ રીતની અસરકારકતા ખરાખર ધ્યાનમાં આવશે. માનો કે ૧૦૬૭ને ૪૫થી ગુણવાના છે, તો અહીં $૧૦૬૭ \times ૫૦ = ૫૩૩૫૦ - ૫૩૩૫ = ૪૮૦૧૫$ એટલા જ આંક માંડવાના.

આહી હોય તો એક સાઢી રીત ધ્યાનમાં રાખી લો. ૧૦૦૦ને ૫૦ થી ગુણુંચે તો ૫૦૦૦૦ થાય, ૬૦ને ૫૦ થી ગુણુંચે તો ૩૦૦૦ થાય અને જે પદ્ધ્યી ગુણુંચે તો ૩૫૦ થાય. આ રીતે ૫૩૩૫૦નો આંક આવી જાય.

૫૩૩૫૦માંથી ૫૩૩૫ મૌખિક ખાદ કરવામાં પણ કેટલાક સુશકેલી અનુસવરો, ૫૨ રુ થૈડો જ વિચાર કરવાથી એ સુશકેલીનું નિવારણ થઈ જાય 'એવુ' છે. ૫૩૦૦૦માંથી ૫૦૦૦ ગયા તો ૪૮૦૦૦ અને ૩૫૦માંથી ૩૩૫ ગયા તો ૧૫ આ રીતે ૪૮૦૧૫ની સંખ્યા સહેલાઠથી પ્રાપ્ત થશે, તેને તમે જવાણ તરીકે રજૂ કરી શકો છો.

આગળ અગિયારમી કલસમાં ૪૫ વડે ગુણુવાની ખીજ રીત આવે છે, તે પણ ધ્યાનમાં રાખવાની છે

૭-પંચાવન વડે ગુણુવાની રીત

હવે ૪૫ના ગુણુકારને મળતી જ પણ ઓછાને ખદ્દલે વત્તાવાળી એક રીત જોઈએ એ રીત છે પંચાવન વડે ગુણુવાની.

$50 + 5 = 55$, એટલે કેાઈપણ રકમને ૫૦ વડે ગુણુંચે અને ગુણુકારનો દરશકો લાગ તેમાં ઉમેરીએ તો તે સંખ્યાને ૫૫થી ગુણ્યા ખરાખર પરિણામ આવે. આ રીતે ૩૨ને ૫૫ થી ગુણુવા હોય તો $32 \times 55 = 1600 + 160 =$

૧૭૬૦ જવાણ આવશો. અથવા ૧૦૭ને પપથી ગુણવા હોય
તો $107 \times ૫૦ = ૫૩૫૦ + ૫૩૫ = ૫૮૮૫$ જવાણ આવશો.

વધારે મોટી રકમોને પણ આ જ રીતે ગુણી શકાય
છે, જેમકે ૨૩૪૬૫×૫૫ તો

$$૨૩૪૬૫ \times ૫૦ = ૧૧૭૩૨૫૦$$

$$+ ૧૧૭૩૨૫$$

$$\underline{\underline{1260575}}$$

આ ફાખલો ચાલુ પદ્ધતિને ગણી જુઓ, એટલે અને
રીત વચ્ચેનો તક્ષાવત સમજશો.

$$૨૩૪૬૫$$

$$\times ૫૫$$

$$\underline{\underline{117325}}$$

$$\underline{\underline{117325 \times}}$$

$$\underline{\underline{1260575}}$$

આમાં આંકડાની પાંચ હાર્દિક માંડવી પડી છે, ત્યારે
ઉપરની રીતમાં ત્રણ હાર્દિકી જ કામ પત્યું છે.

૮-પાંચીશ વડે ગુણવાની રીત

$૨૫ + ૧૦ = ૩૫$ અને છે. આ વસ્તુ ધ્યાનમાં રાખીને
કોઈપણ સંખ્યાને ઉપ વડે ગુણવાની દૂકી રીત શોધી
કાઢવામાં આવી છે. તેમાં ત્રણ પગથિયાં માડવાનાં હોય છે.
મૂળ રકમને ૨પથી ગુણુતાં જે સંખ્યા આવે, તે પ્રથમ
પગથિયે માંડવી. તે રકમને ૧૦થી ગુણુતાં જે સંખ્યા આવે,

તે ખીલ પગથિયે માંડવી અને તે ણનેનો સરવાળો કરતાં
જે રકમ આવે, તે ગીજ પગથિયે માંડવી. આ સરવાળો
એ જ તેનો જવાબ છે.

દાખલા તરીકે ૪૮ને ઉપથી શુણુવાના છે, તો તેનાં
પગથિયાં આ રીતે મંડાશે :

$$\begin{array}{r} 48 \times 25 = 1200 \\ 48 \times 10 = \underline{480} \\ = 1680 \end{array}$$

પરંતુ આટલો વિસ્તાર સમજવા માટે કચેરી છે. મૌખિક
ગણુતરીમાં તો માત્ર આટલું જ કરવામાં આવે છે કે
 $48 \times 25 = 1200 + 480 = 1680$.

૨૫ એ ૧૦૦નો ચોયો. ભાગ છે, એટલે ‘અહતાલીશ
પા બાર’ એ રીતે ૧૨૦૦ની સંખ્યા લાવી શકાય છે અને
દરથી શુણુવામાં તો કંઈ સુશ્કેલી છે જ નહિ. મૂળ રકમ
પર માત્ર શૂન્ય ચાંપવાનું છે. આ રીતે ૧૨૦૦ અને
૪૮૦ની સંખ્યા પ્રાપ્ત થયા પછી તેનો સરવાળો ૧૬૮૦
આંખના પ્લકારામાં થઈ જાય છે.

ને ૮૨ને ઉપથી શુણુવા હોય તો ત્યાં આટલું જ
કરવાની જરૂર છે. $82 \times 25 = 2050 + 820 = 2870$.
ને અંક ચાહ હોય તો ‘અહીં’ ‘ખ્યાલી પા સાડીલીશ’ એ
રીતે ૨૦૫૦નો અંક માંડી શકાશે, અન્યથા ૮૨ના ૮૨૦૦
અનાવી તેને ‘ચાર’ વડે સાગતાં આ રકમ લાવી શકાશે.

આ રીતે અહીં કેટલાક દાખલાઓ ગણી ભતાવ્યા છે,
તેનું અરાખર નિરીક્ષણ કરો :

$$૨૭૩ \times ૩૫$$

$$૨૭૩ \times ૨૫ = ૬૮૨૫$$

$$૨૭૩ \times ૧૦ = \underline{૨૭૩૦}$$

૬૪૫૫

$$૩૨૬ \times ૩૫$$

$$૩૨૬ \times ૨૫ = ૮૨૨૫$$

$$૩૨૬ \times ૧૦ = \underline{૩૨૬૦}$$

૧૧૫૧૫

$$૪૦૩૬ \times ૩૫$$

$$૪૦૩૬ \times ૨૫ = ૧૦૦૬૦૦$$

$$૪૦૩૬ \times ૧૦ = \underline{૪૦૩૬૦}$$

૧૪૧૨૬૦

$$૫૨૬૦ \times ૩૫$$

$$૫૨૬૦ \times ૨૫ = ૧૩૨૨૫૦$$

$$૫૨૬૦ \times ૧૦ = \underline{૫૨૬૦૦}$$

૧૮૫૧૫૦

$$૬૨૬૩૨ \times ૩૫$$

$$૬૨૬૩૨ \times ૨૫ = ૧૫૭૩૩૦૦$$

$$૬૨૬૩૨ \times ૧૦ = \underline{૬૨૬૩૨૦}$$

૨૨૦૨૬૨૦

આથું પદ્ધતિ કરતાં આમાં કેટલી સરળતા છે, તે
પ્રથમ વૃદ્ધિએ જ સમન્ય અનું છે.

૯-નવાણું આદિ વડે ગુણવાની રીત

૧૦૦ - ૧ = ૯૯, એટલે કોઈપણ સંખ્યાને ૧૦૦ વડે
ગુણી તેમાંથી મૂળ રકમ બાદ કરીએ તો તેનું પરિણામ તે

સંઘાને ૮૮ વડે ગુણ્યા ભરાયર આવે. આ રીતે ૧૪૭ને ૮૮થી ગુણ્યા હોય તો $૧૪૭ \times ૧૦૦ = ૧૪૭૦૦ - ૧૪૭$ અવે. હિસાખ માંડવો જેઈએ. તેનું પરિણામ આવશે ૧૪૫૫૩. આ જ રીતે ૨૫૬ને ૮૮થી ગુણ્યા હોય તો $૨૫૬ \times ૧૦૦ = ૨૫૬૦૦ - ૨૫૬ = ૨૫૩૪૪$ જવાખ આવશે. જો આ અંને ગુણુકારો ચાહું પદ્ધતિએ કરવા હોય, તો નીચે મુજબ થશે :

૧૪૭	૨૫૬
\times ૮૮	\times ૮૮
—————	—————
૧૩૨૩	૨૩૦૪
૧૩૨૩ \times	૨૩૦૪ \times
—————	—————
૧૪૫૫૩	૨૫૩૪૪

શું આ પદ્ધતિ કરતાં ઉપરની રીત વધારે દ્રોંકી અને વધારે સહેલી નથી ?

જે સિદ્ધાતનો ૮૮ ના ગુણુકારમાં ઉપયોગ કર્યો છે, તે જ સિદ્ધાતનો ઉપયોગ ૮૮ તથા ૮૭ ના ગુણુકારમા કરવાનો. તેમા ભાત્ર આંડનો ઝેર રાખવો, એટલું જ.

$૧૦૦ - ૨ = ૯૮$, એટલે કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦૦ વડે ગુણી તેમાંથી મૂળ રકમના ભરમણા બાદ કરીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ રકમને ૮૮ વડે ગુણ્યા ભરાયર આવે. આ રીતે ૩૬ ને ૮૮ થી ગુણ્યા હોય તો $૩૬ \times ૧૦૦ =$

૩૬૦૦ - ૭૨ (મૂળ રકમના અમણુ) = ૩૫૨૮ જવાખ આવે. અથવા ૩૪૬ ને ૮૮ થી ગુણુવા હોય તો ૩૪૬ × ૧૦૦ = ૩૪૬૦૦ - ૬૬૨ (મૂળ રકમના અમણુ) = ૩૩૯૩૮ જવાખ પ્રાપ્ત થાય.

૧૦૦ - ૩ = ૯૭ એટલે કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૦૦ વડે ગુણી તેમાંથી મૂળ રકમના અણુ ગણું બાદ કરીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ રકમને ૯૭ વડે ગુણ્યા બચાખર આવે. આ રીતે ૨૩ ને ૮૭ થી ગુણુવા હોય તો ૨૩ × ૧૦૦ = ૨૩૦૦ - ૬૬ (મૂળ રકમના અણુ ગણું) = ૨૨૩૧ જવાખ આવે અથવા ૭૬ ને ૮૭ થી ગુણુવા હોય તો ૭૬ × ૧૦૦ = ૭૬૦૦ - ૨૨૮ (મૂળ રકમના અણુ ગણું) = ૭૩૭૨ જવાખ આવે.

૧૦-એક સો એક આદિ વડે ગુણુવાની રીત

૧૦૦ ને કેન્દ્રમાં રાખીને ૬૬, ૬૮ તથા ૯૭ ના ગુણુકાર કર્યા, તેમ ૧૦૦ ને કેન્દ્રમાં રાખીને ૧૦૧, ૧૦૨ તથા ૧૦૩ ના ગુણુકાર થઈ શકે છે. તેમાં તક્ષાવત માત્ર એથા અને વતાનો છે. નેમકે—

$$100 - 1 = 99 \quad 100 + 1 = 101$$

$$100 - 2 = 98 \quad 100 + 2 = 102$$

$$100 - 3 = 97 \quad 100 + 3 = 103$$

એટલે મૂળ રકમને ૧૦૦ વડે ગુણ્યા પછી નેવી જરૂર હોય તે પ્રમાણે મૂળ રકમ, અથવા તેનાથી અમણું

અથવા તેનાથી પણ ગણું જાય છેમેરી લેવા. આ રીતે ૫૮ ને ૧૦૧ થી શુણુવાના હોય તો $58 \times 100 = 5800 + 58 = 5858$ એમ જવાબ લાવવાનો; અથવા ૭૬ ને ૧૦૨ થી શુણુવાના હોય તો $76 \times 100 = 7600 + 142 = 7742$ એમ જવાબ લાવવાનો. અને ૪૪ તે ૧૦૩ થી શુણુવાના હોય તો $44 \times 100 = 4400 + 132 = 4532$ એમ જવાબ લાવવાનો.

વિશેપમાં ૧૦૦૦ ને ડેન્ડ્રમાં રાખીને ૮૮૮, ૮૮૮, ૮૮૭, ૧૦૦૧, ૧૦૦૨ તથા ૧૦૦૩ ના શુણુકારો પણ આ જ રીતે કરી શકાય હાખલા તરીકે ૨૩ ને ૮૮૭ થી શુણુવા હોય તો $23 \times 1000 - 23000 - 66 = 22934$ આ પ્રમાણે જવાબ લાવી શકાય; અને તે જ રકમને ૧૦૩ થી શુણુવી હોય તો $23 \times 1000 = 23000 + 66 = 23066$ આ પ્રમાણે જવાબ લાવી શકાય.

૧૧-અઢાર, સત્તાવીશ, છત્રીશ આદિ વડે શુણુવાની રીત

નવ વડે શુણુવાની રીત અગિયારમા પ્રકરણમા આપેલી છે. હવે તેના સંખ્યવાળી ૧૮, ૨૭, ઉદ્ આહિ રકમો વડે શુણુકાર કરવો હોય તો દૂંકી અને સહેલી રીતે થઈ શકે છે. તે માટે અહીં નવના સંખ્યવાળી નીચેની રકમો લઈશું:

$$6 \times 2 = 18$$

$$6 \times 3 = 27$$

$$6 \times 4 = 36$$

$$6 \times 5 = 45$$

$$6 \times 6 = 48$$

$$6 \times 7 = 63$$

$$6 \times 8 = 72$$

$$6 \times 9 = 81$$

આ રકમોમાં ને વિશેષતા છે, તે જાણી લેવાથી આપણું કામ સરળ અની જશો.

$$18 \text{ એટલે } 20 - 2$$

$$27 \text{ એટલે } 30 - 3$$

$$36 \text{ એટલે } 40 - 4$$

$$45 \text{ એટલે } 50 - 5$$

$$54 \text{ એટલે } 60 - 6$$

$$63 \text{ એટલે } 70 - 7$$

$$72 \text{ એટલે } 80 - 8$$

$$81 \text{ એટલે } 60 - 6$$

આ રકમોની રચના જેતાં એવો નિયમ ખાંધી શકાય કે કોઈ પણ સંખ્યાને 20 થી ગુણી તેમાંથી તેનો દશમો લાગ ખાદ કરીએ તો એનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને 18 થી ગુણયા ખરાખર આવે અને 30 થી ગુણી તેમાંથી તેનો દશમો લાગ ખાદ કરીએ તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને 27 થી ગુણયા ખરાખર આવે. આ રીતે કોઈ પણ સંખ્યાને 40, 50, 60, 70, 80 કે 60 વડે ગુણિને તેમાંથી

તેનો દર્શામો લાગ ખાદ કરવામાં આવે તો તેનું પરિણામ મૂળ સંખ્યાને અનુકૂળે ૩૬, ૪૫, ૫૪, ૬૩, ૭૨ અને ૮૧ થી ગુણ્યા ખરાખર આવે.

દાખલા તરફે—

(૧) 24×18 તો	$24 \times 20 = 480$
	૦—
	દર્શામો લાગ ૪૮
	૪૩૨
(૨) 35×27 તો	$35 \times 30 = 1050$
	૦—
	દર્શામો લાગ ૧૦૫
	૬૪૫
(૩) 42×36	$42 \times 40 = 2080$
	૦—
	દર્શામો લાગ ૨૦૮
	૧૮૭૨
(૪) 29×45 તો	$29 \times 50 = 1050$
	૦—
	દર્શામો લાગ ૧૦૫
	૬૪૫
(૫) 42×48 તો	$42 \times 60 = 2520$
	૦—
	દર્શામો લાગ ૨૫૨
	૨૨૬૮

ગુણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો

૧૧૧

$$(૬) ૩૬ \times ૬૩ \text{ તો } 36 \times 70 = 2730$$

૪ —

$$\begin{array}{r} \text{દશમો ભાગ} \\ 273 \end{array}$$

૨૪૫૭

$$(૭) ૧૭ \times ૭૨ \text{ તો } 17 \times 80 = 1360$$

૪ —

$$\begin{array}{r} \text{દશમો ભાગ} \\ 136 \end{array}$$

૧૨૨૪

$$(૮) ૪૬ \times ૮૧ \text{ તો } 46 \times 60 = 4490$$

૪ —

$$\begin{array}{r} \text{દશમો ભાગ} \\ 449 \end{array}$$

૩૬૬૯

હવે આ જ રીતે ૧૫૨ ને ૩૬ થી ગુણવા હોય તો
ગણુતરી આ રીતે કરવાની.

$$152 \times 40 = 6080$$

૪ —

$$\begin{array}{r} \text{દશમો ભાગ} \\ 608 \end{array}$$

૫૪૭૨

અથવા ૪૭૫ ને ૮૧ થી ગુણવા છે, તો,

$$475 \times 60 = 42750$$

૪ —

$$\begin{array}{r} \text{દશમો ભાગ} \\ 4275 \end{array}$$

૩૮૪૭૫

આ રીતે એ ના સંખ્યાઓની સંખ્યા વડે કોઈ પણ
રૂકુમને ગુણવી હોય તો ટૂંકી અને સહેલી રીતે ગુણી શકાય
છે, પરંતુ તે માટે અવયાસની ખાસ જરૂર છે.

[૧૩]

ગુણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો

[ગુણ ત્રીજું]

૧-છેડે અરધાવાળી સંખ્યાએને ગુણવાની રીત.

એ તો કિંદ્ર હક્કીકત છે કે કોઈ પણ સંખ્યાને પૂર્ણાંકથી ગુણવી હોય તો સરલતાથી ગુણી શકાય છે અને તેના છેડે અરધા એટલે $\frac{1}{2}$ નું વળગણુ હોય, ત્યારે સુશકેલી પડે છે. દાખલા તરીકે ૩૪ ને ૪ થી ગુણવાનું કામ જેટલું સરલ છે, તેટલું ૪ $\frac{1}{2}$ વડે ગુણવાનું સરલ નથી. ત્યાં ૪ નો ગુણાકાર કર્યા પછી મૂળ સંખ્યાને $\frac{1}{2}$ વડે ગુણવી પડે છે. અને તેનું કે પરિણામ આવે તે ૪ ના ગુણાકારમાં ઉમેરલું પડે છે ત્યારે $7 \frac{3}{4} \times 4 \frac{1}{2}$ નો જવાબ તૈયાર થાય છે.

આવા પ્રસંગે એક સહેલી રીત અનુમાવી શકાય છે. ને કે આ રીત ભરવાડી હિસાણ કેવી છે, એટલે કે એક ખાલુની સંખ્યાને અરધી કરવી અને બીજી ખાલુની સંખ્યાને ખમણી કરવી. વધારે સ્પષ્ટ કહુંચે તો ગુણ્ય રકમને ખમણી

કરવી ગુણ્ય રકમ અમણી થતાં તેની છેઠેનું $\frac{1}{2}$ નું વળગણું ઉડી જાય છે. આ રીતે $34 \times 4\frac{1}{2}$ નો હિસાબ આ પ્રમાણે થાયાઃ

$$\underline{34} \times \underline{4\frac{1}{2}}$$

$$17 \times 6 = 102$$

34 નીચે ને આંક મૂક્યો છે, તે અરધો કરેલો છે અને $4\frac{1}{2}$ ની નીચે ને આંક મૂક્યો છે, તે અમણો કરેલો છે.

ખીન થોડા દાખલા આ રીતે ગણીએ, એટલે આ રીતની સરકતા વધારે રકુટ થશે.

$$\underline{24} \times \underline{2\frac{1}{2}}$$

$$12 \times 4 = 48$$

$$\underline{62} \times \underline{3\frac{1}{2}}$$

$$31 \times 7 = 217$$

$$\underline{76} \times \underline{4\frac{1}{2}}$$

$$38 \times 9 = 342$$

$$\underline{68} \times \underline{6\frac{1}{2}}$$

$$46 \times 9 = 414$$

આ રીતમાં ખરેખર સરકતા રહેલી છે, પણ એક વાતનું ધ્યાન રાખવાનું છે. કે ને ગુણ્ય રકમ એઢી હોય તો આ રીત અજમાવવાથી ખાસ ઝાયદો નથી, કારણ કે ગુણ્ય રકમના અરધા કરતાં તેના છેઠે $\frac{1}{2}$ નું વળગણું આવવાનું અને ‘રળિયા ગઢવી કર્યા ગયા’ તા કે ડેરના

ટેર' જેવો ઘાટ થવાનો. દાખલા તરીકે ૧૧૭ ને $\frac{4}{5}$ થી ગુણવા છે, તો આ રીત પ્રમાણે નીચે પ્રમાણે પહોં માંડવા પડશો :

$$\begin{array}{r} 117 \times \frac{4}{5} \\ \hline 88\frac{2}{5} \times 8 \end{array}$$

અહીં ૧૧૭ ને $\frac{4}{5}$ થી ગુણવામાં કે કઠિનાઈ રહેલી છે, તે પટ્ટું ને ૮ વડે ગુણવામાં રહેલી છે, એટલે કે તેનો ઉકેલ થતો નથી, તેથી ગુણ્ય રકમ બેકી હોય ત્યાં જ આ રીત અજમાવવી ચોણ્ય છે.

૨-અવયવો વડે ગુણવાની રીત

ધારો કે તમારે કોઈ સંખ્યાને ૨૪, ૩૨, ૫૬, ૬૪ કે ૧૨૧ વડે જડપથી ગુણવી છે, તો શું પ્રથમ એક આંકડાથી અને પછી બીજા આંકડાથી ગુણ્ય તેનો સરવાળો કરશો? એ રીત દૂકી નથી, એટલે કે તેનાથી તમે જડપી ગુણુકાર કરી શકશો નહિ. જો તેને અવયવો વડે ગુણ્યો તો જ તેમાં જડપ આવી શકશો.

અવયવનો સામાન્ય અર્થ અંગ છે, પરંતુ અહીં સંખ્યાના જે સાગોને ગુણુતાં પરિણામ ભૂળ સંખ્યા જેટલું આવે, તેને અવયવ સમજવાના છે. આ વ્યાપ્યા અનુસાર તમે ૨૪ ના ૮ અને ૩ એવા બે અવયવો પાડી શકો, કારણ કે $8 \times 3 = 24$ છે. અથવા તેના ૬ અને ૪ એવા બે અવયવો પાડી શકો, કારણ કે $6 \times 4 = 24$ છે. અથવા

તેના ૧૨ અને ૨ એવા એ અવયવો પાડી શકો, કારણ કે
 $12 \times 2 = 24$ છે. પરંતુ અહીં એટલું ૨૫૪ કરી દઈએ
 કે અવયવો અને ત્યાં સુધી એક આકડાના હોય તો સારું.
 તેનાથી ગુણાકારમાં સરલતા રહે છે. એ આંકડાના અવયવમાં
 તેવી સરલતા રહેતી નથી, એટલે તે પસંદ કરવા ચોણ્ય
 નથી. એના કરતાં ત્યાં $4 \times 3 \times 2$ એમ ત્રણ અવયવો
 પાડીએ તે દુચ્છિવા ચોણ્ય છે.

ધારો કે અહીં ૮૨૭ ને ૨૪ થી ગુણવા છે, તો
 આહું પદ્ધતિએ તેનો ગુણાકાર નીચે સુજાય થશે .

$$\begin{array}{r}
 827 \\
 \times 24 \\
 \hline
 3308 \\
 1654 \times \\
 \hline
 16848
 \end{array}$$

હવે આજ રકમને અવયવથી ગુણીએ :

(૧)	(૨)	(૩)	(૪)
૮૨૭	૮૨૭	૮૨૭	૮૨૭
$\times 8$	$\times 6$	$\times 12$	$\times 4$
૬૬૧૬	૪૬૬૨	૧૬૫૪	૩૩૦૮
$\times 3$	$\times 4$	$827 \times$	$\times 3$
૧૬૮૪૮	૧૬૮૪૮	૮૮૨૪	૮૮૨૪
$\therefore - \frac{1}{\underline{\underline{16848}}}$		$\times 2$	$\times 2$
		૧૬૮૪૮	૧૬૮૪૮

ચાલુ પદ્ધતિના ગુણુંકારમાં એ વાર ગુણુંકાર કરીને સરવાળો કરવો પડે છે. ત્યારે આ પદ્ધતિમાં માત્ર એ વાર ૭ ગુણુંકાર કરવો પડે છે. પરંતુ 12×2 ના અવયવમાં તેમ અનતું નથી, એટલે તે પસંદ કરવા યોગ્ય નથી. $4 \times 3 \times 2$ ના અવયવોમાં ગુણુંકાર ગ્રણુ વાર કરવો પડે છે, પણ તેમાં ખૂણ જ સરલતા છે, એટલે અડપ આવી શકે છે.

૩૨ ના સહૃથી વધારે અનુકૂળ અવયવો C અને 4 છે $C \times 4 = 32$. ૫૬ ના C અને $7 : C \times 7 = 56$. ૬૪ ના C અને $C : C \times C = 64$. અને ૧૨૧ ના ૧૧ અને $11 : 11 \times 11 = 121$. એટલે ઉર વડે ગુણુંકાર કરવો હોય તો ત્યાં તેના અવયવો C અને ૪ વાપરી શકે. ૫૬ વડે ગુણુંકાર કરવો હોય તો ત્યાં તેના અવયવો C અને ૭ વાપરી શકે. અન્ય સંખ્યાઓમાં પણ આ પ્રમાણે જ સમજી લેબું. થોડા દાખલા આ રીતે ગણુંભાત બુઝો, એટલે તેમાં અરાખર ફ્રાવટ આવી જશો.

૩-વિશિષ્ટ અંકરચનાવાળી સંખ્યાઓને ગુણવાની રીત

૨૪, ૩૬, ૪૮ વગેરે સંખ્યાઓમાં લે વિશિષ્ટતા રહેલી છે, તે તમારા ધ્યાનમાં આવે છે ખરી? ૨ કરતાં ૪ નો આંક ખમણો છે, તુ કરતાં ૬ નો આંક ખમણો છે અને ૪ કરતાં C નો આંક ખમણો છે. આપણે આ વિશિષ્ટતા લક્ષ્યમાં રાખીને તેનો ગુણુંકારમાં ઉપયોગ કરીએ

તો શ્રમ તથા સમય અચાંખી શકીએ. દાખલા તરીકે ૧૫
ને ૨૪ થી ગુણવાના છે, તો ત્યાં ચાલુ પડેતિ ન અજમાવતા
આઠલું જ કરવાનું કે-

$$\begin{array}{rcl} 15 \times 2 & = & 30 \\ 15 \times 4 & = & 60 \\ \hline & & 360 \end{array}$$

અથવા ઉંદ્ચથી ગુણવાના છે, તો-

$$\begin{array}{rcl} 15 \times 3 & = & 45 \\ 15 \times 6 & = & 90 \\ \hline & & 480 \end{array}$$

અથવા ૪૮ થી ગુણવાના છે, તો-

$$\begin{array}{rcl} 15 \times 8 & = & 60 \\ 15 \times 12 & = & 120 \end{array}$$

અહીં પ્રથમ દર્શકની સુધ્યા વડે ગુણુકાર કરવાનો
છે અને બીજી લીંટીમાં તેનાથી અમણી સંખ્યા મૂકવાની
છે પછી તે અનેનો સરવાળો કરેતા જવાણ આવી જાય છે.
શું આ રીત આપણા શ્રમ અને અમયનો અંચાવ કરનારી નથી?

૫૧૦, ૬૧૨, ૭૧૪, ૮૧૬, ૧૨૨૪, ૧૪૨૮, ૧૮૩૬
વગેરે આ પ્રકારની જ સંખ્યાઓ છે. તેના વડે કોઈ પણ
રકમને ગુણવી હોય તો ઉપર અતાવ્યા સુજખ સહેલાંધ્યી
ગુણી શકાય છે. દાખલા તરીકે ૩૮૪ ને ૬૧૨ વડે ગુણવા
છે, તો ત્યાં આઠલું જ કરવાનું કે-

$$\begin{array}{rcl}
 384 \times 6 & = & 2304 \\
 384 \times 12 & = & 4608 \\
 \hline
 & & 234008
 \end{array}$$

અહીં પ્રથમ સોની સંખ્યા વડે ગુણુકાર કરવાનો છે અને હીજી પંદ્રિતિમાં તેનાથી અમણી સંખ્યા મૂકી હેવાની છે. ચાલુ પદ્ધતિએ આ ગુણુકાર કરી જુદો, એટલે આ રીતની સરળતાનો વધુ સ્પષ્ટ ખ્યાલ આવશે.

$$\begin{array}{r}
 384 \\
 \times 12 \\
 \hline
 768 \\
 384 \times \\
 2304 \times \\
 \hline
 234008
 \end{array}$$

અહીં '૩૮૪' ને '૧૮૩૬' થી ગુણુવા હોય તો પણ આઠલું '૪' કરવાનું કે-

$$\begin{array}{r}
 384 \times 18 = 6692 \\
 384 \times 36 = \underline{13824} \\
 \hline
 704024
 \end{array}$$

ને અઠારના ગાડિયા આવડતા હોય તો '૩૮૪' ને '૧૮' વડે ગુણુવામાં કઈ સુશ્કેલી નથી. તેનો સીધો ગુણુકાર મૂકી શકો છો, અન્યથા કાગળ-પેનસીલનો ઉપયોગ કરીને આ પરિણામ નોંધો શકો છો. નીચેની રકમમાં તો તેના

ખમણું જ કરવાના છે, એટલે તેમાં કંઈ સુશકેલી નથી
ચાલુ પદ્ધતિએ આ ગુણુકાર કરવો હોય તો ચાર વાર
ગુણુકાર કરવો પડે, તેનો સરવાળો કરવો પડે અને તેમાં
ખૂબ સાવધાની રાખવી પડે જેમકે-

358

x 9<35

२३०४

११५२ x

३०७२ x

368 x

୭୦୫୦୨୪

૫૧૫, ૬૨૪ અને ૧૧૫૫ની સંખ્યાઓ પણ વિશિષ્ટ અંકુરચનાવાળી છે, કારણું કે તેના એ ભાગ કરીએ તો પ્રથમ ભાગ કરતાં ખીલે ભાગ અનુષ્ઠાનિક ગણો, ચાર ગણો તથા પાચ ગણો છે. આ વિશિષ્ટતાનો ગુણું કારમાં જડુર ઉપયોગ થઈ શકે જેમ કે ૪૫૨ ને આ સંખ્યાઓ વડે ગુણું વાના છે, તો ત્યાં આટલું 'જ કરવાનું' કે-

$$842 \times 5 = 2260$$

$$452 \times 94 = \frac{41780}{232780} \quad (\text{ઉપરની સંખ્યા કરતાં} \\ \text{ત્રણું ગણ્ણી})$$

અહીં પ્રથમ સોની સંખ્યા વડે ગુણુકાર કર્યો અને
ખીલ લીંટીમાં તેનાથી ત્રણુ ગણી સંખ્યા મૂકી, જે
વાનું કામ તદ્વન સહેલું છે.

$$૪૫૨ \times ૬ = ૨૭૧૨$$

$$૪૫૨ \times ૨૪ = ૧૦૮૪૮$$

(ઉપરની સંખ્યા
કરતાં ચાર ગણી)

$$\hline$$

$$૨૮૨૦૪૮$$

$$૪૫૨ \times ૧૧ = ૪૯૭૨$$

$$૪૫૨ \times ૫૫ = ૨૪૮૬૦$$

(ઉપરની સંખ્યા
કરતાં પાંચ ગણી)

$$\hline$$

$$૫૨૨૦૬૦$$

આ જવાખોની યથાર્થતા ખ્યાલમાં આવે તે માટે આ દાખલાએ ચાલુ પદ્ધતિએ પણ ગણી ખતાવ્યા છે :

૪૫૨	૪૫૨	૪૫૨
\times ૫૧૫	\times ૬૨૪	\times ૧૧૫૫
૨૨૬૦	૧૮૦૮	૨૨૬૦
૪૫૨ \times	૬૦૪ \times	૨૨૬૦ \times
૨૨૬૦ \times	૨૭૧૨ \times	૪૫૨ \times
\hline		
૨૩૨૭૮૦	૨૮૨૦૪૮	૫૨૨૦૬૦
\hline		

૧૦૫, ૧૨૬, ૧૪૭, ૧૬૮ પણ વિશિષ્ટ અંકરચના-વાળી સંખ્યાએ છે. તેના એ લાગ કરીએ તો પ્રથમ લાગ કરતાં બીજે લાગ અરધો છે, એટલે તેના શુણુકારમાં આ વિશિષ્ટતાનો ઉપયોગ કરવાનો. દાખલા તરીકે ૨૧૨ ને ૧૦૫ વડે શુણુવા છે, તો લ્યાં આ રીતે પદ માંડવાનાં :

ગુણ્ણાકારની ટૂંકી અને સહેલી રીતો

૧૨૧

$$212 \times 10 = 2120$$

$$\begin{array}{r} 212 \times 4 = \\ 212 \\ \hline 848 \end{array} \quad (ઉપરની સંખ્યા કરતાં અરધી)$$

અથવા ૧૨૬ વડે ગુણવા છે, તો—

$$212 \times 12 = 2544$$

$$\begin{array}{r} 212 \times 6 = \\ 212 \\ \hline 1272 \end{array} \quad (ઉપરની સંખ્યા કરતાં અરધી)$$

$$26712$$

અન્ય ગુણ્ણાકારોમાં પણ આ રીતે જ સમજ લેબું.

૪-એકમનો સરવાળો ૧૦ થતો હોય અને દશકો કે સો સરખા જ હોય તેવી બે સંખ્યાને ગુણવાની રીત.

ધારો કે ૩૪ ને ૩૬થી ગુણવા છે, તો અહીં એકમનો સરવાળો $4 + 6 = 10$ થાય છે અને બને દશકો સમાન છે. તો તેનો ગુણ્ણાકાર નીચે પ્રમાણે સહેલાઈથી થઈ શકશે :—

$$3 \times 4 = 12 \quad એ મીંડા ચડાવતા 1200$$

$$\begin{array}{r} 3 \times 6 = (એ એકમનો ગુણ્ણાકાર) \\ \hline 18 \end{array} \quad 24$$

$$1224$$

દશક કે સોાની સંખ્યા સમાન હોય ત્યાં તેનાથી ૧ વધારાવાળી અંખયાથી તેનો ગુણાકાર કરવો અને તેના પર છે મીંડાં ચડાવવાં. દશક ને દશકથી ગુણીએ તો સો જ આવે ને ? પછી એકમને એકમથી ગુણુતાં કે સંખ્યા આવે તે પહેલી રકમની નીચે લખવી અને તે બંનેનો સરવાળો કરવો, એટલે જવાણ આવી નથી.

આ રીતે અહીં $3 \times 4 = 12$ કર્યા અને તેના પર છે શૂન્ય ચડાવી 1200 અનાંયા. પછી એકમને એકમથી ગુણુતા $4 \times 6 = 24$ આંયા, તે 1200 ની નીચે લખયા. પછી તેનો સરવાળો કર્યો, એટલે 1224 જવાણ આંયો.

હવે ચાહું પદ્ધતિએ આ ગુણાકાર કરી જુઓ, એટલે આ જવાણની યથાર્થતા સમજશો :

$$\begin{array}{r}
 34 \\
 \times 36 \\
 \hline
 204 \\
 102 \times \\
 \hline
 1224
 \end{array}$$

અહીં નવી રીતે ધીન પણ દાખલા ગણ્યા છે, તેનું નિરીક્ષણ કરો, એટલે તમારું કામ પાકું થશો.

$$49 \times 46$$

$$\begin{array}{r}
 4 \times 6 = 20 \times 100 = 2000 \\
 1 \times 6 = \underline{\hspace{2cm}} \\
 \hline
 2006
 \end{array}$$

ગુણાકારની ટુંકી અને સહેલી રીતો

૬૨૩.

$$૮૩ \times ૮૭$$

$$૮ \times ૯ = ૭૨ \times ૧૦૦ = ૭૨૦૦$$

$$૩ \times ૭ = \underline{\hspace{2cm}} ૨૧$$

$$\underline{\hspace{2cm}} ૭૨૨૧$$

$$૧૧૨ \times ૧૧૮$$

$$૧૧ \times ૧૨ = ૧૩૨ \times ૧૦૦ = ૧૩૨૦૦$$

$$૨ \times ૮ = \underline{\hspace{2cm}} ૧૬$$

$$\underline{\hspace{2cm}} ૧૩૨૧૬$$

વિશેષ મહાવરા માટે તમે નીચેના ગુણાકાર જાતે કરી જાઓ :

$$૭૩ \times ૭૭$$

$$૫૭ \times ૫૩$$

$$૬૨ \times ૬૮$$

$$૭૪ \times ૭૬$$

$$૧૨૨ \times ૧૨૮$$

૫

[૧૪]

ખડુ મોટા ગુણુકારો કરવાની સહેલી રીત

ધારો કે ૬૮૭૨૩૫૪૦૧૮ ને ૭૫૮૨૩૪ વડે ગુણુવા છે, તો તમે આવો શુણુકાર કરવાની હામ લીધો ખરા ? અને લીધો તો તેમાં એક પણ ભૂલ નહિ રહેવાની ખાતરી આપી શક્શો ખરા ? અમે માનીએ થીએ કે જેંકે નેવું માણુસો તે માટે તૈયાર નહિ થાય અને કઢાય તૈયાર થશે તો પણ બિલકુલ સ્વસ્થ ચિંતે આ શુણુકાર ગણીને એક પણ ભૂલ વિનાનો જવાબ રજૂ કરવાની હિંમત કર્શે નહિ. પરંતુ આવા શુણુકારો વધારે સહેલી રીતે ગણી શકાય છે અને તેમાં ભૂલ થવાનો સંસાર નથી.

તે અગે અહીં એક ચિત્ર આપ્યું છે, તેના પર અરાધર ધ્યાન આપો. આ ચિત્રના મથાળે કે રકમ લખેલી છે તે શુણ્ય છે, અર્થાત્ તેને શુણુવાની છે અને ડાખી ખાજુઓ બિલી રકમ લખી છે તે શુણુક છે, અર્થાત્ તેનાથી ઉપરની રકમને શુણુવાની છે.

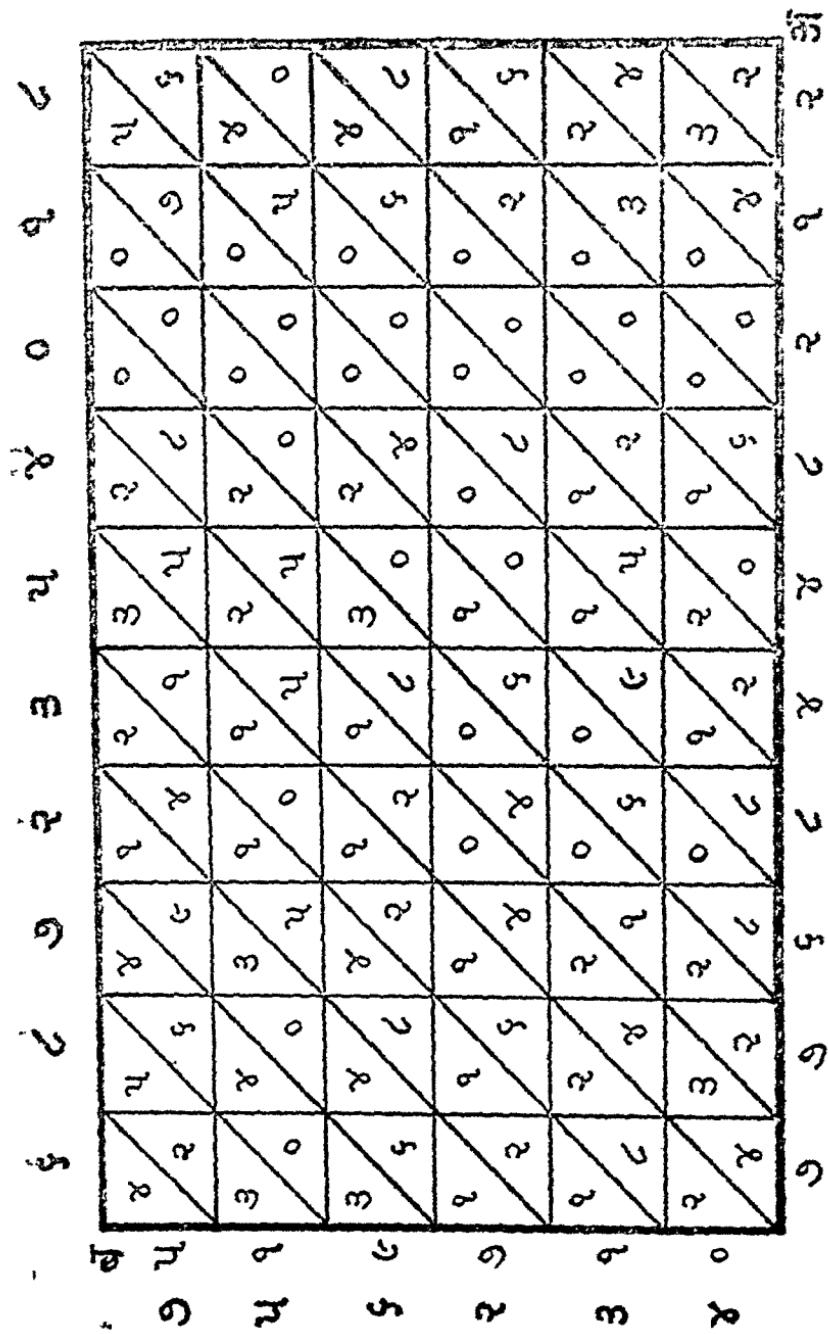
અહીં દશ આંકડાની રકમને ગુણવાની છે, એટલે ઉભા ખાનાં ૧૦ રાખેલાં છે અને છ આંકડાની રકમ વડે ગુણવાનું છે એટલે આડ ખાનાં ૬ રાખેલાં છે. પછી તે દરેક ખાનામાં એક કણ્ણુરેખા દોરીને તેના એ લાગો કરવામાં આવ્યા છે. આ રીતે તેમાં ૬૦ ચોરસ અને ૧૨૦ અડધિયાં ગોડવાચેલાં છે. અહીં શુણુકના દરેક આંકડા વડે ગુણ્ણના દરેક આંકડાને શુણેલા છે અને તેનો લે જવાખ આવ્યો, તે અનુકૂમે દરેક ચોરસમાં લખેલો છે. તેમાં દશકનો આંકડો ઉપરના અડધિયામાં ભરેલો છે અને એકમનો આંકડો નીચેના અડધિયામાં ભરેલો છે જ્યાં જવાખ માત્ર એક અંકનો આવેલો છે, ત્યાં ઉપર ૦ મૂકીને તે અક નીચેના અડધિયામાં મૂકેલો છે.

પછી અ થી શરૂ કરીને દરેક ખાનાનો ગ્રાસો સરવાળો કરેલો છે. તે સરવાળાની ચાલુ રીતે જ કરેલો છે, એટલે એકમને જવાખમાં લખેલ છે અને વૃદ્ધિને પછીની હારમાં ઉમેરેલ છે.

આ રીતે સરવાળો કરતાં લે આંક આવ્યા તે દરેક ચોરસની નીચે તથા ખાનુમાં લખેલા છે.

ત્યાર ખાદ વ થી શરૂ કરીને અ સુધીના અંતેને કુમશ: લખ્યા છે, તે એનો જવાખ છે.

લે ખરાખર સમજ ન પડે તો એ-ત્રણ વાર આનુઅધ્યયન કરો, એટલે વસ્તુ તદ્દન સ્પષ્ટ થઈ જશો..

આ જ હાખલો ચાલુ પદ્ધતિએ પણ ગણી અતાવ્યો છે, તેની આ પદ્ધતિ સાથે સરળામણી કરો, એટલે આમા કે સરલતા અને ભૂલને ટાળવાની ગોઠવણું છે, તે તમારા લક્ષ્યમાં આવી જશો.

૬૮૭૨૩૫૪૦૧૮

૫૭૫૬૨૩૪

૨૭૪૮૬૪૧૬૦૭૨

૨૦૬૧૭૦૬૨૦૫૪૪

૧૩૭૪૪૭૦૮૦૩૬૫૫

૪૧૨૩૪૧૨૪૧૦૮૫૫૫

૩૪૩૬૧૭૭૦૦૬૦૫૫૫૫

૪૮૧૦૬૪૭૮૧૨૬૫૫૫૫૫

૫૧૬૭૧૦૭૭૬૮૪૪૮૨૧૨

નાના ગુણાકારો પણ આ રીતે કરી શકાય કેમકે ૩૨૪ ને ૬૫ વડે ગુણવા છે, તો

	૩	૨	૪
૫	૧	૧	૨
૨	૮	૨	૪
૫	૧	૧	૨
૧	૮	૦	૦
૦	૦	૫	૫

૨૧૦૬૦ જવાબ

પરંતુ નાના શુણુકારે જાટે ચાલુ પદ્ધતિ અનુકૂળ હોવાથી ભોટા શુણુકારેમાં જ આ રીત વખતાય છે અને તે સહેલી પડે છે.

[૧૫]

ગુણાકાર અંગે વિશેષ

ગુણાકાર અંગે જે વિશેષ હુકીકત જાળવા જેવી છે, તે આ પ્રકરણમાં જણાવેલી છે.

૧-જવાખ એકી કે એકી ?

ગુણાકારનો જવાખ એકીમાં આવશે કે એકીમાં ? તે ગુણથી અને ગુણની સંખ્યા પરથી જાણી શકાય છે.

(૧) જે ગુણથી સંખ્યા એકી હોય અને ગુણક સંખ્યા પણ એકી હોય તો તેનો જવાખ એકીમાં જ આવે. જેમકે—
 $7 \times 5 = 35$. $13 \times 6 = 91$. $135 \times 9 = 1485$.

(૨) જે ગુણથી સંખ્યા એકી હોય અને ગુણક સંખ્યા એકી હોય તો તેનો જવાખ એકીમાં જ આવે. જેમકે—
 $6 \times 4 = 24$. $14 \times 8 = 112$. $367 \times 12 = 4404$.

(૩) જે ગુણથી સંખ્યા એકી હોય અને ગુણક સંખ્યા એકી હોય તો પણ તેનો જવાખ એકીમાં જ આવે. જેમકે—
 $18 \times 7 = 126$. $24 \times 6 = 216$. $118 \times 15 = 1770$.

(૪) ને ગુણ્ય સુખ્યા એકી હોય અને ગુણુક સુખ્યા પણ એકી હોય તો તેનો જવાણ પણ એકીમાંજ આવે. કેમકે—
 $14 \times 6 = 84.$ $32 \times 4 = 128.$ $200 \times 12 = 2400.$

૨-ગુણ્ય અને ગુણુકના પરિવર્તનથી જવાખમાં ફરક પડે નહિ.

ને ગુણ્ય સુખ્યાને ગુણુકના સ્થાને લગ્નીઓ અને ગુણુક સુખ્યાને ગુણ્યના સ્થાને લગ્નીઓ તો તેથી જવાખમાં કઈફરક પડતો નથી કેમકે $8 \times 7 = 56$ અને $7 \times 8 = 56.$ આ વસ્તુ અહીં એટલા માટે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે ધણી વખત ગુણ્ય રકમ નાની હોય છે અને ગુણુક રકમ માટી હોય છે, ત્યારે તેમનું પરિવર્તન કરી લેવાથી ગુણુકાર કરવામાં વધારે અનુકૂળતા રહે છે. દાખલા તરીકે ઉને 1700 થી ગુણવા હોય તો તે ને ગુણ્યના સ્થાને મૂકીને 1700 ને ગુણુકના સ્થાને મૂકવા કરતાં 1700 ને ગુણ્યના સ્થાને મૂકીને ઉને ગુણુકના સ્થાને મૂકવાથી ગુણુકાર કરવાનું વધારે અનુકૂળ રહે. અહીં બંને દીતે અંકની સ્થાપના કરેલી છે.

૩	૧૭૦૦
\times ૧૭૦૦	\times ૩
<hr/>	<hr/>

હુચે બંનેનો ગુણુકાર કરી જુઓ, એટલે શેમાં વધારે અનુકૂળતા પડે છે, તે જણાઈ આવશે.

આમ છતાં કેટલીક વાર ગુણ્યની રકમ નાની હોય

અને ગુણુકની રકમ મોટી હોય તો તેમ જ રહેવા હેવામાં આવે છે, કારણ કે તેમાં ગુણુકાર કરવાની અનુક્રમતા હોય છે. દાખલા તરીકે ૧૮ ને ૨૫ વડે ગુણવાળા હોય તો ત્યાં ગુણ્ય-ગુણુકનું પરિવર્તન કરવાની જરૂર નહિ. એક તો થાં ને રકમ એ આંકડાની છે અને બીજું ‘અઠાર પા સાડા-ચાર’ એમ ગણી આહી સીધે. જવાણ ૪૫૦ મૂળી શકાય છે, તે 25×18 કરીએ તો મૂળી શકતો નથી. ત્યાં ચાલુ પદ્ધતિએ ગુણુકાર કરવો પડે અથવા $25 \times 20 = 500 - 50 = 450$ આ રીતે જવાણ લાવવો પડે.

મુખ્ય વાત એ છે કે જે જરૂર હોય તો ગુણ્યનું ગુણુક તરીકે અને ગુણુકનું ગુણ્ય તરીકે પરિવર્તન કરી શકાય છે. તે કરું જ જોઈએ, એવો સિદ્ધાંત નથી.

૩-વિભાગપદ્ધતિ

ગુણુકારની કિયાને સહેલી કે સરલ અનાવવા માટે ગુણુકના વિભાગો કરી નાખવા તેને વિભાગપદ્ધતિ (Break down method) કહે છે. દાખલા તરીકે ૩૬ ને ૧૭ થી ગુણવા હોય તો આ પદ્ધતિ અનુસાર નીચે પ્રમાણે ગુણી શકાય:

$$36 \times 10 = 360$$

$$36 \times 7 = \underline{252} \\ 612$$

$$10 + 7 = 17 \text{ થાય છે, એટલે આહી } 10 \text{ અને } 7$$

એવા એ વિલાગો પસંદ કરવામાં આવ્યા છે. જે ૨૫૭૪ ને
૪૧૬ થી ગુણવા હોય તો નીચે પ્રમાણે ગુણી શકાય :

$$\begin{array}{r}
 2574 \times 400 = 1026600 \\
 2574 \times 10 = 25740 \\
 2574 \times 6 = \underline{\underline{14844}} \\
 \hline
 1070784
 \end{array}$$

$400 + 10 + 6 = 416$ થાય છે, એટલે અહીં આ
પ્રમાણે ૩ વિલાગો પાડવામાં આવ્યા છે. આમાં દરેના
પાયાનો મુખ્ય ઉપયોગ હોવાથી તથા છેલ્લી રકમ માત્ર
એક ૪ અંકની હોવાથી ગુણુકારમાં ઘણી સરલતા રહે છે. આ
જ દાખલો ચાલુ પદ્ધતિએ કરવો હોય તો નીચે પ્રમાણે થાય :

$$\begin{array}{r}
 2574 \\
 \times 416 \\
 \hline
 14844 \\
 2574 \times \\
 \hline
 10266 \times \\
 \hline
 1070784
 \end{array}$$

હુએ તમે જ કહો કે આ એ રીતમાં કઈ રીત વધારે
સરલ છે ?

મૌખિક ગણના કે જેમાં એથી ત્રણ આંકડા વડે
ગુણુકાર કરવાનો હોય છે, તેમાં આ રીત વધારે સહેલી પડે
છે. દાખલા તરીકે ૨૭ ને ૩૬ વડે મૌખિક ગુણવા હોય

તો ત્યાં ચાલુ પદ્ધતિને આથ્રય લઈ શકાય નહિ. એ તો દ્રાવિડી પ્રાણુયામ કેવું કામ હની જાય પરંતુ અહીં $27 \times 30 = 810$ અને $27 \times 6 = 162$ એમ ગણી ૬૭૨ જવાખ તરત જ આપી શકાય. અથવા ૪૫ ને ૨૭ વડે મૌખિક ગુણવા હોય તો ચાલુ પદ્ધતિ ભારે પડે. ત્યાં $45 \times 20 = 600$ અને $45 \times 7 = 315 = 1215$ આ રીતે જવાખ આપવાનું વધારે સગવડલયું રહે.

૪-અનુકૂળતા પર ખાસ ધ્યાન આપો

ગુણુકાર કરવાની રીતો વાણી છે, પણ તેમાં અનુકૂળતા પર ખાસ ધ્યાન આપવાનું છે. જે રીત જ્યા વધારે અનુકૂળ લાગે, ત્યાં સેનો ઉપયોગ કરવો. દાખલા તરીકે ૪૧૭ ને ૧૫ વડે ગુણવા છે, તો જેને ચાલુ પદ્ધતિ અનુકૂળ આવી ગઈ હોય, તે નીચે પ્રમાણે ચીધો ગુણુકાર કરો :

$$(1) 417 \times 15 = 6255.$$

(2) અથવા તો તે માટે નીચે પ્રમાણે પહો માಡો :

$$\begin{array}{r} 417 \\ \times 15 \\ \hline 2085 \\ 417 \times \\ \hline 6255 \end{array}$$

(3) અથવા ૧૫ વડે ગુણવાની જે રીત ખતાવી છે, તે અનુકૂળ આવી ગઈ હોય તો આ પ્રમાણે ગણુના કરો :

$$\begin{array}{r}
 897 \times 10 = 8970 \\
 \text{તેના અરધા} \quad \underline{\hspace{2cm}}^{\hspace{0.5cm} 2084} \\
 \hline
 6284
 \end{array}$$

(૪) અથવા વિલાગપદ્ધતિથી ગુણવાનું ફાવી ગણું હોય તો આ પ્રમાણે પદો માડે :

$$\begin{array}{r}
 897 \times 10 = 8970 \\
 897 \times 4 = \underline{\hspace{2cm}}^{\hspace{0.5cm} 2084} \\
 \hline
 6284
 \end{array}$$

(૫) અથવા આંકથી ટેવાઈ ગયેલ હોય તો :

‘ચાર દોહં છ’ ગણીને ૬૦૦૦ ની સંખ્યા મૂડે અને ‘સત્તર દોહં સાડી પચીશ’ ગણીને ૨૫૫ ની સુખ્યા તેમાં ઉમેદે. આ રીતે જવાણ દર્શાવ આવે.

(૬) અથવા કોઈને અવયવ વડે ગુણવાનું વધારે પસંદ હોય તો આ પ્રમાણે ગુણે :

$$897 \times 3 = 1291 \times 5 = 6284.$$

(૭) અથવા અરધા=અમણુની રીત અજમાવતાં આનંદ થતો હોય તો આ પ્રમાણે આકડા માડે :

$$\begin{array}{r}
 \text{ગુણય ગુણુક} \\
 15 \times 897 \quad [\text{અહીં ગુણય-ગુણુકનું પરિવર્તન કર્યો છે.}] \\
 7 \times 897 \\
 3 \times 1668 \\
 1 \times 3336 \\
 \hline
 6284
 \end{array}$$

(૮) અથવા કેને ચોકડીની રીતનો આથડુ હોય તે
એનો જવાબ ગ્રીધો ભાંડે. કેમ કે—

૪૧૭

$$\begin{array}{r} \times 94 \\ \hline 6254 \end{array}$$

સાતમી તથા આઠમી રીતનું વિસ્તૃત વર્ણન ગણિત-
અમલકારના નવમા પ્રક્રણમા કરેલું છે. તે જિઝાસુએ અવસ્થય
લેઈ લેલું.

[૧૬]

ગુણાકારની ચક્કાસણી

લખેલું એક વાર વાંચી જવું લેઈએ અને ગણેલું એક વાર તપાસી જવું લેઈએ. તો જ તેમાં ઉતાવળ, દસ્તિદોષ, પરિશ્રમ કે માનસિક વ્યવધાન થવાનાં કારણે જે ભૂલ રહી ગઈ હોય તે નજરે પડે છે અને તે સુધારી શકાય છે. જેએ લખેલું વાંચી જવાની દરકાર કરતા નથી કે ગણેલું તપાસી જવાની તસ્વી લેતા નથી, તેએ એક પ્રકારનું સાહસ જેડે છે અને ડોઈ વાર લણતું જ નુકશાન ઉઠાવે છે.

‘મારી તો ભૂલ થાય જ નહિ’ એમ માનવું ખોટું છે. ઘણી વાર આપણે એક ચા ખીલ કારણે ભૂલ કરી એચીએ છીએ અને તેનો આપણુંને ખ્યાલ રહેતો નથી. પરંતુ તેને ફરી તપાસવાનું રાખીએ તો એ ભૂલ જરી આવે છે અને આપણે પોતે આશ્વય પામીએ છીએ કે આવી ભૂલ મારા હાવે શી રીતે થવા પામી ?

જેમ આપણે ડોઈ વાર ભૂલ કરીએ છીએ, તેમ

કારણ, શુમાસ્તા આદિ પણ ભૂલો કરે છે, તેથી જ હિસાં એની ચકાસણી કરવાની પદ્ધતિ રાખવી જોઈએ.

સરવાળાની ચકાસણી કેમ કરવી ? તે અમે પાંચમા પ્રકરણમાં વિસ્તારથી વર્ણું છે અને આઠળાંકિની ચકાસણી કેમ કરવી ? તેની સૂચનાઓ સાતમા પ્રકરણમાં આપી છે. હવે ગુણુકારની ચકાસણી કેમ કરવી ? તે આ પ્રકરણમાં દર્શાવીએ છીએ.

એક વાર એક મિત્રે ચકાસણી માટે નીચેનો ગુણુકાર અમારી સામે ધ્યોઃ :

૮૮૮૮૮૮૮૮૮૮ = ૭૬૦૧૨૩૪૪૮૦૬૮૭૬૫૪૪.

અહીં ૮ ની ઉપર ૨ ચડાવ્યા છે, તે વર્ગનો સંકેત છે. એનો અર્થું એ છે કે એ રૂકમને એ રૂકમે જ ગુણવાની છે, અર્થાતું ૮ આડાને ૮ આડાથી ગુણવાના છે આ ગુણુકાર જોઈને અમે એ સેકન્ડમાં જ કહું કે, ‘આમાં સૂલું છે.

તરત જ સામેથી પ્રક્ષ થયો કે ‘આ વસ્તુ તમે અંતઃસ્કુરણ્યાથી કહો છો કે ગણિતના આધારે કહો છો ?’ અમે કહું : ‘ગણિતના આધારે કહીએ છીએ.’

દૂરી સામેથી પ્રક્ષ થયો કે ‘એટલી વારમાં તમે ગણ્યું શું ? આ વાત ધ્યાનમાં હોસતી નથી?’

અમે કહું : ‘આ દાખલામા શુણ્ય રૂકમ ઈ આકની છે અને ગુણુક પણ ઈ આંકનો છે. વળી તેની ડાણી ખાળું ઈ જેવો ભારે આક છે, એટલે આ ગુણુકારનો જવાબું

૧૮ આંકડાનો આવવો જોઈએ, પરંતુ આ જવાખમાં ૧૭ આંકડા છે, માટે તેમાં ભૂલ હોવાનું જણાયું છે?

આ જવાખથી તેમના મનનું કંઈક અંશે સંસાધાન થયું, પણ વધારે સ્પષ્ટતા કરવા કરી એક પ્રશ્ન પૂછ્યો કે ‘આમાં નિયમ શું છે?’

અમે કહ્યું કે ‘કોઈ પણ ગુણુકારની ગુણ્ય રકમના આંકડા તથા ગુણુક રકમના આંકડાનો સરવાળો કરીએ, તેના જેટલા જ કે તેનાથી એક ઓછા આંકડાનો જવાખ આવે. તેથી ઓછા આંકડા હોય કે વધારે આંકડા હોય તો સમજવું કે એ ગુણુકાર ઓટો છે. તમે કોઈ પણ ગુણુકાર ગણી જુએ, એટલે આ વાતની ખાતરી થશો’

તેમણે કહ્યું: ‘આ નિયમ અનુસાર તો આ ગુણુકારમાં ભૂલ છે, એમ કહી શકાય નહિ, કારણ કે ગુણ્ય રકમના હું આંકડા છે અને ગુણુક રકમના પણ હું આંકડા છે. તે અનેનો સરવાળો ૧૮ થાય છે અને તેનાથી ૧ ઓછા આંકડો એટલે ૧૭ આંકડા આ ગુણુકારમાં છે?’

અમે કહ્યું ‘ગુણ્ય અને ગુણુકના પ્રારંભમાં ૧, ૨ કું ૩ જેવા નાના આંકડા હોય ત્યારે જવાખમાં સરવાળા કરતાં ૧ ઓછા આંકડો આવવાનો સંભવ ખરો, પણ ૪ કે તેથી મોટા આંકડા હોય તો તેના જવાખમાં ગુણ્ય અને ગુણુક રકમના જેટલા આંકડા હોય તેના સરવાળા જેટલા જ આંકડા જવાખમાં આવે. અહીં ગુણ્ય અને ગુણુકના પ્રારંભમાં હું

છે, તેથી ૧૭ આંકડા સંલવી શકે નહિ. તેમાં પૂરા ૧૮ આંકડા જ જોઈએ.

અમારા મિત્ર જિજાસુ હતા. તેમણે આ ગુણુકાર જીંખંધી એક વિશેષ પ્રક્ષે પૂછ્યો : ‘આ ગુણુકારના પ્રારંભના આંકડાઓમાં ભૂલ છે, મધ્યના આંકડાઓમાં ભૂલ છે કે છેવટના આંકડામાં ભૂલ છે, તે તમે કહી શકશો ખરા ?’

‘અમે કહ્યું’ ‘પ્રાથમિક દસ્તિએ તો એમ જ જણાય છે કે આ ગુણુકારના પ્રારંભના અને છેવટા આંકડાઓ ટીક છે. તેમાં જે કંઈ ભૂલ છે, તે વચ્ચા આંકડાઓમાં જ હાવી જોઈએ?’

તેમણે પૂછ્યું : ‘આવું શા આધારે કહો છો ?’

‘અમે કહ્યું’ ‘૮૮ ને ૮૮ થી શુણતાં ૭૭ અને ઉપર અસુક અંક આવે તેમાં વૃદ્ધિ આહિ લળતાં થોડો વધારો થાય, એટલે આહીં ૭૬ નો આંક ખરાખર લાગે છે. વળી ગુણુકારના છેડે તો એ એકમના ગુણુકારનો છેવટો અંક જ આવે. એટલે કે $8 \times 8 = 64$ નો ૪ આવે. તે આહીં ખરાખર વેખાય છે અને 88×88 નો ગુણુકાર કરીએ તો ૭૭૪૪ જવાખ આવે, એટલે તેની આગળને આંકડો પણ ટીક લાગે છે’

આ ઉત્તર સાંકળીને થોડી વાર સુધી તો તેઓ અમારી સામે તાકી જ રહ્યા અને હોલી ઊઠયા કે ‘અમારું’ પાણીમાં ગયું. આવી સાહી સીધી વાતો પણ અમારા મગજમાં આવતી નથી. સાચી હકીકત એ છે કે શાળામાં

અમને કોઈ દિવસ આ વસ્તુ શીખવવામાં આવી ન હતી અને પછી પણ અમારી સાથે કોઈએ આ જાતની વાત કરી ન હતી. અમે ગણિત સંખ્યા એક-એ પુસ્તકો વાંચેલાં, પણ તે તદ્દન સામાન્ય કેટિનાં હતાં. તેમાં આવી કોઈ મહત્વની વિચારણા ન હતી. વારુ, હજુ મને એક પ્રશ્ન પૂછવાનું મન થાય છે કે મધ્યના આંકડાઓ ઘણા છે, તેમાં કયા સ્થળે ભૂલ છે? એ જાણવાનું કંઈ સાધન ખરું?

અમે કહ્યું: ‘એનો જવાણ આપવો ખરેખર કહિન છે, ‘પણ ગુણુકારનું સૂક્ષ્મ નિરીક્ષણ કરીએ તો એમ લાગે છે કે જમણી બાળુથી શરૂ કરીને આઠ આંકડામાં એક પ્રકારનો ડંમ છે. કેમ કે—

૦ ૯ ૮ ૭ ૬ ૫ ૪ ૪ એટલે કે આગલા કરતાં એક આંકડો ડંમશાં વધતો જથ્ય છે અને તે ડેડ શૂન્ય સુધી પહોંચે છે, એટલે તેમાં ભૂલ હોય એવો સંભવ નથી. તે જરીતે હાણી બાળુથી જોઈએ તો ૭૬૦૧૨૩૪ સુધી ડંમ હેણાય છે અને પછી ૪૮ ની સંખ્યા આવે છે, એટલે ભૂલ આટલામાં જ કંઈક હોવી જોઈએ.’

તેમણે કહ્યું: ‘કમાલ છે! આ વાત તો અમને કહી સુઝત જ નહિ, પરંતુ એટલું તો કહો કે ગુણુકારને ચકાસવાની બીજી કોઈ રીત છે ખરી?’

અમે કહ્યું. ‘નવડીની રીત છે. પણ તેમાં કોઈ વાર જોથું ખવાઈ જવાય છે, એટલે ગુણુકારની ચકાસણી આ પ્રમાણે એ-ત્રણ રીતથી કરવી જોઈએ.’

હુવે સ્વરૂપ થયો હતો, એટલે અમે અમારા મિત્રને કંઈએ કે ‘જ્યારે એક વાત શરૂ જ કરી છે, ત્યારે તેનો છેડો લાવો. અર્થાત્ આ ગુણાકાર યાલુ પદ્ધતિએ કરી જુયો અને અમારો ઉત્તર ખરો છે કે ઓટો ? તેની પણ ખાતરી કરી જુયો.’

પછી તે મિત્રે નીચે પ્રમાણે ગુણાકાર કર્યો :

×	×	×	×	×	×	×	×	×
×	×	×	×	×	×	×	×	×
<hr/>								
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
૭	૧	૧	૧	૧	૧	૧	૦	૪ ×
<hr/>								
૭	૬	૦	૧	૨	૩	૪	૫	૫
૭	૬	૦	૧	૨	૩	૪	૫	૫

આમાં જવાખ ૧૮ આંકડાનો આંદોલા, એટલે અમારી પ્રથમ વાત સાચી સાણીત થઈ. પછી પ્રથમના ગુણાકાર સાથે આ ગુણાકારની રૂક્ષમ મેળવતા નક્કી થયું કે તેમાં આડમોટ તથા નવમોટ આંકડો ઓટો લખાયેલો હતો તથા દશમોટ

આંક ઉડી ગયો હતો. મતલખ કે અમે ત્યાં ભૂલ હોવાનું અતુમાન કર્યું હતું, તે પણ સાચું જ નીવડયું હતું અને તેથી અમારા મિત્ર ખૂબ જ પ્રલાભિત થયા હતા.

અહીં નવડીની રીત અંગે શોડો ખુલાસો કરીએ. ગુણુચ રકમના ખધા આંકડાઓનો સરવાળો કરી એક અંક અનાવવો. પછી ગુણુક રકમના ખધા આંકડાઓનો સરવાળો કરી એક અંક અનાવવો. આ બંને અંકને પરસ્પર ગુણવા. તેનો જે જવાણ આવે તેનો પણ એક અંક અનાવવો. પછી ગુણુકારના ખધા અકેનો સરવાળો કરી એક અંક અનાવવો. તે ને આ એક અરાખર હોય તો સમજબું કે ગુણુકાર સાચો છે, નહિ તો તેમાં કંઈ ભૂલ છે. દાખલા તરીકે—

$$786 \quad 7 + 8 + 6 = 21 = 3 \quad 3$$

$$\underline{ \times 86 } \quad 8 + 6 = 14 = 1 + 4 = 5 \quad 5$$

$$7074 \qquad \qquad \qquad \underline{24=2+4=6}$$

૬૨૮૮૫

$$66648 \quad 6 + 6 + 6 + 4 + 8 = 33 = 3+3=6$$

નવડીની રીત પ્રમાણે આ ગુણુકાર અરાખર છે, કારણ કે ગુણુચ અને ગુણુક રકમનો ગુણુકાર ૬ નો આંક અતાવે છે અને ગુણુકારના આંકડાઓ પણ ૬ નો આંક અતાવે છે.

હવે આ જ સિદ્ધાંત ઉપરના દાખલાને લાગુ કરીએ. તેમાં ગુણુચ રકમના આંકનો સરવાળો $8 \times 6 = 72 = 6$ છે અને ગુણુક રકમનો સરવાળો પણ તેટલો જ છે, એટલે

કે ૮ છે. આ $8 \times 8 = 64$ થાય છે અને તેનો સરવાળો
પણ $8 + 1 = 9$ છે, એટલે ગુણુકારના આંકડાઓનો સરવાળો
૮ આવવો જોઈએ. હવે પ્રથમના જવાણમાં $7 + 8 + 0 + 9 +$
 $2 + 3 + 4 + 4 + 8 + 8 + 0 + 8 + 8 + 8 + 7 + 6 + 5 + 4 + 4 +$
 $4 = 64 = 8 + 1 = 9$ આવે છે, એટલે તેના જવાણમાં
કંઈ ભૂલ સંભવતી નથી, પરંતુ આપણે જેથું કે તેમાં ત
અંકની ભૂલ છે, એટલે માત્ર આ રીત ઉપર આધાર રાખી
શકાય નહિ.

અહીં નવડીની રીતથી ભૂલ કેમ ન પડાઈ, તે
પણ જોઈએ. સાચા ગુણુકારમાં પપર એમ ત્રણ આંકડા
હોવા જોઈએ આ ત્રણ આકડાઓનો સરવાળો $4 + 4 +$
 $2 = 12$ થાય છે હવે ભૂલસરેલા આંકડા ૪ અને ૮ આવ્યા
છે, તેનો સરવાળો પણ $4 + 8 = 12$ થાય છે, એટલે નવડીની
રીતે આમા ભૂલ પકડી શકાઈ નહિ. આવી ભૂલો થવાની
શક્યતા છે, તેથી જ અમે માત્ર નવડીની રીત પર આધાર
રાખવાની લદામણુ કરતા નથી. અલખત, તેનો પ્રાથમિક
ઉપયોગ કરી જોવો જોઈએ. જે તેમાં ભૂલ દેખાય તો ગુણુ-
કારની ભૂલ શોધવી જ રહી.

[૧૭]

ભાગાકારની મૂળ ભૂમિકા

સરવાળામાં એક જ કિયા હોય છે અને તે ઉમેચ્વાની રમૂજમાં કહીએ તો એ એક પૈંડાની ગાડી છે. ખાદ્યાકીનું પણ એમ જ છે. તેમાં ખાદ કરવા સ્વિવાય બીજુ કોઈ કિયા હોતી નથી, પરંતુ શુણુકારમાં એ કિયાએ હોય છે : એક શુણુનકિયા અને બીજુ સરવાળાની કિયા. તેમાં પ્રથમ શુણુનકિયા થાય છે અને પછી સરવાળાનો આધાર લેવામાં આવે છે. આ રીતે બંને કિયાએ થઈ જતા શુણુકાર તૈયાર થાય છે. ભાગાકારમાં ખાયું આ જ પરિસ્થિતિ છે. તેમાં એ કિયાએ હોય છે : એક શુણુનકિયા અને બીજુ ખાદ્યાકીની કિયા. તેમાં શુણુનકિયા પ્રથમ થાય છે અને પછી ખાદ્યાકીનો આધાર લેવાય છે. આ રીતે બંને કિયાએ થઈ જતાં ભાગાકાર તૈયાર થાય છે. દાખલા તરીકે ઉપ ને પ વડે ભાગવા હોય તો પ્રથમ $4 \times 7 = 28$ એમ ભાગ વડાવવો પડે અને પછી તેને લાંબ્ય જુંખામાંથી ખાદ કરવો પડે.

૫) ૩૫ (૭

—

$5 \times 7 = 35$

૩૫

—

૦૦

આહું ગુણ્ણાકાર શા માટે કરવો પડે છે ? તે પણ સમજુ લેવું જોઈએ. મૂળ પ્રક્રિયા એ છે કે ઉપ માંથી ૫ નો લાગ કેટલી વાર લઈ શકાય ? એના ઉત્તરમાં ૭ સાપ્તે છે, એટલે ૫ અને ૭ નો ગુણ્ણાકાર કરી કુલ સંખ્યા નક્કી કરવામાં આવે છે અને તેને લાજ્યમાંથી ખાદ કરવામાં આવે છે.

ભાજક અને ભાગના ગુણ્ણાકારની રૂપમં ભાજ્યની નીચે લખાય છે, તે ખાદ જ કરવાની હોય છે, એટલે તેની નીચે હ — આવું ખાદખાકીનું ચિહ્ન ધણ્ણ ભાગે મૂકવામાં આવતું નથી. ત્યાં આટહુ જ લખાય છે કે —

૫) ૩૫ (૭

૩૫

—

૦૦

એક વસ્તુ કે વસ્તુસમૂહમાંથી અમુક પ્રમાણુમાં ભાગ લીધા કરીએ તો કેટલી વાર લઈ શકાય ? એ પ્રક્રિયાનો ઉત્તર ખાદખાકીથી ૫ણ સાપ્તે છે. જેમકે —

પહેલી વાર $35 - 5 = 30$

દીનું વાર $30 - 5 = 25$

ત્રીનું વાર $25 - 5 = 20$

ચાથી વાર	$20 - 4 = 16$
પાંચમી વાર	$16 - 4 = 12$
છુટી વાર	$12 - 4 = 8$
સાતમી વાર	$8 - 4 = 4$

આ ખાદખાકી પરથી એવો નિર્ણય થઈ શકે કે ઉપ માથી ૫ ની સંખ્યા લીધા કરીએ તો જ વાર લઈ શકાય અને પછી કંઈ ખાકી રહે નહિ, અર્થात् ત્યાં શૂન્ય જ રહે.

આ જ વસ્તુ ભાગાકારમાં સ કેતરે ગોડવાચેલી છે. તેમાં ઉપની સંખ્યા વચ્ચે મૂકી છે, તેનો અર્થ એ છે કે આ સ ખ્યા-માથી ભાગ લીધા કરવાનો છે. ગણુતજોએ તેને માટે ‘ભાજ્ય’ ની સંજ્ઞા સુકરર કરી છે. ભાજ્ય એટલે ભાગવા ચોગ્ય સંખ્યા.

હવે ઉપની સંખ્યામાથી કેટલા પ્રમાણુમાં ભાગ લેવાનો છે? તે ડાણી ખાનુ ૫ નો આક મૂકીને બતાવ્યું છે. ગણુતજોએ તેને ‘ભાજક’ની સંજ્ઞા આપી છે. ભાજક એટલે ભાગનાર.

હવે જેટલી વખત ભાગ લઈ શકતો હોય તે જમણી ખાનુ લખવામાં આવે છે. એ રીતે ઉપરના દાખલામાં જ નો આક જમણી ખાનુ મૂકાયેલો છે. તેને ગણુતજોએ ‘ભાગ’ કે ‘ભાગકુણ’ની સંજ્ઞા આપી છે.

આ રીતે ભાગ ચલાવતાં જે સંખ્યા વધે તેને ગણુતજોએ ‘શેષ’ની સંજ્ઞા આપેલી છે. અહીં સંખ્યા વધતી નથી, એટલે ૦ મૂકેલું છે. તેને જ ઔપચારિક રીતે શેષસંખ્યા કે શેષ સમજવાની છે.

હવે ઉપરના ભાગાકારને સંજાથી વિભૂષિત કરીએ, તો તેનું સ્પષ્ટ ચિત્ર મનમાં અંકિત થઈ જશે.

લાખ્ય

લાજક ૫) ૩૫ (૭ સાગ

૩૫

૦૦ શેષસંખ્યા કે શેષ

આ સુંજાચો ખરાખર ચાહ રાખવી ધટે, કારણું કે સાગાકારના વિષયમાં તેનો ઉપયોગ વારંવાર થવાનો હરેક શાખને—હરેક વિષયને પોતાની વિશિષ્ટ પરિલાખા હોય છે, તેમ ગણિતને પણ પોતાની વિશિષ્ટ પરિલાખા છે, તે ભૂલવાનું નથી.

કેટલાક કહે છે કે સરવાળો ઠીક, ખાદણાકી ઠીક અને ગુણુકાર પણ ઠીક, પરંતુ સાગાકારનું કામ ધાણું માથાછોડિયું. તેમાં ચે આઠ—દશ આંકડાનો સાગાકાર હોય અને લાજક કેંક મોટો હોય તો માથું પાકી જાય. પરંતુ વાસ્તવમાં આવું કંઈ નથી. એક વાર સાગાકારની પદ્ધતિ જાણી લીધી, તેનો ચોડો મહાવરો પાડ્યો અને તેની કેટલીક દૂંકી અને સહેલી રીતો હાથ કરી લીધી કે સાગાકારની ગાડી ખરાખર પાટે આલવાની. તેમાં માથાકૂટ જેવું કંઈ રહેવાનું નહિ.

ને તમે સાગાકારથી સહકયા, તો તમારું કામ યુંચમાં પડ્યો અને કેટલીક ખાણતોનો ઉકેલ તો આવી શકશો જ નહિ. દાખલા તરીકે તમારે ૫૦૦ કિલો માલમાંથી ૧૫૦ આમના પેકેટ કરવા હોય તો, તો પેકેટની સંખ્યા જાણવા માટે સાગાકાર જ માંડવો પડે અથવા ડ્રા. ૨,૩૫,૬૨૦ની રકમને ૭ સાગીદાર વચ્ચે સરખા હિસ્સે વહેંચવી હોય તો

ત્યાં લાગાકારનો જ આશ્રય લેવો પડે. અહીં સરવાળા, ખાદ્યાડી કે ગુણાકાર તમને સીધી મહદ્દ કરી શકે નહિ, તો પછી લાગાકારને વ્યવહારસિદ્ધિનું એક ઉત્તમ સાધન માની તેની સાથે દોસ્તી કરવી શું જોઈ?

તમે આઠ-દશ અંકડાની તથા મોટા લાજડની વાત કરી, પણ આવો લાગાકાર અસ્યાસ થયા પછી માત્ર એક કે છે મીનીટમાં જ તૈયાર થઈ શકે છે. જેમકે—

|||||||
૧૧૨) ૨૩૫૬૨૦૮૨૬૪ (૨૧૦૩૭૫૭૩

૨૨૪

૧૧૬

૧૧૨

૪૨૦

૩૩૬

૮૪૮

૭૮૪

૬૪૨

૫૬૦

૮૨૬

૭૮૪

૪૨૪

૩૩૬

૮૮

પ્રથમ લાગ વલાવ્યા પછી લાન્યની રકમમાંથી કે આંકડો નીચે ઉતારવામાં આવે તેના માથે ઊભી લીટી મૂકુય છે. કેટલાક જીણું ટપકું પણ મૂકે છે. એથી દરેક આંક ડેમશઃ નીચે ઉતારવામાં અનુકૂળતા રહે છે અને ડોઈ આંક ભૂલી જવાતો નથી. વિશેષ અલ્યાસ ઘયા પછી આવું ચિહ્ન ન મૂકીએ તો પણ આલે, પરંતુ લાગાકાર માટો હોય ત્યાં આવું ચિહ્ન અવશ્ય મૂકવું જોઈએ.

સરવાળાનું ચિહ્ન (+) ઊભી ચોકડી છે, ખાદખાડીનું ચિહ્ન (-) આડી લીટી છે, અને ગુણાકારનું ચિહ્ન (x) આડી ચોકડી છે; તેમ લાગાકારનું ચિહ્ન (-) આડી લીટી તથા તેની ઉપર અને નીચે એ ટપકાં છે.

જ્યારે એ સંખ્યાઓની વર્ણે આવું ચિહ્ન મૂકુય, ત્યારે સમજવાનું કે પ્રથમની રકમને પીલુ રકમ વડે લાગવાની છે. જેમકે $27 \div 6$ એટલે ૨૭ એ લાન્ય છે અને ૬ એ ભાગક છે તેની આગળ ઘણી વાર અરાખરનું = આવું ચિહ્ન કરવામાં આવે છે. તે એટલા માટે કે ત્યાર પછી તરત જ તેના જવાણ લખેલો હોય છે. જેમકે $27 - 6 = 3$.

સરવાળા અને ગુણાકારની કેમ લાગાકારની પણ દૂંઝી અને સહેલી રીતો છે, તે હુવે પછીના પ્રકરણમાં આપેલી છે.

[૧૮]

ભાગાકારની દ્વંડી અને સહેલી રીતો।

ગત પ્રકરણમાં જણાવ્યા સુજાણ અહીં ભાગાકારની કેટલીક સહેલી રીતો આપવામાં આવી છે.

૧-પાંચ વડે ભાગવાની રીત

કોઈ રકમને ૫ વડે ભાગવાનું કામ અધરૂં નથી. દ્વારાંત્રી તરીકે ૧૩૫ ને ૫ થી ભાગવા હોય તો તમે સહેલાઈથી ભાગી શકો છો. ત્યાં નીચે પ્રમાણે પછો માંડવાનાં :

૫) ૧૩૫ (૨૭)

$$\begin{array}{r} 10 \\ \hline 35 \\ 35 \\ \hline 00 \end{array}$$

૨૭ જવાખ.

જો અખ્યાસ હોય તો તમે આ ભાગાકાર મોઢેથી ગણી શકો અને તેનો જવાખ તરત આપી શકો. પરંતુ આ રીતે પછો માંડવાં ન હોય અને તેનો જવાખ ઝડપથી મોઢે

આપવો હોય તો એટલું જ કરવાનું કે લાન્ય સંખ્યાને અમણી કરી નાખવાની અને તેની પાછળનું શૂન્ય ઉડાવી દેવાનું. તેનું કારણ સમજ્યા ? કોઈ પણ સંખ્યાને અમણી કરીને ૧૦ વડે લાગીએ તો તેનું પરિણામ ૫ વડે લાગ્યા અરાધર જ આવે છે. આ રીતે અહીં $134 \times 2 = 270$ થાય અને પાછળું શૂન્ય ઉડાવી દેતાં જવાબ ૨૭ આવે. પ્રથમ કરતા આ રીત દૂંકી છે, કારણ કે આમાં માત્ર લાન્ય રક્મને અમણી કરવાની છે. પાછળનું શૂન્ય ઉડાવવામાં કંઈ જ મહેનત નથી.

હું આ રીતે ૨૨૫ ને ૫ વડે લાગી જુઓ, એટલે તેમાં રહેલી સરલતા સમજશે $225 \times 2 = 450 = 45$. અસ, જવાબ આવી ગયો. જે તેને ચાલુ પદ્ધતિએ ગણ્યો હોત કે એ રીતે મનમાં ગણુતરી કરી હોત તો તમારે જરૂર વધારે પછો માંડવા પડચા હોત. જેમકે—

૫) ૨૨૫ (૪૫

$$\begin{array}{r} 20 \\ \hline 25 \\ 25 \\ \hline 00 \end{array}$$

પરંતુ આ તો ત્રણ અંકની સંખ્યા છે. જે એ સંખ્યા ચાર, પાંચ કે છ અંકની હોય તો આ બીજી રીતની પ્રશંસા કર્યા વિના ચાલે જ નહિ. જેમકે—૬૫૩૭૫ ÷ ૫ તો—

ચાલુ પદ્ધતિ

દૂંકી રીત

$$૫) \frac{1}{6575} (13075)$$

૫

$$\underline{65} \quad 6575 \times 2 = 130750 = 13075.$$

૧૫3734252500

૨-પંદર વડે ભાગવાની રીત

કોઈ પણ સંખ્યાને ૧૫ વડે ભાગની હોય તો તેને એવડી કરીને ૩૦ વડે ભાગીએ તો પણ પરિણામ એ જ આવે. જોમને—

$$૧૫) ૧૮૦ (૧૨$$

$$\begin{array}{r} 15 \\ \hline 30 \\ 30 \\ \hline 00 \end{array}$$

$$180 \times 2 = 360 - 30 = 12$$

આટિં સ્પષ્ટ દેખાય છે કે બીજી રીત પહેલાં કરતાં

સહેલી છે, કારણ કે તેમાં શૂન્યાંત સંખ્યાને શૂન્યાંત સંખ્યા વડે લાગવાની આવે છે. અહીં બીજે એક હાખલો અને રીતે ગણુંલો છે, તે જેવાથી તમને આ વસ્તુની વધારે આતરી થશે.

ચાલુ પદ્ધતિ

૧૫) ૩૬૨૨૫ (૨૪૧૫

૩૦

દ્વંડી રીત

$$\underline{62} \quad 36225 \times 2 = 72450 - 30 = 2415$$

૬૦

૨૨

૧૫

૭૫

૭૫

૦૦

અહીં ૭૨૪૫૦ - ૩૦ ને ૭૨૪૫ - ૩ કરી નાખવી, એટલે કામમાં વધારે સરકતા રહેશે. કેને ઉ વડે મૌખિક લાગાકાર કરવાનો અભ્યાસ છે, તેઓ તો અહીં મનથી આઠદાં જ પદ માંડશે : ૭૨ ૪૫ ૪૫

૭૨ અને ૪૫ એ બને સંખ્યાઓ ઉ વડે લાન્ધે છે, એટલે મનમા એપ્રક્ષ કરવાનો કે 'કેટકા તેરી ઓતેર ?' તેનો જવાબ તરત મળવાનો કે 'ચાવીશ તેરી ઓતેર.' અને 'કેટકા તેરી પીસ્તાળીશ ?' એનો જવાબ તરત જ મળવાનો

કે ‘પંદર તેરી પીસ્તાલીશ.’ અહીં પણ આંક ઘણા ઉપયોગી નીવડે છે.

૩-સાડાસાત વડે લાગવાની રીત

કોઈ પણ સંખ્યાને $\frac{7}{9}$ વડે લાગવી હોય તો તેના અપૂર્ણાંક $\frac{1}{4}$ કરી તેને અવળી કરવામાં આવે છે, તેનો અર્થ એ છે કે લાન્ય રકમને ૨ વડે ગુણવી અને $\frac{1}{4}$ વડે લાગવી, એટલે તેનો જવાબ $\frac{1}{2}$ થી ગુણયા ખરાણર આવે. જેમકે—

$$\begin{aligned} & 30 \div \frac{7}{9} \\ &= 30 \div \frac{1}{4} \\ &= \frac{3}{4} \times \frac{9}{1} = \frac{27}{4} = 8 \end{aligned}$$

પરતુ આવો દાખલો ગણવાની સહેલી રીત એ છે કે લાન્ય સંખ્યાને ૪ વડે ગુણવી અને તેને ૩૦ વડે લાગવી. તેનું પરિણામ $\frac{7}{9}$ વડે લાગ્યા ખરાણર જ આવે. આ રીતે અહીં $30 \times 4 = 120 \div 30 = 4$ એવો મૌખિક જવાબ ઘણી જડપથી આપી શકાશે.

ધારો કે ૧૩૭૫ ને ૭૬ વડે લાગવા છે, તો ખરણાં કરીને પંદર વડે લાગવામાં મહેનત છે. જેમકે $2670 \div 75$, આનો મૌખિક લાગાકાર કરતાં ત્રણ પદ માંડવા પડે અને તેમાં ઘણી સાવધાની રાખવી પડે. તેના કરતાં ૫૩૪૦ કરીને ૩૦ થી લાગવા શું જોયા? એમાં ખરી રીતે તો ૫૩૪ ને ૩ વડે ૧ લાગવાના છે અને તે સહેલાઠથી લાગી શકાય છે. એ રીતે તેનો જવાબ ૧૭૮ આવવાનો.

ભાગાકારમાં ઘણું વળત શેષ વધતા હોય છે. તેવી રકમને પણ $\frac{7}{2}$ વડે આ ૮ રીતે ભાગી શકાય. કેમકે ૨૭૫ ને ૭ાં વડે ભાગવા છે, તો—

ચાલુ પદ્ધતિ

$$\begin{aligned} 275 &= \frac{7}{2} \\ = 275 &= \frac{1}{2} \\ = \frac{275}{2} \times \frac{1}{7} &= \frac{25}{14} = \frac{1}{\frac{1}{14}} = 36\frac{1}{2} \end{aligned}$$

દૂંકી રીત

$$275 \times 4 = 1100 - 30 = 110 - 3 = 36\frac{1}{2}$$

૪-સાડા ખાર વડે ભાગવાની રીત

કોઈ પણ સંખ્યાને સાડા ખાર વડે ભાગવાનું કામ કરીન તો છે જ, પણ તેને સરલ બનાવવું હોય તો બનાવી શકાય છે. તે માટે આટલું જ કરવાનું કે લાન્ય રકમને ૮ વડે શુણુવી અને તેને ૧૦૦ વડે ભાગવી. આઠ વડે શુણવાનું કામ સહેલું છે અને ૧૦૦ વડે ભાગવાનું કામ તો તેથી પણ સહેલું છે. લે લાન્ય રકમના છેડે એ શૂન્ય હોય તો તેને ઉડાવી હેવાથી જ ૧૦૦ નો ભાગાકાર થઈ જાય છે.

આ રીતે ૪૫૦ ને $\frac{1}{2}$ વડે ભાગવા હોય તો આ પ્રમાણે ભાગી શકાય :

$$450 \times 2 = 900 - 100 = 36$$

અથવા ૧૪૦૦ ને $\frac{1}{2}$ વડે ભાગવા હોય તો આ પ્રમાણે ભાગી શકાય :

$$1400 \times c = 11200 \div 100 = 112$$

શું ચાલુ પદ્ધતિના સાગાડાર કરતાં આમાં સરળતા નથી?

અહીં ૨૩૫ તથા ૨૭૦ ની સંખ્યાઓને આ રીત
પ્રમાણે $12\frac{1}{2}$ થી લાગી અતાવી છે :

$$235 \times c = 1880 \div 100 = 18\frac{1}{2} = 18\frac{5}{8}$$

$$270 \times c = 2160 \div 100 = 21\frac{1}{2} = 21\frac{2}{5}$$

આ રીત ચાલુ પદ્ધતિ કરતાં વધારે સરસ છે અને
જવાબ જરૂરથી લાવી શકે છે.

૫-સાડી સાડીશ વડે લાગવાની રીત

કોઈ પણ સંખ્યાને ૫, ૧૫, ૭૫ અને $12\frac{1}{2}$ વડે
કેમ લાગવી? તે જોઈ ગયા. તેમાં જે પ્રકારની રીતો અજ-
માવી છે, તેવી જ રીત $300 \div c$ વડે લાગવામાં અજમાવવાની
છે. $300 \div c = 30\frac{1}{2}$ એ પરથી એટલું નષ્ટી કે કોઈ
પણ સંખ્યાને c વડે શુણું નથી તો તેનું
પરિણામ $30\frac{1}{2}$ વડે લાગ્યા બરાબર આવે. હાખલા તરીકે
૭૫ ને $30\frac{1}{2}$ થી લાગીએ તો જવાબમાં ૨ આવે છે અને
૭૫ ને c વડે શુણું ૬૦૦ ઘનાવીએ અને ૩૦૦ વડે લાગીએ
તો પણ જવાબ ૨ જ આવે છે. સુખય વાત એ છે કે
સાંજ્ય તથા લાજુને જો દર્શાના પાયાવાળી રકમમાં પરિણાત
કરીએ તો આપણું કામ સરલ બની જાય છે. તે માટે જ
અહીં c થી શુણું નથી તો તે જે સાડી સાડીશ કરવામાં
આવી છે. નીચેના એ હાખલાઓમાં પણ આ રીતની અજમાયશી

કરી છે, તે જુઓ, એટલે તેમાં રહેલી સરકતા તરત-
દ્વાનમાં આવશે.

$$(1) ૧૩૫૦ - ૩૭\frac{1}{2}$$

$$૧૩૫૦ \times c = ૧૦૮૦૦ - ૩૦૦ = ૩૬$$

$$(2) ૨૦૫૦ - ૩૭\frac{1}{2}$$

$$૨૦૫૦ \times c = ૧૬૪૦૦ - ૩૦૦ = ૫૪૩\frac{3}{4} = \\ ૫૪૪$$

અગણાડી કામ આપતી હતી, પણ તે ધીમી લાગી,
એટલે લોકોએ ઘાડાગાડી શોધી કાઢી; અને ઘાડાગાડી ધીમી
લાગી ત્યારે આગણાડી શોધી કાઢી. વળી આગણાડી ધીમી
લાગી ત્યારે મોટર સુધી પહોંચ્યા. એટલે એક રીત લાંખી
કે કંઠિન લાગતી હોય તો દૂંકી અને સહેલી રીત શોધી
કાઢવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તેમાં જ માનવપુરુષાર્થની
સાર્થકતા છે.

૬-સાડી બાસઠ વડે ભાગવાની રીત

તમે કહેશો કે ઉછ્વાસ તો ઢીક, પણ દર્દી વડે ભાગ-
વાનું કામ ખરેખર કંઠિન છે। પરંતુ બુદ્ધિમાન મનુષ્યોએ
તેનો પણ ઉપાય શોધ્યો છે. કેમ હિંગાછક ચૂણું અલુણું,
અપણો તથા અરુચિ હૂર કરીને ભૂખ જગાડે છે, તેમ આ
ઉપાય દર્દીના ભાગાકારમાં રહેલી કંઠિનાઈ હૂર કરીને તેનો-
માર્ગ સરક ણનાવી હે છે એ તો, તમે કણૂલ કરશો કે
 $૫૦૦ - c = ૬૨\frac{1}{2}$, એટલે કોઈ પણ રકમને ટ વડે ગુણીએ

અને ૫૦૦ વડે લાગીએ તો તેનું પરિણામ ૬૨૨૧ વડે લાગ્યા અરાખર આવે.

દાખલાતરીકે ૧૨૫ને ૬૨૨૧ વડે લાગીએ તો જવાણમાં ૨ આવે છે અને તેને $125 \times C = 1000$ કરીને ૫૦૦ વડે લાગીએ તો પણ જવાણમાં ૨ જ આવે છે. પરંતુ પ્રથમની રીત કરતાં ખીજુ રીતમાં સરલતા રહેલી છે અને તે જ કારણે અમે તેનો ઉપયોગ કરવાની લલામણું કરીએ છીએ.
દાખલો : $637\frac{1}{2} \text{ ને } 622\frac{1}{2} \text{ વડે લાગો.}$

આ દાખલામા નીચેનાં પહો મંડાશો :

$$637\frac{1}{2} \times C = 7500 \div 500 = 15$$

જું આમાં પ્રથમની રીત કરતાં સરલતા નથી ?

દાખલો : ૪૦૫૦ ને ૬૨૨૧ વડે લાગો.

આ દાખલામા નીચેનાં પહો મંડાશો :

$$4050 \times C = 32250 \div 500 = 64\frac{3}{4} = 64\frac{3}{4}$$

૭-એક સો સાડી બાર વડે લાગવાની રીત

આંકડો એકદમ મોટો જોઈને સુંભાવાની જરૂર નથી. તેને ભાટે પણ એક સહેલી રીત નિર્માણું કરવામાં આવી છે. એક પણ સંખ્યાને C વડે ગુણીએ અને $600 \div 600$ વડે લાગીએ તો તેનું પરિણામ તેને $112\frac{1}{2}$ વડે લાગ્યા અરાખર આવે.
 $600 \div C = 112\frac{1}{2}$ એ તેનો સ્વાધીન હિસાબ છે. આ રીતે ૩૮૨૫ ને $112\frac{1}{2}$ વડે લાગવા હોય તો આ રીતે લગાશો :

$$3825 \times C = 30600 \div 600 = 34.$$

આમાં કોઈ મુશ્કેલી કે અગવડ નહી ખરી ? હજુ
એક બીજે હિસાબ આ રીતે ગણી જુઓ. ૧૭૭૫ – ૧૧૨૯.

$$1775 \times 8 = 14200 - 600 = 14600 = 14\frac{6}{10} = 14\frac{3}{5}.$$

ખરેખર ! આ રીત દૂંકી અને સહેલી છે,

૮-સાન્ય-સાજકે બસણું કરવાનો રીત

આપણા શેન્ઝિંગ વ્યવહારમાં ઘણીએ વખત $1\frac{1}{2}$,
 $2\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $4\frac{1}{2}$, $5\frac{1}{2}$ આદિ વડે ભાગવાના પ્રસંગો આવે છે.
ત્યાં કેટલાક મુંજવણું અનુસરે છે, પણ આ પ્રકારના ભાગા-
કારોને એવડાની રીતથી સહેલા અનાવી શકાય છે. એવડાની
રીત એટલે ભાન્ય તથા ભાજક બંનેને એવડા કરી નાખવા.
આથી ભાજકના છેડે રહેલું $\frac{1}{2}$ તું વળગણું હૂર થઈ જય છે
અને ભાગવામાં સરલતા રહે છે. જેમકે—

$$(1) \quad 36 - 1\frac{1}{2} \text{ તો}$$

$$36 \times 2 = 72 \div 3 = 24.$$

$$(2) \quad 89 - 1\frac{1}{2} \text{ તો}$$

$$89 \times 2 = 162 \div 3 = 48.$$

$$(3) \quad 27\frac{1}{2} \div 2\frac{1}{2} \text{ તો}$$

$$27\frac{1}{2} \times 2 = 54 - 4 = 11.$$

$$(4) \quad 37\frac{1}{2} \div 2\frac{1}{2} \text{ તો}$$

$$37\frac{1}{2} \times 2 = 74 - 4 = 14.$$

$$(5) \quad 28 - 3\frac{1}{2} \text{ તો}$$

$$28 \times 2 = 56 \div 7 = 8.$$

(૬) $2\frac{1}{7} \times 3\frac{1}{2}$ તો

$$2\frac{1}{7} \times 2 = 4\frac{3}{7} - 7 = 62.$$

(૭) $40\frac{1}{2} \div 4\frac{1}{2}$ તો

$$40\frac{1}{2} \times 2 = 81 \div 6 = 6.$$

(૮) $66 - 4\frac{1}{2}$ તો

$$66 \times 2 = 132 - 6 = 22.$$

(૯) $242 \div 4\frac{1}{2}$ તો

$$242 \times 2 = 484 - 11 = 44.$$

કોઈ પણ સંખ્યાને $1\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$ વડે વડે ખીજી શીતે પણ સરલતાથી લાગી શકાય છે. જેમણે કોઈ રકમને $1\frac{1}{2}$ વડે લાગવી છે, તો લાન્યને ત વડે લાગવા અને ૨ થી ગુણવા જે સંખ્યા ત થી લાન્ય હોય ત્યાં આ શીત ખૂબ સહેલી પડે છે દાખલા તરીકે $7\frac{1}{2}$ ને $1\frac{1}{2}$ વડે લાગવા છે, તો $7\frac{1}{2} - 3 = 2\frac{1}{2} \times 2 = 4$. ૩૦ ને $1\frac{1}{2}$ વડે લાગવા છે, તો $30 - 3 = 10 \times 2 = 20$.

$2\frac{1}{2}$ એ ૧૦ નો બોધો લાગ હોવાથી કોઈ પણ રકમને ૪ વડે ગુણીને ૧૦ વડે લાગીએ તો પણ પરિણામ $2\frac{1}{2}$ વડે લાગવા ધરાઓ આવે છે. દાખલા તરીકે $37\frac{1}{2}$ ને $2\frac{1}{2}$ વડે લાગવાના છે તો $37\frac{1}{2} = 4 = 240 - 10 = 140$ ૧૦૫ ને $2\frac{1}{2}$ વડે લાગવા છે, તો $105 \times 4 = 420 - 10 = 42$.

કોઈ સંખ્યાને ૭ વડે લાગીને ૨ વડે ગુણીએ તો પરિણામ $3\frac{1}{2}$ જેટલું ૭ આવે. જે લાન્ય સંખ્યા ૭ થી

ભાગી શકાય એવી હોય તો આ રીત જરૂર અજમાવવી.
નેમકે—૩૬૪ ને $\frac{3}{7}$ વડે ભાગવા છે, તો

$$364 \div 7 = 52 \times 2 = 104.$$

$$434 \div 3 \frac{2}{7} \text{ તો } 434 \div 7 = 62 \times 2 = 124.$$

૬-ભાજ્ય-ભાજ્કને અરધા કરવાની રીત

ભાગાકારની સરલતા ખાતર ભાજ્ય-ભાજ્કને અમણું કરવાની રીત નેઈ ગયા. હુંએ ભાગાકારને સરલ અનાવવા માટે તેનાથી ઉલ્લેખિ એટલે ભાજ્ય-ભાજ્કને અરધા કરવાની રીત નેઈએ.

૧૧૨ ને ૧૪ વડે ભાગવાના હોય તેના કરતાં ૫૬ ને ૭ વડે ભાગવાનું કામ સરલ કે નહિ? ૫૬ - ૭ = ૮. તે જ રીતે ૧૬૨ ને ૨૪ વડે ભાગવા કરતાં ૬૬ ને ૧૨ વડે ભાગવાનું કામ સરલ કે નહિ? ૬૬ - ૧૨ = ૮. વળી ૬૬ ને ૧૨ વડે ભાગીએ તેના કરતાં ૪૮ ને ૬ વડે ભાગવાનું હોય તો તેથી પણ સરલ પડે. ૪૮ - ૬ = ૮. અને ૨૪ ને ૩ વડે ભાગવાના હોય તો? તેનો જવાબ આપતાં જરાય વિલંખ થાય નહિ. ૨૪ - ૩ = ૮. એટલે અરધાના અરધા અને તેના પણ અરધા થતા હોય ત્યાં સુધી કરતા જવું અને છેવટે જે સુંખયા આવે તેનો ભાગાકાર કરવો, એ વધુારે સગવડલરેલું છે.

૧૨૬૭૨ ને ૬૪ વડે ભાગવા હોય તો તમે કાગળ-પેનસીલની સહાય લીધા વિના માત્ર મૌખિક ગણુતરીથી ભાગી શકો ખરા? ઘણું થોડા જણું આવી હિંમત કરશો.

પરંતુ નીચે પ્રમાણે લાન્ધ્ય-ભાજકને અરધા કરતા જાઓ. તો કામ સાવ સહેલું હાની જશો. કેમદે—

૧૨૬૭૨	÷	૬૪
૬૩૩૬	—	૩૨
૩૧૬૮	—	૧૬
૧૫૮૪	÷	૮
૭૮૨	—	૪
૩૮૬	—	૨

અહીં તમે તરત જ જવાણ આપી દેશો : ૧૬૮.

૧૦-લાન્ધ્ય-ભાજકને ઘટાડવાની રીત

લાન્ધ્ય-ભાજકને અરધા કરવાની રીત લોઈ ગયા હુએ તેને જ મળતી ખીલુ રીત લોઈએ. તેમાં લાન્ધ્ય અને ભાજક રક્મોનો સંચોગો અતુસાર ત્રીજે, ચોથે કે પાંચમો લાગ કરવાનો હોય છે. દાખલા તરીકે ૪૬૫ ને ૩૩ વડે લાગવાના હોય તો બંનેનો ત્રીજે લાગ કરવો તે ૧૬૫ અને ૧૧ આવે. પછીનું કામ સહેલું છે. તાત્પર્ય કે તેના જવાખમાં તમે ૧૫ ની સંખ્યા તરત જ રજૂ કરી શકો.

અથવા ૧૨૬૬ ને ૨૭ થી લાગવા હોય તો કામ કરીન લાગે, પણ તે બનેને ઉ વડે લાગીએ તો ૪૩૨ અને ૬ આવે. પછી તેનો જવાણ આપતાં વાર લાગે હારી ? $432 \div 6 = 48$ એમ તરત કહી શકો.

જે ૧૨૭૬ ને ૪૪ થી લાગવા હોય તો લાન્ધ્ય અને

ભાજક અનેનો ચોથો ભાગ કરવો. અહીં ૪૪ ની સંખ્યા અથવા નજરે જ છ વડે ભગાય એવી લાગે છે અને ૧૨૭૬ ના હેલા એ અંકો છ વડે ભાજય હોવાથી તેનો પણ ચોથો ભાગ થઈ શકે એવો છે. આ રીતે અહીં ૩૧૮ અને ૧૧ આવે. પછી તેનો ભાગાકાર કરવામાં કંઈ જ તકદીદ નથી. તેના જવાણમાં તરત જ ૨૬ રજૂ કરી શકીએ.

અથવા ૧૨૪૮ ને પરથી ભાગવા હોય તો ભાજય અને ભાજકનો ચોથો ભાગ કરવો. તે ૩૧૨ અને ૧૩ આવે. તેનો ભાગાકાર તરત જ થઈ શકે. $312 \div 13 = 24$.

ને ૧૬૪૫ને ઉપથી ભાગવા હોય તો અનેનો પાંચમો ભાગ કરવો અને પછી ભાગાકાર કરવો, એ વધારે સહેલું છે. આ રીતે ૧૬૪૫ ના ઉર્દુ અને ઉપના ૭ આવે. શું ઉર્દુની સંખ્યાને તમે ૭ વડે સહેલાધીથી ભાગી ન શકો? $326 \div 7 = 47$.

આ રીતે સંચોગો અનુસાર ભાજય તથા ભાજકને ઘટાડવાથી ભાગાકારનું કામ સહેલું અને છે, એટલે જ્યાં એવી શક્યતા હોય ત્યાં આ રીત અવશ્ય અજમાવવી.

૧૧—અવયવથી ભાગવાની રીત

અવયવથી ગુણાકાર 'કરતાં ગુણવાનું' કામ સહેલું અને છે, તેમ અવયવથી ભાગાકાર કરતાં ભાગવાનું કામ સહેલું અને છે. એક સંખ્યાને ૨૪થી ભાગીએ તેના કરતા છ વડે ભાગીએ એ કામ સહેલું તો ખર્દું જ ને? પછી ૬ વડે ભાગીએ એમાં પણ એટલી જ સરકતા છે. ધારો કે ૩૨૬૪

ને ૨૪ વડે ભાગવા છે, તો આલુ પદ્ધતિ અને અવયવની રીત ખંનેની અજમાયશ કરી જુઓ, એટલે બીજી રીતની સરકતા તમારા ધ્યાનમાં આવી જશે.

આલુ પદ્ધતિ	અવયવની રીત
૨૪) ૩૨૬૪ (૧૩૬	૪) ૩૨૬૪ (૮૧૬
<u>૨૪</u>	<u>૬</u>) ૮૧૬ (૧૩૬ જવાખ
<u>૦૮૬</u>	
<u>૭૨</u>	
<u>૧૪૪</u>	
<u>૧૪૪</u>	
<u>૦૦૦</u>	

ધારેા કે ભાજક સંખ્યા ૬૪ છે, તો ત્યાં ૬૪ વડે ભાગો તેના કરતાં ૮ વડે એ વાર ભાગો તે શું જોટું ? ત્યાં તમારે આટલું જ કરવાનું કે:

- C) ૪૫૪૪ (૫૬૮
 C) ૫૬૮ (૭૧ જવાખ

શું આમાં આલુ પદ્ધતિ કરતાં સરકતા નથી ?

હુલુ એક બીજે દાખલો જુઓ. તેમાં ૧૦૨૪૮૭ ને ૧૩૩૧ થી ભાગવાના છે, તો ત્યાં સીધો ભાગાકાર માંડતા તમે જરૂર વિચારમાં પડોા. કેટલાક માથું પણ અજવાખશો, પરંતુ અહીં અવયવનો ઉપયોગ કરો તો અધી કહિનાઈ હુદ્દ થઈ જશે અને કામ સહેલું સુટ ખની જશો. ૧૧ × ૧૧ ×

૧૧ = ૧૩૩૧ એટલે ૧૦૨૪૮૭ ને ત્રણુ વખત ૧૧ થી
ભાગવા જોઈએ. તે આ રીતે લગાશો :

૧૧) ૧૦૨૪૮૭ (૬૩૧૭

૧૧) ૬૩૧૭ (૮૪૭

૧૧) ૮૪૭ (૭૭ જવાખ.

એકું જ સંપ્રચાના ઘણું અવયવો પડતા હોય ત્યાં કૃયો
અવયવ વધારે અનુકૂળ પડશો, એનો નિર્ણય કરી કેવામાં
જ ખરી બાહોશી છે. અહીં એટલું ધ્યાન રાખવું કે પ્રથમ
નાના અવયવથી ભાગવા અને પછી મોટા અવયવથી ભાગવા,
તો ભાગાકારમાં વધારે સરલતા રહે. દાખલા તરીકે ૩૨૬૪
ને ૨૪ વડે ભાગવાના હતા, ત્યાં ૪ અને ૬ એવા એ અવ-
યવો પાડીને કામ લીધું. અહીં ૬ અને ૪ એવા અવયવો
પડી શકે અને ઘણું ખરા એ જ પ્રમાણે પાડે, પણ આ રીતે
ભાગાકાર કરી જોવાથી જ ખરાર પડશો કે એમાં કઈ રીત
વધારે સહેલી છે ?

૬) ૩૨૬૪ (૫૪૪

૪) ૫૪૪ (૧૩૬

પરતુ અહીં એમ દેખાતું હોય કે અમુક અવયવ વડે
પ્રથમ ભાગવાથી વધારે સરલતા રહેશો, તો તેમ કરવામાં
કંઈજ હરકત નથી. એ પ્રમાણે ભાગાકાર કરી શકાય છે.

[૧૬]

ભાગાકાર અંગે વિશેષ

ભાગાકારની કેટલીક દ્વારા અને સહેલી રીતો નોઈ ગયા. હવે ણીજુ કેટલીક ખાખતો પર એક દિશિપાત કરી લઈએ. અતુસવીએચોએ કહ્યું છે કે ‘નેટલું નાહ્યા, તેટલું પુષ્ય.’ અમે અહીં એમ કહીએ છીએ કે ‘નેટલું શીખ્યા, તેટલું લાલમા.’ કોઈ વાર તદ્દન નાની અને સામાન્ય દેખાતી રીત પણ આપણું કામ સરલ બનાવી હે છે.

ધાર્ણી વાર $\frac{1}{2}$, $\frac{2}{3}$, $\frac{3}{4}$ આહિ સંખ્યાએ। વડે ભાગવાના પ્રસંગ આવે છે, ત્યા આ રકમોને અપૂર્ણિકતું પૂર્ણ રૂપ આપીને ઉલટાવી નાખવી અને તેનો ભાન્ય સંખ્યા સાથે શુણાકાર કરવો, એટલે કામ સરલ બની જય છે. હાખલા તરીકે ૨૦ ને $\frac{1}{2}$ વડે ભાગવા છે, તો ત્યાં આ પ્રમાણે પદ માંડવાં :

$$\begin{aligned} & 20 \div \frac{1}{2} \\ &= 20 \div \frac{1}{2} \\ &= \frac{20}{1} \times \frac{2}{1} = \frac{40}{1} = 40 \text{ જવાબ.} \end{aligned}$$

અથવા ૧૮ ને $2\frac{1}{4}$ વડે ભાગવા છે, તો આ પ્રમાણે
પહોં માંડવાં :

$$\begin{aligned} & 18 - 2\frac{1}{4} \\ & = 18 - \frac{9}{4} \\ & = \frac{18}{1} \times \frac{4}{9} = \frac{72}{9} = 8 \text{ જવાબ} \end{aligned}$$

અથવા ૩૬ ને $3\frac{1}{4}$ વડે ભાગવા છે, તો આ પ્રમાણે
પહોં માંડવાં :

$$\begin{aligned} & 36 - 3\frac{1}{4} \\ & = 36 - \frac{13}{4} \\ & = \frac{36}{1} \times \frac{4}{13} \times \frac{15}{15} = \frac{144}{13} = 12 \text{ જવાબ}. \end{aligned}$$

હું તથા કું ના વળગણુવાણી ભાગાકારો પણ આજ
રીતે કરવાના જેમકે ૧૨ ને $1\frac{1}{2}$ વડે ભાગવા છે, તો

$$\begin{aligned} & 12 - 1\frac{1}{2} \\ & = 12 - \frac{3}{2} \\ & = \frac{12}{1} \times \frac{2}{3} = \frac{24}{3} = 8 \end{aligned}$$

અથવા ૧૬ ને $2\frac{1}{2}$ વડે ભાગવા છે, તો

$$\begin{aligned} & 16 - 2\frac{1}{2} \\ & = 16 - \frac{5}{2} \\ & = \frac{16}{1} \times \frac{2}{5} = \frac{32}{5} = 6. \end{aligned}$$

આ અધ્યા દાખલાએ મૌખિક ગણી શકાય એવા છે.
અહીં ૩૬ તથા ૬૨ અંગે એટલું જણુણી ફર્જાએ કે તેના
ભાગાકારો તો ઘણું જ સહેલા છે. નયારે કોઈ પણ સંખ્યાને
૩૬ વડે ભાગવી હોય ત્યારે તેને ૩ વડે ગુણીને ૧૦ થી

ભાગવી. કેમકે ૫૦ ને તડું વડે ભાગવા છે, તો $50 \times 3 = 150 - 10 = 140$, અથવા ૬૦ ને તડું વડે ગુણવા છે તો $60 \times 3 = 180 - 10 = 170$ આજ રીતે દડું વડે કેઈ રકમને ભાગવી હોય તો તેને ત વડે ગુણીને ૨૦ વડે ભાગવી. કેમ કે ૪૦ ને દડું વડે ભાગવા છે, તો $40 \times 3 = 120 - 20 = 100$. અથવા ૭૦ને દડું વડે ભાગવા છે, તો $70 \times 3 = 210 - 20 = 190 = 10\frac{1}{2}$.

જ્યારે ભાગાકારમાં નીચે શૂન્ય વધે, ત્યારે એ ભાગાકાર નિશેષ કહેવાય છે, કારણ કે તેમાં ખરેખર કંઈ વધતું નથી. ત્યાં ૦ લખાય છે, તે માત્ર સમજવા માટે લખાય છે. દાખલા તરીકે ૨૪ને ૬ વડે ભાગીએ તો ભાગમાં ૪ આવે છે અને શેષમાં ૦ લખાય છે, તો એ નિશેષ ભાગાકાર કહેવાય.

આ જ વસ્તુને બીજી રીતે કહેવી હોય તો એમ કહી શકાય કે જ્યારે ભાગક વડે પૂરો ભાગ આલે, ત્યારે ભાગાકાર નિશેષ બને છે. ૨૪ ને ૬ વડે ભાગતાં ભાગમાં ૪ આવે છે. તેનો અને ૬ નો ગુણાકાર કરીએ તો ૨૪ ની અંદ્યા આવે છે અહીં ભાન્ય ૨૪ છે અને ખાદ કરવાની રકમ પણ ૨૪ છે, એટલે પૂરો ભાગ આલે છે અને તે કારણે કંઈ શેષ રહેતું નથી.

એક ભાગાકાર નિશેષ થશે કે કેમ ? તે જાણવાની કેટલીક તરફીઓ છે. તે આ પ્રમાણે .—.

(૧) જે ભાજક રકમ ૨ હોય અને ભાજ્ય રકમના છેડે બેફી અંક આવેલો હોય તો એ ભાગાકાર નિઃશેષ થાય. જેમ કે-

૨) ૧૧૮ (૫૮

$$\begin{array}{r} 10 \\ \hline 18 \\ 18 \\ \hline 00 \end{array}$$

(૨) જે ભાજક રકમ ૩ હોય અને ભાજ્ય રકમના અધ્યા અંકેનો સરવાળો કરતાં તેને ૩ વડે પૂરેપૂરો ભાગી શકતો હોય તો એ ભાગાકાર નિઃશેષ થાય જેમ કે-

૩) ૨૭૬૧૫૬૪૨

અહીં 'આટલુ' કરવાનુ = $2 + 7 + 6 + 1 + 5 + 6 + 4 + 2 = 36$. $36 - 3 = 33$ માટે આ ભાગાકાર નિઃશેષ થવાનો. તે તમે ગણી જુઓ.

(૩) જે ભાજક ૪ હોય અને ભાજ્ય રકમના છેડેના એ અંકેને ૪ વડે ખરાખર ભાગી શકતા હોય તો એ ભાગાકાર નિઃશેષ થાય. જેમ કે-

૪) ૨૩૫૪૪

અહીં ૪૪ ની સંખ્યા ૪ વડે પૂરેપૂરી ભાજ્ય છે, એટલે ભાગાકાર નિઃશેષ થાય. જેમ કે-

૪) ૨૩૫૪૪ (૫૮૯૬

૨૦

૩૫

૩૨

૩૪

૩૨

૨૪

૨૪

૦૦

(૪) જે લાજક પ હોય અને લાજય સંખ્યાને છેડે
પ કે ૦ હોય તો એ લાગાકાર અવશ્ય નિઃશોષ થાય. કેમ કે-

૫) ૧૭૭૫ (૩૫૫

૫) ૨૧૮૦ (૪૩૬

૧૫

૨૦

૨૭

૧૮

૨૫

૧૫

૨૫

૩૦

૨૫

૩૦

૦૦

૦૦

(૫) જે લાજક દ હોય અને લાજય સંખ્યાના અધ્યા

સાગાકાર અંગે વિશેષ

અંકોનો સરવાળો ૬ વડે પૂરેપૂરે લાગી શકતો હોય અથવા તુ વડે લાગી શકતો હોય પણ છેકી અંક હોય તો એ સાગાકાર નિઃશેષ આવે. કેમ કે—

૬) ૭૨૩૮૪

અહીં ૭ + ૨ + ૩ + ૮ + ૪ = ૨૪ થાય છે. હવે ૨૪ની સંખ્યા છ વડે પૂરેપૂરી લાજ્ય છે, એટલે આ સાગાકાર નિઃશેષ થાય. અને ૨૪ ને તુ વડે પૂરેપૂરા લગાય છે તથા તેના છેકી અંક છે, એટલે પણ આ સાગાકાર નિઃશેષ થાય.

‘ ૬) ૭૨૩૮૪ (૧૨૦૬૪

$$\begin{array}{r}
 6 \\
 \hline
 12 \\
 12 \\
 \hline
 38 \\
 36 \\
 \hline
 28 \\
 28 \\
 \hline
 00
 \end{array}$$

(૬) જે લાજક ૮ હોય અને લાજ્ય સંખ્યાના છેદ્દા વડે પૂરેપૂરા લગાતા હોય તો સાગાકાર નિઃશેષ

થાય. કેમ કે—

૮) ૬૧૨૮

અહીં ૧૨૮ એ ૮ વડે પૂરેપૂરા લાજ્ય છે, તેથી લાગાકાર નિઃશેષ થવાનો ખાતરી માટે તેને ચાલુ પદ્ધતિએ લાગી જુઓ.

૮) ૬૧૨૮(૧૧૪૧

૮
—

૧૧

૮
—

૩૨

૩૨

—

૦૮

૮
—

૦

(૭) જે લાજક સંખ્યા દ્વારા હોય અને લાજ્યના આકડાનો સરવાળો દ્વારા પૂરેપૂરે લાગી શકતો હોય તો એ લાગાકાર નિઃશેષ થાય કેમ કે—

૮) ૨૩૫૫૮૨૧૧

$$૨ + ૩ + ૫ + ૫ + ૮ + ૨ + ૧ + ૧ = ૨૭ \div ૬ = ૩.$$

એટલે આ લાગાકાર નિઃશેષ થવાનો કેમ કે—

(૬) ૨૩૫૫૮૨૧૧ (૨૬૧૭૫૭૯

$$\begin{array}{r}
 ૧૮ \\
 \hline
 ૫૫ \\
 - ૪૮ \\
 \hline
 ૧૫ \\
 \quad \leftarrow \\
 \hline
 ૬૮ \\
 - ૬૩ \\
 \hline
 ૫૨ \\
 \quad \leftarrow \\
 \hline
 ૪૫ \\
 \hline
 ૭૧ \\
 - ૬૩ \\
 \hline
 ૮૧ \\
 \quad \leftarrow \\
 \hline
 ૮૧ \\
 \hline
 ૦૦
 \end{array}$$

(૮) જો લાજક ૧૦ હોય અને લાન્ય સંખ્યાના છેડો ૦ હોય તો એ ભાગાકાર નિશેષ થાય. જેમણે $720 - 10 = 72$. આમાં કંઈ શેષ વધતું નથી.

(૯) જો લાજક ૧૧ હોય તો નીચેની રીત અજમાન વવામાં આવે છે. પ્રથમ લાન્ય સંખ્યાના એકી અંકોનો સરવાળો કરવો. અને પછી એકી અંકોનો સરવાળો કરવો. પછી તે અંકોનો તરફાવત કાઢવો. તેમાં ૦ આવે કે ૧૧ આવે તો સમજબું કે ભાગાકાર નિશેષ થશે. દાખલા તરીકે-

૧૧) ૮૬૭૧૦૮

અહીં ૮ + ૭ + ૦ = ૧૫ એકી અંકોનો સરવાળો.

૬ + ૧ + ૮ = ૧૫ એકી અંકોનો સરવાળો.

૧૫ - ૧૫ = ૦ એટલે આ લાગાકાર નિઃશેષ થાય.

૧૧) ૮૬૭૧૦૮ (૭૮૮૨૮

$$\begin{array}{r}
 77 \\
 \hline
 67 \\
 \hline
 11 \\
 \hline
 11 \\
 \hline
 30 \\
 \hline
 22 \\
 \hline
 11 \\
 \hline
 00
 \end{array}$$

ધારો કે અહીં ૧૧) ૧૬૨૧૬ છે, તો આ લાગાકાર નિઃશેષ થશે કે કેમ? તે જાણવા માટે ઉપરનો નિયમ અજમાવીએ.

૧ + ૨ + ૬ = ૯ એકી અંકોનો સરવાળો.

૬ + ૧ = ૧૦ એકી અંકોનો સરવાળો.

અહીં તર્કાવતમાં ૧ રહે છે, 'તેથી આ લાગાકાર નિઃશેષ થાય નહિં.

૧૧) ૧૬૨૧૬ (૧૭૪૬

$$\begin{array}{r}
 11 \\
 \hline
 82 \\
 77 \\
 \hline
 41 \\
 44 \\
 \hline
 76 \\
 66 \\
 \hline
 10
 \end{array}$$

સંધરેલો સાપ પણ કામ લાગે છે, તો સંધરેલી ચિંહ રીતો કામ કેમ ન લાગે? તે પ્રસંગે જરૂર કામ લાગવાની અને તમારું કામ સરદ કરી આપવાની.

[૨૦]

ભાગાકારનો સંક્ષેપ અને ચકાસણી

ભાગાકારની ચાલુ પદ્ધતિનો સંક્ષેપ કરવો હોય તો અસુક પ્રમાણુમાં થઈ શકે એવો છે. દાખલા તરીકે ચાલુ પદ્ધતિમાં ભાગની રકમ જમણું હાથ તરફ મૂકુવામાં આવે છે, તેના બદલે ભાજ્ય રકમના મથાળે મૂકી શકાય. જેમકે—

૨૧૪૫
૩૭) ૭૬૪૦૨

૭૪

૫૪

૩૭

૧૭૦

૧૪૮

૨૨૨

૨૨૨

૦૦૦

આમાં ભાગાકારની પહેણાઈ ઘટે છે અને ભાગાકારનો

જવાણ કેટલા આંકડાનો આવશો, તે સમજુ શકાય છે. દાખલા તરીકે અહીં ૬ ના ઉપર ભાગનો પ્રથમ અંક ચક્કો, એટલે તેને પ્રથમ અંક ગણી ખાડીના અંકોની ગણના કરતાં કુલ ૪ આંકડાનો જવાણ આવશો, એમ સમજુ શકાય છે. ચાલુ પદ્ધતિમાં આ વસ્તુનો સ્પષ્ટ હોય થતો નથી. ચુચોપના કેટલાક દેશોમાં આ પદ્ધતિ ચાલુ છે, તેથી તેને ખંડપદ્ધતિ (Continental method) કહેવામા આવે છે.

ત્યાના કોકો આ ભાગાકારનો હજી વિશેષ સંક્ષેપ કરે છે, તે આ દીતે : તેમાથી ભાજક અને ભાગના શુણુકારના આંકડા ઉકાવી હે છે અને જે રકમ ખાડી રહે છે, તેટલી ૮ લખે છે. જેમકે-

૨૧૪૬
૩૭) ૭૬૪૦૨ (

$$\begin{array}{r}
 \underline{\quad\quad\quad} \\
 48 \\
 \hline
 970 \\
 \hline
 222
 \end{array}$$

$37 \times 2 = 74$ તો એ ચાદ રાખી લીધા અને ૭૬ - ૭૪ = ૨ તે ભાગાકારમાં લખ્યા. ૫થી તેના પર ભાજકનો ૪ ચક્કાંચો, એટલે ૫૪ થયા, જે આપણે ભાગાકારમાં જેઝ શકીએ છીએ.

તેનો ભાગ ૧ થી ચાલતાં ૩૭ આવ્યા, તે ચાદ રાખ્યા અને ૫૪ માથી ખાદ કરી ખાડીના ૧૭ ભાગાકારમાં

લખ્યા. તેના પર લાન્યતું શૂન્ય ઉતાર્યું, એટલે ૧૭૦ થયા, તે ભાગાકારમાં જોઈ શકાય છે.

તેનો ભાગ ૪ થી ચાલતાં ૧૪૮ આવ્યા, તે ચાદ રાખી ૧૭૦ માથી ખાદ કર્યો અને ખાકીના ૨૨ ભાગાકારમાં લખ્યા તેના પર લાન્યતનો ૨ ઉતારતાં એ સંખ્યા ૨૨૨ ની હની, તે ભાગાકારમાં જોઈ શકાય છે.

તેનો ભાગ ૬ થી ચાલતાં ૨૨૨ આવ્યા, તે ચાદ રાખી ૨૨૨ માથી ખાદ કર્યો. શેષ કંઈ વધતું નથી, એટલે અહીં લખ્યું નથી. આ દીતે ભાગાકારમાથી પાંચ પદો ઓછા થતાં તેનો ખૂણ ૫ સંક્ષેપ થયો. નીચેના ભાગાકારમાં × મારી છે, તે પદો ભાગાકારમાંથી ઓછાં થયાં છે. ચાલુ પદ્ધતિ તથા સંક્ષેપપદ્ધતિવાળા ભાગાકારની સરખામણી થઈ શકે, તે માટે અહીં હને ભાગાકાર સાથે આવ્યા છે.

૩૭) ૭૬૪૦૨ (૨૧૪૬

૭૪ ×

૫૪

૩૭ ×

૧૭૦

૧૪૮ ×

૨૨૨

૨૨૨ ×

૦૦૦ ×

૨૧૪૬
૩૭) ૭૬૪૦૨

૫૪

૧૭૦

૨૨૨

આમારો અનુભવ એમ કહે છે કે લાગાકારની ચાલુ પદ્ધતિનો ધરાબદ અસ્થાસ થયા પણી લાજ્ય-સાજ્જની સંખ્યા પછી તરત જ જવાખના આંકડા મૂકી શકાય છે. જેમ કે-

$$728 \div 14 = 52.$$

$$5376 \div 11 = 486.$$

$$12570 \div 15 = 838.$$

$$63098 \div 27 = 2334.$$

આથી વિશેષ સંક્ષેપ શો હોઈ શકે? આમાં ભાગ જવાખનું જ પદ માંદેલું છે. તે સિવાય વચ્ચે કોઈ પદ નથી.

ને લાજ્જની સંખ્યા મોટી હોય તો આ રીતે સીધો જવાખ લખવાનું સુશકેલ પડે. ત્યાં પૂર્વે ખતાવેલી કોઈ પણ રીત લાગુ કરી તેની સંખ્યા નાની ખનાવીને આ રીત સીધો જવાખ લખી શકાય. જેમકે-

$$521328 \div 128$$

$$130332 \div 32$$

$$32587 \div 8 = 4072 \frac{7}{8}$$

આહીં પ્રથમ અને સંખ્યાનો ચોચો લાગ કર્યો છે, ને સરલતાથી કરી શકાય છે. પછી પણ ચોચો લાગ થઈ શકે એલું લાગતાં ફરી ચોચો લાગ કર્યો છે. આ રીતે લાજ્જ તદ્દન નાનો અની જતાં તેની સામે સીધો જવાખ મૂક્યો છે.

હવે ભાગાકારની ચકાસણી પર આવીએ. તે માટે ખાતરીસરેલી રીત એ છે કે ભાગ તથા ભાજકનો શુણુકાર કરવો, પછી તેમા શેષસંખ્યા ઉમેન્વી. તેનો સરવાળો અને ભાન્ય સંખ્યા અરાખર મળી રહે તો સમજબું કે આ ભાગાકાર અરાખર છે. દાખલા તરીકે-

૨૪) ૩૫૬૭૮ (૧૪૮૬

૨૪

૧૧૬

૬૬

૨૦૭

૧૬૨

૧૪૮

૧૪૪

૧૪ શેષ

૧૪૮૬ ભાગ

× ૨૪ ભાજક

૫૬૪૪

૨૬૭૨૫

૩૫૬૬૪

+ ૧૪ શેષ

૩૫૬૭૮ ભાન્ય

આહી ભાન્ય રકમ અરાખર આવી ગઈ, એટલે ભાગાકાર સાચો સમજવો.

પરંતુ ચક્કાસણીની આ રીતને દૂંકી કરવી હોય તો કરી શકાય છે. તે આ રીતે :

- (૧) પ્રથમ એક ઉલ્લિ ચોકડી કરવી.
- (૨) તેમાં જ્યાં કલખ્યું છે, ત્યાં ભાજકની રકમનો એકાંકી સરવાળો મૂકવો, ખ લખ્યું છે ત્યા ભાગનો એકાંકી ભરવાળો મૂકવો, ગ લખ્યું છે ત્યાં શેષસંખ્યાનો એકાંકી સરવાળો મૂકવો અને બલખ્યું છે, ત્યા ભાજયે સંખ્યાનો એકાંકી સરવાળો મૂકવો.
- (૩) પછી ક અને ખ નો ગુણુકાર કરી તેમાં શેષસંખ્યાને ઉમેરવી અને તેનો એક અંક કરવો
- (૪) તેનો અંક ભાજયના અંક મુજબ મળી રહે તો નમજવું કે ભાગાકાર સાચો છે.

અહીં ચિન્હને અતુસરવાથી વધારે સ્પષ્ટતા થશે.

૬ ક	૬	૯
	૬ × ૯ = ૫૪	
	<u>+ ૫</u>	
		૧૧ = ૨
ગ		ભાજય ૨
૫		ભાગાકાર ખરાખર છે.

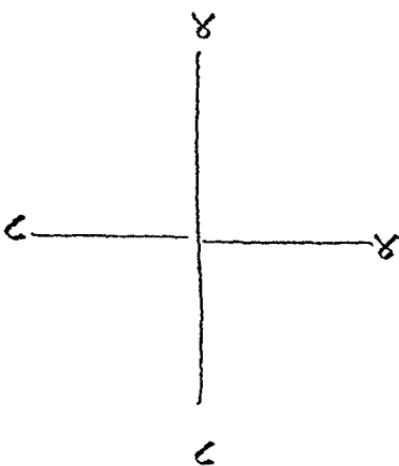
ભાજક સંખ્યા ૨૪ છે, એટલે $2 + 4 = 6$ થાય તે
ક બિંહુપર મૂકેલ છે. ભાગની સંખ્યા ૧૪૮૬ છે, એટલે
 $1 + 4 + 8 + 6 = 19 = 1 + 9 = 10 = 1 + 0 = 1$ છે,
તે ખ બિંહુ પર મૂકેલ છે. શૈપસંખ્યા ૧૪ છે, એટલે
 $1 + 4 = 5$ થાય, તે ગ બિંહુ પર મૂકેલ છે અને લાન્ય
સંખ્યા ૩૫૬૭૮ છે, એટલે $3 + 5 + 6 + 7 + 8 = 29$
 $= 2 + 9 = 11 = 1 + 1 = 2$ છે, તેથી તે વ બિંહુ પર ૨
મૂકેલ છે.

પછી ક અને ખ નો શુણુકાર કર્યો, તે $6 \times 1 = 6$
આવ્યો અને તેમાં શૈપની સંખ્યા ૫ ઉમેસ્તાં ૧૧ ની સંખ્યા
થઈ તેનો એકાંકી સરવાળો $1 + 1 = 2$ આવ્યો.

ઉપર લાન્ય સંખ્યાનો એકાંકી સરવાળો ૨ છે, એટલે
આ ભાગાકાર ધારાળાર છે, એમ સમજાલું. વિશેષ ખાતરી
માટે અહીં એક નાના ભાગાકારની ચકાસણી કરી હતાવી છે.

૨૬) ૪૫૬૭ (૧૭૫)

$$\begin{array}{r}
 26 \\
 \hline
 166 \\
 182 \\
 \hline
 147 \\
 130 \\
 \hline
 17
 \end{array}$$

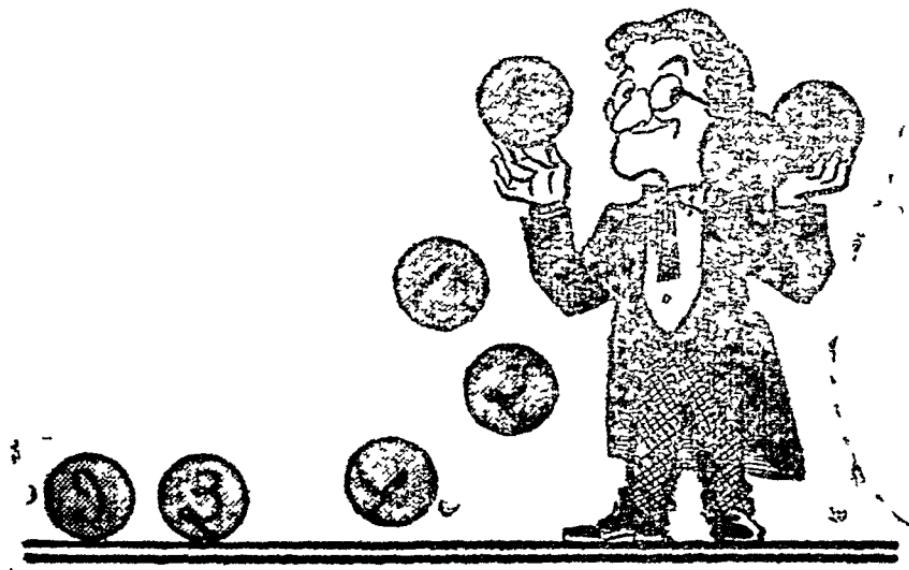

$$c \times 4 = 32$$

$$+ \quad c$$

$$80 = 8$$

$8 + 4 + 6 + 7 = 22 = 2 + 2 = 4$ ભાગાકાર
અરાધર છે.

[२१]

ગણુત અને ગણુતરી

ગણુત સાચું હોય અને ગણુતરી ઓટી હોય એવું અની શકે છે પ્રથમ કાળે આ વાત તમારા માન્યામાં નહિ આવે, પણ ઓડી વિચારણા કરીશું કે આ વાતમો તમે જરૂર સ્વીકાર કરશો.

‘એક મનુષ્ય ૧ કલાકમા ૧૫૦ સરનામાં કરે છે, તો ૧૫ કલાકમાં કેટલા કરશો ?’

આ દાખલો ગણુતની દખિએ ખરાખર છે, પણ વ્યવહારથી નિરપેક્ષ છે, એટલે કે તેની રજૂઆત કરવામાં વ્યવહારને લક્ષ્યમા લેવાચેલો નથી. જે વ્યવહારને લક્ષ્યમાં લીધો હોત તો તેની રજૂઆત લગલગ આ પ્રમાણે થાત :

‘એક માણસ અવારના ૮ વાગ્યે સરનામાં લખવાનો આરંભ કરે છે અને તે કલાકનાં ૧૫૦ સરનામાં કરવાની જરૂર અતાવે છે, તો રાત્રિના બાર વાગ્યા સુધીમાં કેટલાં સરનામાં કરી શકશો ?’

પ્રક્રિયા પ્રથમ પ્રકારમાં ચ ત્રવતૂ જવાણ આવવાનો કે
 $150 \times 15 = 2250.$

પરંતુ ખીજા પ્રકારમાં જવાણ આપતી વળતે કેટલાક મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં રાખવા પડે. કેમ કે સ્વારે આવેલો માણસ અપોરે જમવા લય, તેનો ઓછામાં ઓછો ૧૧ કલાક ઓછો થાય. વચ્ચે એ વાર ચા-પાણી પીએ તેમાં પણ ૩૦ મીનીટ જેટલો સમય લય. સાંજે સોજન કરવા લય ત્યારે પણ ઓછામાં ઓછો ૧૧ કલાકનો સમય લય. એટલે ૧૫ કલાકમાં ખરી રીતે ૧૨ કલાકથી વધારે કામ થઈ શકે નહિ. વળી સવારે જે સ્કૂર્ટી હોય તે સોજન કર્યા પછી ન હોય. ઓછામાં ઓછા અર્ધા કલાક પછી તે મૂળ સ્કૂર્ટીસા આવે અને દિવસના આઠ-દશ કલાક કામ કર્યા પછી પ્રારંભના જેવી સ્કૂર્ટી તો ન જ રહે તાત્પર્ય કે સાંજે ૭ વાગ્યા પછી તેના સરનામાની ઝડપ ૧૦૦ થી ૧૨૦ જેટલી જ રહે.

આ રીતે ખધા સંચોગોને ધ્યાનમાં લેતા તેનું કામ નીચે પ્રમાણે ઉત્તરવાનું ટેવી શકાય.

પ્રારંભમાં ૧૨ કલાકમાં ૬ કલાક $\times 150 = 900$

પાછળના ૩ કલાકમાં $\times 120 = \underline{360}$
 $900 + 360 = \underline{1260}$

આમા પણ આળસ કરે, ઓકાં ખાય કે કોઈ સાથે વાતોમાં ચડે તો ઓછું થવા સંસ્કર ખરે. એટલે ૧૬૦૦ થી વધારે સરનામાની તેની પાસેથી આશા રાખી ન શકાય.

ગણુંત અને ગણુંતરી વચ્ચે જે કેર રહેલો છે, તે આમા સ્પષ્ટ જેઈ શકાય છે જેએ માત્ર ગણુંતને ધ્યાનમાં લે છે, પણ સ્થિતિ-સંચોગોને ધ્યાનમાં લેતા નથી, તેએ ગણુંતરીમા થાપ ખાય છે.

એક વાર એક પ્રોફેસર ગણુત પર ભાપણ આપતા હતા તેમણે કહ્યું કે ‘ર વીધાનું’ એક એતર ૧૦ માણુસો ર હિવસમાં એડી શકે તો ૨૦ માણુસો તે જ એતર ૧ હિવસમાં એડી શકે.’

આ સાલળીને ડોઈ કંઈ બોલ્યું નહિ, એટલે તેમણે વાત આગળ ચલાવીને કહ્યું: ‘અને ૪૦ માણુસો તે જ એતર ૩ હિવસમાં એડી શકે.’ આહીં હિવસ શખ્ખથી સવારના જ થી સાંજના જ સુધીને સમય સમજવાનો હતો.

આ સાંલળી એક ચણરાડ મનુષ્ય ઉલ્લેખ થયો અને તેણે પ્રોફેસર સાહેણને કહ્યું: ‘આપ ગણુતમાં નિપણુત છો, એટલે જવાણ આપો કે ૧૬૦ માણુસો તે જ એતર કેટલા વખતમાં એડી શકે?’

પ્રોફેસરે ચર્ચમા જરા જીંચા કરીને તે માણુસની સામે જોયું અને કહ્યું: ‘હિવસના આડમા ભાગમાં અરધાને ચારે લાગીએ એટલે હું જ આવે.’

પેલાએ કહ્યું. ‘એનો અર્થ એ થયો કે એ એતર ૧૩ કલાકમાં એડાય. વારે, પ્રોફેસર સાહેખ! ૧૬૦૦ માણુસોને કામે લગાડીએ તો એ એતર કેટલા વખતમાં એડાય?’

પ્રોફેસર આ પ્રક્ષે પૂછવાનો ભાવાર્થ અમલ ગયા હતા, પણ જવાણ આપવો જ જેઠાએ, એટલે તે બોલ્યો કે ‘૬ મીનીટમાં. ૧૩ કલાકની ૬૦ મીનીટ અને તેનો દર્શમો લાગ એટલે ૬ મીનીટ.’

પેલાએ કહ્યું: ‘સાહેખ! આપની ગણુતવિદ્યા માટે મને ધાર્યું માન છે. આપ શુણાકાર અને લાગાકાર કે ક્રૂરીથી કરી શકો છો, તે માટે આપને ધન્યવાહ ધટે છે.

પણ મને એટલું જણાવો કે ૧૬,૦૦,૦૦૦ માણુસોને કામે લગાડીએ તો એ એતર કેટલા વખતમાં ખેડાય ?'

ગણિત પ્રમાણે તો પ્રોફેસર સાહેબે ઇન્ફો ચીનીટ એટલે રૂપ સેકન્ડ કલેજી જેઈએ, પણ તેઓ એનો જવાબ આપ્યા વિના જ પ્લેટફ્રોર્મ પરથી નીચે ઉત્તરી ગયા. તાત્પર્ય કે આમાં ગણિત સાચું હતું, પણ ગણુતરી ઓટી હતી. એક એતરમાં ખમણું માણુસો કામે લગાડીએ એ તો ઢીક, પણ ચાર ગણું-આઠ ગણું કામે લગાડીએ તેમાં કેટલાં સાધનો જોઈએ ? અને તે પૂરાં પાડી શકાય ખરાં ? અને ૧૬,૦૦,૦૦૦ સોણ લાખ માણુસ લેગા થાય તો ઊભા કચાં રહે ? તેને સાધન કેટલાં જોઈએ ? અને તેની વ્યવસ્થા શી રીતે થાય ? એટલે કે આવી ગણુતરી વ્યવહારમાં ચાલી શકે નહિ.

કચાએ કઈ પ્રક્રિયાનો ઉપયોગ કરવો, તે પણ જણલું જોઈએ, નહિ તો જુના પટેલ જેવા હાલ થવા સંસ્કર છે.

જુના પટેલ ગણિત લાણ્યા હતા તેમને સરવાળા, આદધારી, ગુણુકાર, ભાગાકાર, ત્રિરાશિ, પચરાશિ, વ્યાજ, ટકાવારી, સરેરાશ અધું ખરાખર આવહતું હતું. તેઓ એક વખત પોતાના કુદુંખ સાથે પ્રવાસે નીકળ્યા વચ્ચે એક નહી આવી અહીં પ્રક્ષ થયો. કે ‘આ નહી આપણુથી પાર કરી શકાશો કે નહિ ?’

તેમણે લોકોને આડાઅવળા પ્રશ્નો પૂછી માહિતી મેળવી તો જાણી શકાચું કે પ્રારંભમા પાણી ૨ કુટ ઊંડું છે, પછી ૪ કુટ ઊંડું આવે છે, પછી ૫ કુટ ઊંડું આવે છે, ત્યાર ખાદ ૭ કુટ ઊંડું આવે છે, ત્યાર ખાદ ૫ કુટ,

ત્યાર ખાડ ઉ કુટ અને ત્યાર ખાડ ર કુટ. આ પરથી લગા પટેલે નીચે મુજબ સરેરાશ કાઢી :

૧	૨
૧	૪
૧	૫
૧	૭
૧	૫
૧	૩
૧	૨

૭ ૨૮ સરેરાશ ૪ કુટ.

એટલે તેમણે ખ્યાને નહી પાર કરવાનો આદેશ આપ્યો અને પોતે પણ પાણીમાં જુકાવ્યું. કહેવાની લાગ્યે જ જરૂર છે કે તેમાંનું કોઈ સામા કિનારે ન પહોંચ્યું, કારણું કે વચ્ચે ૫ કુટ પાણી આવ્યું, તેમા જ સહુ અકળાવા લાગ્યા અને ૭ કુટમાં સહુએ જળસમાધિ લીધી !

આ વાત કલિપત હોય તો પણ તેનો સાર અહુણુ કરવા જેવો છે. અહીં સરેરાશ કાઢવાની હોય શેની ? પાણી વધારેમાં વધારે કેટલું ઊંઠું છે, તે જ જળવાનું હોય અને તે પરથી નિર્ણય કરવાનો હોય

ઘણી વાર માણુસો ઉત્સાહમાં આવી જઈને લાભના આંકડા માડે છે, પણ પરિણામ જૂદું જ જેવાસા આવે છે, કારણું કે તેમાં ગણુતરી સાચી હોતી નથી; એટલે પાઠક-ગણુને અમારી ખાસ સૂચના છે કે ગણુતની સાચે વ્યવહારનું પણ લભ્ય રાખશો અને એ રીતે સાચી ગણુતરી કરી લાલ અને થશના અધિકારી અનશો.

વિદ્યાભૂષણ ગણિતદિનમણિ સાહિત્યવારિધિ
શતાવધાની પંડિત

શ્રી ધીરજલાલ શાહનું સાહિત્યસર્જન

[ત૪૧ પુસ્તકે]

ચરિત્રો

- × ૧ વિશ્વવંદ્ય પ્રભુ મહાવીર (એક લાખ ચાલીશ હજાર નકલો)
- × ૨ વીર વિદૃગ્ભાઈ (પ્ર અરોતર એજિયુ. મોસાયટી)
- × ૩ મહારાજ સયાજુરાવ ગાયકવાડ (એ લાખ નકલો)
- × ૪ શ્રીમત રાજપિં સયાજુરાવ ગાયકવાડ (શ્રી સયાજુ વિજય પ્રેસ)

૫ શ્રી પાદ્દિપતસ્સરિ	(પ્ર. જૈન-ભાવનગર)
૬ શ્રી રામ	(વિદ્યાર્થી વાંચનવાળા શ્રેણી-૧)
૭ શ્રીકૃષ્ણ	"
૮ ભગવાન ખુદ	"
૯ ભગવાન મહાનીર	"
૧૦ વીર હનુમાન	"
૧૧ સતી દમયંતી	"
૧૨ ચક્રવર્તી ચદ્રગુપ્ત	"
૧૩ રાજ ભર્તૃહરિ	"
૧૪ લક્ષ્મા સુરદાસ	"
૧૫ નરસિંહ મહેતા	"
૧૬ મીરાંથાઈ	"
૧૭ લોકમાન્ય ટિળક	"
૧૮ આદ્યકવિ વાલ્મીકિ	(વિ વાં શ્રેણી-૨)
૧૯ મહિપિં અગ્રસ્ત્ય	"
૨૦ દાનેશ્વરી કણું	"

-૨૧	મહારથી અજુન	"
૨૨	વીર અલિમન્ય	"
-૨૩	પિતૃલક્ષ્મા શ્રવણ	"
૨૪	ચેંક્યો	"
-૨૫	મહાત્મા તુલસીદાસ	"
૨૬	શ્રી રામકૃષ્ણ પરમહંસ	"
-૨૭	સ્વામી વિવેકાનંદ	"
-૨૮	સ્વામી રામતીર્થ	"
૨૯	શ્રીમહુ રાજયંત્ર	"
-૩૦	૫. મદનમોહન માલવિયા	"
-૩૧	મહાગુનિ વલિંધ	(વિ. વા. શ્રેણી-૩)
૩૨	દ્રૌપદી	"
-૩૩	વીર વિઠ્ઠલ	"
૩૪	રાજ ભોજ	"
૩૫	મહાઇનિ કાલિદાસ	"
૩૬	વીર દુર્ગાપ્રસાદ	"
૩૭	મદારાણા પ્રતાપ	"
-૩૮	સિકીમનો સપૂત્ર	"
૩૯	દાનવીર જગ્યા	"
૪૦	સિદ્ધરાજ જયસિંહ	"
૪૧	જગત શેઠ	"
૪૨	વીર વિદુલલાઈ	"
-૪૩	એની એસન્ટ	"
૪૪	શ્રી ગજનન	(વિ. વા. શ્રેણી-૪)
૪૫	શ્રી કાન્દીંડેય સ્વામી	"
૪૬	શ્રી હૃપ્ય	"
૪૭	રસુક્ષવિ જગન્નાથ	"
૪૮	લક્ષ્મા નામહેવ	"
-૪૯	જ્ઞાપતિ શિવાજી	"

૫૦ સમથ્ય સ્વામી રામદાસ	„
૫૧ શુરૂ નાનક	„
૫૨ મહાત્મા કંઈપીર	„
૫૩ ગૌરાગ મહાપ્રભુ	„
૫૪ શ્રી ત્રિમુખનદાસ ગણગર	„
૫૫ શ્રી વિજયધર્મસ્થુરિ	„
૫૬ બાળુ રાજેન્દ્રપ્રસાદ	„
૫૭ મહારાજ કુમારપાણ	(વિ. વા. શ્રેષ્ઠી-૫)
૫૮ રણજિતસિંહ	„
૫૯ શ્રી શિશ્વરચદ વિદ્યાસાગર	„
૬૦ મહાદેવ ગોવિદ રાનકે	„
૬૧ દાદાલાઈ નવરોણ	„
૬૨ શ્રી ગોપાળકૃષ્ણ ગોખલે	„
૬૩ શ્રી જવાહરલાલ નહેરુ	„
૬૪ શ્રી સુલાપચદ એઝ	„
૬૫ તારામ હળ	„
૬૬ મહાદેવી સીના	(વિ. વા. શ્રેષ્ઠી-૬)
૬૭ કર્મદેવી અને મેવાડની વીરાંગનાઓ	„
૬૮ સર ટી. માધવરાચ	„
૬૯ ઝડુ ઝડુણ	„
૭૦ સ્વ. દાખલહાંમણ	(વિ. વા. શ્રેષ્ઠી-૭)
૭૧ વીર લધાલા	„
૭૨ શ્રી કરુષલહેવ	„
૭૩ વીર કુણાલ	„
૭૪ મહામંત્રી સુનાલ	„
૭૫ શ્રી જ્યક્રષ્ણલાઈ	„
૭૬ શ્રી સયાળરાચ ગાયકુવાડ	„
૭૭ મહાપીરપ્રસાદ ત્રિવેદી	„
૭૮ મહાકવિ નાનાલાલ	„
૭૯ અધૃતુલ ગફારખાન	„

૮૦	સોરઠી સંતો	
૮૧	કવિ નમ્રદ	(વિ. વા. શ્રેણી-૮)
૮૨	જમશોદળ તાતા	(વિ. વા. શ્રેણી-૮)
૮૩	૫. વિષણુ દિગભર	
		લૌગાલિક
૮૪	સૌદ્યધામ કાશ્મીર	(વિ. વા. શ્રેણી-૬)
૮૫	દારકા	"
૮૬	મહેસુર	"
૮૭	નેપાલ	(વિ. વા. શ્રેણી-૭)
૮૮	અમરનાથ	"
૮૯	બદરી-કેદારનાથ	"
૯૦	અનુપમ ઈલુરા	
૯૧	પાવાગઢ	(વિ. " વા. શ્રેણી-૮)
૯૨	અજલ તાની યુદ્ધાયો	"

પ્રવાસવણીન

- × ૯૩ કુદરત અને કલાધામમા વિસ દિવસ
- × ૯૪ અચ્યલરાજ આણુ
- × ૯૫ પાવાગઢનો પ્રવાસ

ગણિત

- × ૯૬ કોયડાસંગ્રહ ભાગ પહેલો
- × ૯૭ " " " " બીજો
- ૯૮ ગણિત-ચમત્કાર
- ૯૯ ગણિત-રહસ્ય
- ૧૦૦ ગણિત-સિક્ષણ

માનસવિજ્ઞાન

૧૦૧ સ્મરણુક્લા

સામાન્ય જ્ઞાન

- × ૧૦૨ રમુળ ટૂચકા
- × ૧૦૩ આલમની અન્યથી
- × ૧૦૪ વિમાની હુમલા અને તેમાંથી અચ્યવાના ઉપાયો

કિરોડકથાએ।

- × ૧૦૫ કુમારોની પ્રવાસકથા (કુમાર અથમાળા)
- × ૧૦૬ વિમલશાહ (સયાજુ ખાલ સાહિત્યમાળા)
- × ૧૦૭ વર્સુપાળ-તેજપાળ
- × ૧૦૮ સિકીમની વીરાંગના
- × ૧૦૯ નેકીનો રાહ

કાચ્ચો।

- × ૧૧૦ અજતાનો યાની (ખાંડકાવ્ય)
આ કાવ્યનો સસ્કૃત અનુવાદ થયેલો છે
- × ૧૧૧ જલમહિર પાવાપુરી (ખડકાવ્ય)

શિદ્ધ-સ્થાપત્ય

- × ૧૧૨ ઈલુરાનાં ગુદ્ધામહિરો।

સંકલન

- × ૧૧૩ શ્રી વીર-વચ્ચનામૃત
આ અથનો હિંદી તથા અગ્રેજ અનુવાદ થયેલો છે..

જૈનધર્મવિષયક

- × ૧૧૪-૨૧૫ ખાળગ્રંથાવલી-૭ શ્રેણી
(૧૨૦ પુસ્તકોનું સંપાદન, તેમાં ૧૦૨નું લેખન).
- × ૨૧૬-૨૩૫ ધર્મભોધ અથમાળા ૨૦ પુસ્તકો
- × ૨૩૬-૨૪૭ જૈન શિક્ષાવલી પહેલી શ્રેણી ૧૨ પુસ્તકો
- × ૨૪૮-૨૫૮ „ „ ભીજી શ્રેણી ૧૨ પુસ્તકો
- × ૨૬૦-૨૭૨ „ „ ત્રીજી શ્રેણી ૧૨ પુસ્તકો
- ૨૭૨-૨૮૮ જૈન ચરિત્રમાળા ૨૦ પુસ્તકો
- ૨૮૨-૨૮૪ ધાર્મિક પ્રશ્નોત્તરી ભાગ ૧ થી ૩
- ૨૮૫-૨૮૬ જિનેંદ્ર કાવ્યસંયહ ભાગ ૧-૨
- × ૨૮૭-૨૯૮ જૈનધર્મનો સામાન્ય પરિચય ભાગ ૧-૨

૨૮૮ જૈન ધર્મસાર

આ પુસ્તકનો હિંદી તથા અંગ્રેજ અનુવાદ થયેલો છે.

* ૩૦૦ જૈન તત્ત્વપ્રેશાંક અથમાળા લાગ ખીને

૩૦૧ શ્રી પ્રતિક્રમણસુત્ર પ્રષ્ટાધિકા લાગ પહેલો

* ૩૦૨ , , , લાગ ખીને

૩૦૩ , , , લાગ નીને

* ૩૦૪ , , પ્રષ્ટાધિકાનુસારી

૩૦૫ જિનોપાસના

૩૦૬ જીવવિચાર-પ્રકાશિકા યાને જૈન ધર્મનું ગ્રાણીવિજ્ઞાન

૩૦૭ નવતત્ત્વદીપિકા યાને જૈનધર્મનું અદ્ભુત તત્ત્વજ્ઞાન

* ૩૦૮ સતી નાન્યતી (ત્રિઅંકી નાટક)

* ૩૦૯ શ્રી શાલિસંક (,,)

* ૩૧૦ રાજનગર સાધુસમેલન

* ૩૧૧ જૈનોની શિક્ષણ સમસ્યા

* ૩૧૨ તપવિચાર

૩૧૩ દક્ષિણમા દિવ્ય પ્રકાશ

* ૩૧૪-૩૩૮ પ્રકૃતીએ અરિત્ર, વિશેપાંક આદિ

અધ્યાત્મમંક

૩૩૯ ભત્રવિજ્ઞાન

૩૪૦ ભત્રચિંતામણુ

૩૪૧ સંકલપસિદ્ધ યાને ઉન્તિ સાધવાની અદ્ભુત કલા

૫

* ચોડીમાં નિરાનવાળાં પુસ્તકો અલભ્ય છે. માત્ર જાણ માટે જ તેનો નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો છે.

સહુંચે અવશ્ય સંદરબા જેવા ગણિત સંખ્યી વ્રાણુ સુંદર અથ્યો જેમાં

ગણિતની જેણી સુષ્ટિનો બેદ સુંદર રીતે ખોલવામા આવ્યો છે તથા અનેક પ્રકારના ચમલારિએ પ્રયોગો અને ઉપયોગી વાખતોનો સંગ્રહ આપવામા આવ્યો છે વિશેપમા ખુદ્ધિને કસે તેવા વિશ્વલરના ચૂંઠી કાદેવા કોથડાઓનો ઉત્તમ સંગ્રહ રજૂ કરવામા આવ્યો છે. પત્રોએ તથા વિદ્વાનોએ તેની સુન્જાંડને પ્રશસ્ત કરેલી છે

આ અથ્યોની રચના

જાળીતા લેખક તથા મુપ્રસિદ્ધ તત્ત્વચિત્રક વિદ્યાભૂપણ
ગણિતદિનમણુ શતાવધાની પહિલ
શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશ્રી શાહે
ધણુ અનુભવ પણી મુગમ શૈક્ષિકમા કરેલી છે.

આખો સેટ રૂપિયા પંદરમાં જ ભણો છે.

[પોઝે જ જૂદુ]

તે આજે જ વસાવી લો

દરેક અંથનું ધૂટક મૂલ્ય રૂપિયા પાંચ છે.

પ્રામિસ્થાત .

પ્ર જ્ઞા પ્ર કા શા ન મંહિ ૨

લધાસાઈ ગુણપત બીજી ગ, ચી ચ અદર, સુંઘર્ષ-દ
વિશેષ વિગત માટે હુંવે પણીનાં પૃષ્ઠા જુઓ.

ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષણુખાતા તરફથી આ પુસ્તકોની અધ્યાપનમદિગે, વાળિન્દ્ર ભાલાવિદ્યાલયો, વિજાન ભાલા-વિદ્યાલયો અને પ્રૌઢો માટેના વાચનાલયોને માટે ખાસ લક્ષામણ થયેલી છે

ગણિત-ચમતકાર અંગે

કેટલાક અભિપ્રાયો

શ્રી ધીરજલાલ શાહના ગણિતના પ્રયોગો જોઈને હું ખરેખર પ્રલાવિન થયો છું તેમણે લખેલું આ ગણિત-ચમતકારનું પુસ્તક વિદ્યારસિકોનો ખૂસ આદર પામશે, એમા મને શંકા નથી

તા. ૧૭-૨-૬૫ —મહારાજા કંતેહસિંહરાવ ગાયકવાડ

આયુર્વેદ, જ્યોતિષ અને ગણિત એ ત્રણું વિષયમા ભારતવિષે ધ્રણી સુદર પ્રગતિ કરી હતી ગણિત-ચમતકાર તેના એક વિશિષ્ટ અગનો અંદર પર્ચિય આપે છે. ગણિતરસિકોએ તેનું ખાસ અધ્યયન કરવા જેતું છે. વિદ્યાર્થીઓને આ પુસ્તક આશીર્વાદ્યપ નીવકશે.

તા. ૧૭-૨-૬૫

—શ્રી કે. કે. શાહ

‘ગણિત-ચમતકાર’નું પુસ્તક મળ્યું આ શુષ્ક ગણાતા વિષયને રસમય અને કૃતુહલપ્રૂણું બનાવી લોકબોાય સાહિત્યમા તમે સારો ફોળો આપ્યો છે રશિયાતું આવું એક પુસ્તક ખજરમાં મળે છે તેમ જ બીજાં યુરોપી પ્રકાશનોમા પણ ગણિતને લોકપ્રિય બનાવવાના ધ્રણા સારા પ્રયત્નો થયા છે, પણ ગુજરાતીમા આવાં પુસ્તકો મે જેથાં નથી. તમે અગ્રેસન થયા છો, તેથી ખૂસ ખુશી થાડું છું.

અમદાવાદ

—શ્રી રવિશાંકર ભ. રાવળ

વિદ્યાર્થી-વાચનમાળાની સો ઉપર પુરિતકાઓ લખનાર શ્રી શાહે ‘ગણિત-ચમતકાર’ લખીને ગુજરાતની સારી સેવા કરી છે. અનુકાશનો સમય સારી રીતે વ્યતીત કરતાં આવડે એ શિક્ષણનો એક હેતુ છે. એ હેતુ પાર પાડવા માટે આ પુસ્તક અતિ ઉપયોગી નીવકશે. સરવાળા, બાદાકી, શુણુકાર, લાગાકારની વિવિધ રીતો,

તેમજ આંકડાના અમલકારિક ઉપયોગો અને ડોયડાઓ જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપે એવા છે. મેળાવહામા, મિત્રમંડલોમાં, કુટુંભોમાં, પ્રવાસમા આ પુસ્તકમાંના ડોયડાઓનો વપરાશ વાતાવરણ આનદમય અનાવી રહે એમ છે. ગણ્યિતની રમ્ભળ અટપટી વાતો ગુજરાત સમક્ષ ધરી શ્રી શાહે સારી સેવા કરી છે, તે માટે અમારા હાર્દિક અલિનંદન.

વડોદરા,

—પુસ્તકાલય

જુન ૧૯૬૬

૫

ગણ્યિત—રહસ્ય અંગે

સત્તમાનનીય શ્રી મોરારજ હેસાઈનો અલિપ્રાય

તમારું પુસ્તક હું રસપૂર્વક લોઈ ગયો છું. “ગણ્યિત—રહસ્ય” મા તમે ગણ્યિતનાં રહસ્યો જોલીને એને સરળ અને દસ્તિક ખનાવ્યુ છે. ભાપા પણ સાહી અને સરળ છે, એટલે સામાન્ય વાચકને પણ એમાં રસ પડશે એમ હું ધારું છું. જિજાસુ વાચકને તમારું પુસ્તક ગણ્યિત નિર્મિત વધારે જાણવા ગેરે એવું છે.

તમારું સાહિત્યસર્જન લોકોની જાન-પિપાસા જગૃત કરે અને ચોણે એવું બનો, એ મારી શુભેચ્છા છે

નવી દિલ્લી,

તા. ૬-૮-૧૯૬૬

સામાન્ય રીતે અધરો અને નીરસ જણ્યાતો ગણ્યિતનો વિષય આટલો અદ્ભુત અને રસભરપૂર છે, તેની પ્રતીતિ આ પુસ્તક સંપૂર્ણ-

પણ 'વાચી ગયા પછી થઈ જય છે ખુદ્દ કામ ન કરે એવા ચમતકારિક ગણુતપ્રયોગો અહીં આપવામાં આવ્યા છે.

અસંખ્ય રકમોના સરવાળા, ગુણુકાર ચપટી વાગે એટલા સમયમાં કહી આપતા શતાવધાની પ્રયોગો રજૂ કરતી પહેલાં શ્રી ધીરજલાલ લાઈએ સમગ્ર ગણુતશાસ્ત્રના આધારસ્થલ અંકુસ્થાનની સવિસ્તાર સમજ આપી છે. શૂન્યનું સામર્થ્ય, મોટી સંખ્યાઓ યાદ રાખવાની રીત, અંકુસ્થાનના પ્રયોગો, સમક્રદક સંખ્યાઓના સરવાળા, ફ્લાઇક સંખ્યાઓનું શોધન, અજ્ઞાત સંખ્યાઓનું જાત સંખ્યામાં પરિણામન, અચ્યુદ્ધ ઉત્તર આદિ આખતો લેખકે એટલી સરળતાથી રજૂ કરી છે કે ગણુતથી અહીને ભાગતા આજના યુવાનોને પણ રસ લેતા કરી મૂકે. છેલ્દે આપેલા કોયડાઓ ખુદ્દને હસે એવા છે અને તેમાં પણ 'અજ્ઞયથ શેલીઓ' અને 'હિરાની વહે ચણી'ના કોયડા તો ભલભલાનું પાણી ઉતારી નાખે એવા છે.

ઉત્તમ ક્રાટિના મનોરજન સાથે ગણુતની ગહનતાનો ખ્યાલ આપતુ આ પુસ્તક ગણુતશાસ્ત્રના દરેક જિજાસુંએ, વિદ્યાર્થીએ, તેમજ પરિતે પણ વાંચી જવા નેવું છે.

તा. ૨૨-૮-૬૬

—સુંખૃષ્ટ સમાચાર

આંકડાની ઈન્ડનણ અજ્ઞય પ્રકારની હોય છે. "ગણુત-રહસ્ય" પુસ્તકમાં આ ઈન્ડનણનો ઉકેલ આપવામાં આવ્યો છે. શૂન્યના સામર્થ્યથી માડીને ધારેલા પ્રશ્નો અને અજ્ઞાત સંખ્યાઓનો સાચો સરવાળો કહી આપવાની રીતો, અંકુસ્થાનના વિલક્ષણ પ્રયોગો ઉપરાત ય ત્રી તથા કોયડાઓ આપીને તેના ઉત્તરો પણ આ અંથમાં અપાયા છે.

જાન સાથે ગમત આપે અને આશ્ર્ય પમાડે તેવા અનેક અંકુસ્થાના અનુભુત પ્રયોગો રજૂ કર્સ્તો આ અથ આભાલવૃદ્ધ બધાને ઉપયોગી નીવડે તેવા છે.

મુખૃષ્ટ

સપેન્નર ૧૬૬૬

૫

—કિસ્મત

ગણ્યિત-સિદ્ધિ અંગે

કેઠલાક અભિપ્રાયો

આવો ચુદ્ર અંથ રચવા માટે હું શ્રી ધીરજલાલ શાહને
ધન્યવાદ આપું છું.

અમદાવાદ

૧૬-૧૦-૬૬

શ્રી હિતેન્દ્ર હેસાઈ

(ગુજરાત રાજ્યના મુખ્ય મંત્રી)

આ પુસ્તકની રચના દ્વારા શ્રી ધીરજલાલસાઈએ ગણ્યિતના
વિપ્યની એક મોટી સેવા કરી છે.

અમદાવાદ

૧૬-૧૦-૬૬

શ્રી ઈન્હુમતીબહુન ચીમનલાલ શેડ

(ગુજરાત રાજ્યના શિક્ષામંત્રી)

ગણ્યિતસિદ્ધિ એક અપૂર્વ અથ છે. તે વિદ્યાર્થીઓ, યુવાનો
તથા વ્યાપારીઓને તો ઉપયોગી છે જી, પણ અધિકારીઓ અને
કર્મચારીઓને પણ એટલો જી ઉપયોગી છે કે જેને રેજ આંકડા
અને ડિસાઇ સાથે કામ પાડવું પડે છે. આ અંથમાં આપેલી રીતે
અજમાવવામાં આવે તો થોડા સમયમાં વધારે કામ થઈ શકે અને
એ રીતે શ્રમ તથા સમયનો બચાવ કરી શકાય. તેનાથી રાષ્ટ્રને
પણ ધર્યો લાભ થવા સંભવ છે.

મદસૌર

૧૫-૧-૬૭

પંડિત શ્રી સુદ્રદેવ એમ. એ.

સાહિત્યાચાર્ય

શ્રી ધીરજલાલસાઈએ વિધવિધ વિપ્યા પર ત્રણુસ્ત્રી વધુ
અથો લખ્યા છે, જેની કુલ સંખ્યા વીશ લાખનો આંકડો વટાવી
જાય છે. છેદ્વા એ-ત્રણ વર્ણિ તેઓએ ગણ્યિતવિદ્યાની ગેઝી સૃષ્ટિમાં

પ્રવેશ કર્યો છે અને તેની ફ્લાસિટી સ્વરૂપે ત્રણુ અમૃહ્ય અથે આપ્યા છે. (૧) ગણિત-ચમત્કાર, (૨) ગણિત-રહસ્ય અને (૩) ગણિત-સિદ્ધિ, તેમા પ્રથમ પુસ્તક ગણિતમાં રહેલી રમ્ભજ સમજવા માટે, ખીજુ પુસ્તક અંક-જાહુગરી (Mathe-magic) ના પ્રયોગો સમજવા માટે તથા નીજુ પુસ્તક ગણિતના દાખલા કેવી રૂપી અને સહેલી રીતાથી જરૂરાધ થઈ શકે એ એ જાણવા માટે અતિ ઉપયોગી છે. આ છેલ્લા પુસ્તકનું સમર્પણ શ્રી મોરારજબાઈએ સ્વીકારીને તેનું ખાડુમાન કર્યું છે અને તેમાં હું મારો સૂર પૂરાવું છું.

સુખદ

શ્રી મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

૧૨-૧૧-૬૬

ગણિતશાસ્ત્ર અંકગાળોની ધડજળ અથવા શુષ્ઠ સુષ્ઠિસસું લેખાય છે, પરંતુ લેખકે લાભા અનુસવ પડી આ પ્રકારનાં પુસ્તકો તૈયાર કરીને જીતાવી આપ્યુ છે કે આ શાસ્ત્ર રસસરપૂર છે, તેમજ તેમા અનેક અજ્ઞયખીઓ પહેલી છે. મોટી રકમના તેમજ અનેક રકમના અટપટા સરવાળા, ખાદ્યાકી, ચુણાકાર, લાગાકાર વગેરેના દાખલા કેટલીક કુચીઓ લક્ષ્યમા રાખવાથી સરળતાથી અને જરૂર્યી થઈ શકે છે અને એ રીત ગણિતમા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. સરલ લેખનરૌલિ અને રંજૂ કરવાની લેખકની પદ્ધતિ ગણિતશાસ્ત્રમાં તેમની નિપુણતાના પુરાવા સમી છે. લેખકને ધન્યવાદ.

સુખદ

સુખદ સમાચાર

તા. ૫-૧૨-૬૬

સ્મરણુકલા અંગે સદ્ગત સાક્ષરવર્ય શ્રી રમણલાલ
વસંતલાલ હેસાઈનો

અભિપ્રાય

સામાન્ય જનતાને ચમત્કાર, મન્ત્રસિદ્ધિ કે યોગપ્રક્રિયા લાગે
ગેવી સ્મરણુકલાની શતાવર્ધાની કલા પાઠણ શાસ્ત્રીય સિદ્ધાતો
રહેલા છે, એમ જ્યારે શ્રી ધીરજ્જલાલે અમને સમજાયું, ત્યારે
તેમની હૃદ્યવિશુદ્ધિ માટે મને ખૂબ માન ઉત્પન્ન થયું. આપણા
દેશમાં વિદ્યા-કલાને ગુપ્ત રાખવાની પ્રયા પડી ગઈ છે કા તો
કલાકાર કલાચોર બને છે કે કા કલાની આસપાસ ગૂઢ રહુસ્ય-
લયું વાતાવરણ ઉત્પન્ન કરી પોતાની મહત્ત્વા વધારવા મયે છે.
આને પરિણામે આપણી કેટલીય કલાઓ અને કેટલાય હુનરો
બગડી ગયા અને નાશ પણ પામ્યા શ્રી ધીરજ્જલાલે સ્મરણુ
કલાનું છી અવગાહન કર્યું છે અને તેના પરિણામે તેઓ
પોતાના ગુરુપદ્ધની મહત્ત્વા હીક હીક વધારી શક્યા હોત, પરતુ
તેમણે તેમ ન કરતા પોતાના અભ્યાસ અને પોતાની તપશ્ચર્યાના
કુદ્ર આ ‘સ્મરણુકલા’ નામના અપૂર્વ અથમા પ્રકટ કરી
ગૂજરત જનતા સમક્ષ ખુલ્લાં મૂકી દીધાં છે અને સ્મરણુકલાની
વિધવિધ કુચીઓ ગૂજરત જનતાના હાથમા મૂકી દીધી છે
આ અથને હીક હીક વિચાર કરીને હુ અપૂર્વ કહુ છું મને
યાદ છે ત્યાં સુધી સ્મરણુકલા વિષે આવો કોઈ અંથ ગુજરાતીમાં
પ્રસિદ્ધ થયો નથી.

મૂલ્ય ડા. ૫-૦૦ : ચોસ્ટેજ અલગ.

પ્રાસિસ્થાન :

ગુજરાત પ્રકાશન મંદિર
મુખ્ય-ઈ-૯.

આરતની લભ્ય સંપત્તિઓ અંત્રવિદ્યાનું રહેસ્થ સમજવનારો
દરેક ડેટિના સંત્રસાધકોને મહેત્વપૂર્ણ આગાંદર્શિન આપનારો

એક સર્વાપુચ્છોગી સુંદર ગ્રંથ

મંત્રવિજ્ઞાન

આ ગ્રંથ જે હજુ સુધી તમે વસાવી લીધો ન હોય તો તરત
વસાવી લેશો પત્રકારેઓ આ ગ્રંથનો હાઇક સલાર કર્યો છે અને
એની મૂલવણી ગ્રામાણુભૂત ભત્રસાહિત્ય તરીકે ઉરી છે આ ગ્રંથ
વિદ્યાભૂપણુ ગણુતિનભણુ શતાવધાની પંડિત શ્રી ધીરજલાલ
શાહુની એક ભનનીય દૃતિ છે.

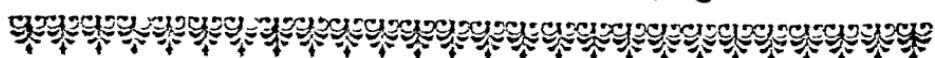
આ ગ્રંથ ટેચ પૂછનો છે, બીજા મેપવીયો કાગળ પર છપાયેલો
છે. મૂલ્ય રૂ. ૭-૫૦ પૈસા છે તેનો રજુ પોસ્ટેજ ખર્ચ ૩ ૧-૨૫
આવે છે

આ ગ્રંથ વૈદિક, પૌરાણિક, તાત્ત્વિક, તેમજ જૈન ભત્રસાહિત્યના
૬૦ જેટલા ગ્રંથોને આધારે ધણ્ણા પરિશ્રમપૂર્વક નિર્માણ કરવામા
આવ્યો છે. તેમાં ઉપ જેટલા પ્રકરણો છે અને તે મંત્રના તમામ
અંગોનો સુદર પરિચય આપી ભત્રસિદ્ધ કર્યારે થાય ? તેની સ્પષ્ટ
સમજૂતી રજૂ કરે છે. ગુજરાતી લાપામા આ જતનો ગ્રંથ આ
પહેલો જ છે.

હવે ગણુતરીની નકલો જ બાકી રહી છે, તેથી આજે જ
તમારો ઓર્ડર મોકલી આપો વી પી થી મોકલવામા આવે છે.

પ્રક્રાન્તિકાશન મંત્રિ

લંધાસાઈ ગુણપત ખીદીંગ, ચીચ બંદર, સુંધર્ય

હુવે પછી પ્રકટ થશો—મંત્રશાસ્ત્રનો એક અદ્ભુત ગ્રંથ

મંત્રહિવાકર

લેખક :

વિદ્યાભૂપણ ગણિતહિનમણિ શતાવધાની
પંડિત શ્રી ધીરજલાલ શાહ

દૂંક સમયમા અતિ લોકપ્રિય થઈ પડેલા ‘મંત્રવિજ્ઞાન’ અંથની પૂર્તિ રૂપે ‘મંત્રચિંતામણિ’ ગ્રંથ લખાયો અને તેની પૂર્તિ રૂપે ‘મંત્રહિવાકર’ નામનો એક અતિ મનનીય ગ્રંથ તૈયાર થઈ રહ્યો છે. આ ગ્રંથ સને ૧૯૬૮ ના ડિમેઅર માસમા પ્રકટ થશે.

આ અંથમાં અનેક જાતના અતુલવસિદ્ધ મંત્રપ્રયોગો રજૂ કરવામાં આવશે, જેમા વિવિધ રોગો ભટાડવાના, વિપ ઉતારવાના, લક્ષમી વધારવાના, જિત મેળવવાના તથા બીજ પણ એવા જ પ્રયોગોનો સમાવેશ થશે. ઉપરાત કેટલાક મહત્વત્વના ચોંચો તથા તત્ત્વ-પ્રયોગો પણ આપવામા આવશે કે જેના આધારે મનુષ્ય મુખ, સંપત્તિ, આશોષ, યશ વગેરેની પ્રાપ્તિ કરી શકે અને અચિંત્ય કામો કરવાને શક્તિમાન થાય.

આ અંથની છપાઈ, મુખડતા, બાધણી તથા પૃથ્બીસંઘ્યા મંત્ર-વિજ્ઞાન તથા મંત્ર ચિંતામણિ જેવી જ રહેશે અને મૂલ્ય પણ તેટલું જ રહેશે, અર્થાત् રૂ. ૭-૫૦ પૈસા રહેશે. તેનું રુણ પોસ્ટે જ ખર્ચ રૂ. ૧-૨૫ સમજાવું.

આ અંથની નકલ સમયસર મેળવવા માટે અગાઉથી ઓર્ડર નોંધાવી હેશો.

પ્રજ્ઞા પ્રકાશન મંહિર

લધાભાઈ ચુણુપત બીઠડીંગ, ચીચ બંદર, મુંબઈ-૮

હવે પછી ગ્રંથ થતારા અંથે સુંકલપસિદ્ધિ

યાને

ઉન્નતિ સાધવાની અદ્ભુત કલા

લેખક : વિદ્યાભૂષણ શતાવધાની પંડિત શ્રી ધીરજલાલ શાહ

સ કલ્પશક્તિનો વિકાસ કેમ કરવો તથા તેના દારા અવનતા જૂદા જૂદા ક્ષેત્રોભા ઉન્નતિ કેવી રીતે સાધવી ? તેની સ પૂર્ણ સમજણું આપતો આ અથ દરેક ભૂસ સ સ્કારી મનુષ્યે અવશ્ય વાચવો જોઈએ, તેનાથી જીવનનો મનમાન્યો ધાર ધડી શકાશે તથા આ જગતમા એક સફલ મનુષ્ય તરીકેની કારકીર્દી પ્રાપ્ત કરી વિજયડ કો વગાડી શકાશે.

ઓચા મેપલીથો કાગળ, લગભગ ૨૪૦ પૃષ્ઠ, પાંડું પૂરું, મૂલ્ય ૫-૦૦. રૂ. પોસ્ટેજ ખર્ચ ૩. ૧-૨૦ પૈસા.

આ અથ સને ૧૯૬૮ ના જુલાઈ માસમા અદાર પહણે.

માનવમની અનુયધીયો

લેખક વિદ્યાભૂષણ શતાવધાની પંડિત શ્રી ધીરજલાલ શાહ

માનવમન અનેક અનુયધીયોથી ભરેલું છે તેના દારા મનુષ્ય કેવા અદ્ભુત કાર્યો કરી શકે છે તથા આ જગતમા મહાન નામના મેળવવા ઉપરાત મનગમતી લક્ષ્મી મેળવી શકે છે, તે આ અથમા અનેક દાખલા-દ્વારા સાથે અનોખી શૈલિએ રજૂ કરવામાં આવ્યું છે પ્રગતિને ચાહનાર દરેક મનુષ્યે આ અથ અવશ્ય વાચવો જ જોઈએ. તેનું પ્રકાશન સને ૧૯૬૮ ના ઓક્ટોબર કે નવેમ્બર માસમા થશે

ઓચા મેપલીથો કાગળ, લગભગ ૩૫૦ પૃષ્ઠ, પાંડું પૂરું, મૂલ્ય ૩. ૭-૫૦ રૂ. પોસ્ટેજ ખર્ચ ૩. ૧-૨૫ પૈસા.

પ્રશા પ્રકાશં લે મંહિર

લધાલાઈ ગુણપત બીજીંગ, ચાચણંદ્ર, સુંધર-૮.